

ନବନିର୍ମିତ-
ପୁସ୍ତକ

ପ୍ରାଚୀନ ଶିଳା

ପରବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରମାଜ୍ଞା

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ

ଭଗବତ ରାଜା କବିରାଜ

ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୫୭

(ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ—୧୯୩୭)

ପ୍ରକାଶକ—ଗୋପାଳ ପଣ୍ଡା,

ପାଠାଗାର, କଟକ—୧

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ବି. ଏ.

ଗୋପାଳାୟ ଗ୍ରହଣ, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ସ୍ଵରାଜ୍ୟ—ଗୋପାଳାୟ ସଙ୍ଗୀତ ସମାଜର ଶିଳ୍ପୀଗୁଡ଼ିକ :

ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଢ଼ୀ,

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ଶ୍ରୀ ମାୟାସର ମହାନ୍ତି,

ଶ୍ରୀ କାଳୀନ୍ଦର ନାୟକ

ଏବଂ

ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ ଓ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମାଲିକ ।

ମୂଲ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର

କମଳାକାନ୍ତ

ସଂକ୍ତି ଚେ

ସ୍ନେହଭରଣ ଶ୍ରୀମାନ ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ବି: ଏ: ଓ
ସଙ୍ଗୀତାଗୁଣୀ ଶ୍ରୀମାତ ମନମୋହନ ସାବୁତ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ସଂଳେନରେ ସହାୟତା କରୁଥିବାରୁ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କଠାରେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ ।

—ଲେଖକ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣର ମୁଖବନ୍ଧ

କାନ୍ତକବି ଭରଣେ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ତବାର ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ 'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'ର ସ୍ଥାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ଋଷ୍ୟାବୃତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବା ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଚିନ୍ତା ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଭାବନା (Ruling thought) । ପୁଣି ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଶିଳ୍ପୀ ନିଜେ ରଚୟିତା । କେ ନିଜେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବ ଗୋପୀପଲ୍ଲ ବା ଏକତାସ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ତନ୍ମୟ ହୋଇ ଗାଉଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଯେପରି ରସୋଜ୍ଞାସ୍ତ, ସେହୁପରି ହୃଦ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ଅନେକଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲା ଯେ 'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'ର ମୂଳ ରଚିତା ଅପରବର୍ତ୍ତନ ରହିବା ଉଚିତ । କାରଣ ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଲିପି ଅନୁର ଉଲ୍ଲତ ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର କବି-କଲ୍ପିତ ସ୍ଵର ସମ୍ପଦର ପରିହାର ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତହିଁରେ ଶୁଣ୍ଠ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ମୂଳ ସ୍ଵର ସମ୍ପଦକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରଖିବାକୁ ଯତ୍ନବେନାସ୍ତି ଯତ୍ନ କରନ୍ତୁ । ଏ ଦିଗରେ ଅମର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ ବିଶାରଦ ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ । କାରଣ ବାସ୍ତବିକ କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି 'କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ'ର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାମାଣିକ ।

'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'କୁ କଟକ ଅକାଶବାଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରଖି, ସଙ୍ଗୀତ ଭଳି ଦୈନିନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସମୟରେ କଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ । କାରଣ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ବୋଲିଲେ ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ ବା ସେହି ଧରଣର ସଙ୍ଗୀତକୁହିଁ ବୁଝାଏ । ଅକାଶବାଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କବିଙ୍କର ସାଧନା ପୀଠ ତାଳପଦା ଗ୍ରାମକୁ ଦୁଇବାର ଆସି କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କର କଣ୍ଠ ସଙ୍ଗୀତ ରେକର୍ଡ଼ ମଧ୍ୟ କରାଇ ନେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ଅନୁର ଅସଂଖ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ଭରଣ ଲେଖକଙ୍କର ଅନୁଗମରେ ରହି ଯାଇଛି । ଅଧୁନା ଜୀବିତ କତପୟ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ଅନ୍ତେ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ମୌଳିକତା କ୍ରମେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ ଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁକ୍ଳାୟତା ରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣଟି ସ୍ଵରଲିପି ସହ ଛପାଶିତ ହେଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏ ଦିଗରେ ଏହା ଏକ ସୀମା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ଏହି ସ୍ଵରଲିପିରେ ଯେଉଁ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ତାହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କର ମତ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମର ଏକକ କହିବାର କଥା ଯେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଲିପିକାର କଥା । ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରାଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ବିନା ଉକ୍ତ ସଂସ୍କରଣଟିର ମୁଦ୍ରଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତର ଦ୍ଵିତୀୟ ମୁଦ୍ରଣର ଅବଶ୍ୟକୀୟତା ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନା ସହ ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାହିଁ କଲମ୍ବର ଏକମାତ୍ର କୈପିୟତ । ଭବ ।

ପ୍ରବନ୍ଧିତ କାନ୍ତ-ସାହିତ୍ୟ :—

କୋମାସୁ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଣ୍ଡାଳିଣୀ

ଦେବ ପଦପଞ୍ଜବ ମୁତାରମ୍

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ଅପେକ୍ଷାରେ—

କୁମାରୀ

ପିଲାଙ୍କ କଥା

ଚିତ୍ରପ୍ରାଣନା

ଶିକ୍ଷାନବିନ୍ଦୁ ପ୍ରେମିକ

ପରାକ୍ଷା ପଲ

ସୁନାପୁଅ

କାଳୀୟ ଦଳନ

କଲ୍ଲୋଳ

ଅପ୍ତମ ଲଳା

ଦୁଇଭୁ

ସଙ୍ଗୀତ ରତ୍ନ ପରୁଷ

କାନ୍ତ କବିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

‘ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ’ର ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ

SONGS OF THE SOUL

ମୁଦ୍ରଣ ଅପେକ୍ଷାରେ

ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ
ମୁକୁଳାର ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖ ...	୩	ଅନ୍ତରରସ୍ତବ ଅଳ୍ପ ବଚନେ ...	୨୨
ବାକେ ତୋ ଶୁଣିଣୀ ମୋ'ବାଣୀତାରେ ...	୮	ମୃଦୁତ ଅମ୍ଭର ବାହୁ ...	୨୮
ଅଳ ମୋ ମାନସକୁଣ୍ଡେ ...	୧୦	ଅସ ପ୍ରିୟତମ ମରଣ ମୋହର ...	୫୮
କିଏ ସେ ଡାକୁଛି ନନ୍ଦ ସେପାରରେ ...	୧୨	ମରଳିଛି ଯେବେ ଫୁଲଟି ...	୬୮
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖି ପାରଲି ନାହିଁ ...	୧୫	ଅଳ ମୋ ଜୀବନ କର୍ମ ଶେଷେ ...	୭୨
ଦୁଃଖରେ ମୋହର ହାତ ମାରଗଲ ...	୧୭	ଶବଦେ ପରଶେ ଅସୁ ...	୭୩
ରଗିଛି ଏ ମଧୁଶଯ୍ୟା ...	୨୦	ନିଶିଳ ବନ୍ଧୁ ନନ୍ଦତ କର ଜାଗିଛି ...	୭୪
ଦେ' ଦେ' ତୋର ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖ ଫେର ...	୨୨	ମୋର ଶୂନ୍ୟ କୁଟୀର ହାରେ ...	୭୬
ସେ ପର ଅସିଥିଲ ବଡ଼ ପାହାନ୍ତି ...	୨୪	କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ ସେ ମୋର ...	୭୮
ଶୂନ୍ୟ ଘର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅସ ହେ ଅସ ...	୨୬	ତୁହି ଶଶେ ଶଶେ ଅସୁ ମୋର ପ୍ରାଣେ ...	୮୧
ଜୀବନେ ଗୁହଁ ଗୁହଁ ...	୨୮	ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କର ...	୮୩
ମନ ଅଶା ମେଣ୍ଟି ନାହିଁ ଏତେ ସର ...	୩୦	କେତେ କରୁଛି ହଟହଟା ...	୮୫
ଅଖିରେ ଦେଖା ତୁ କି ନ ଦେଲ ...	୩୨	ତୋ ଗୁରୁଗର ନାହିଁ ତୁଳନା ...	୮୭
ତା' ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ ନୟନେ ...	୩୪	ଅର ଜଞ୍ଜାଳ ବାହୁଁକି ...	୮୯
ତୁ ମୋତେ ଗୁହଁନା ଭୁଲି ଦିନେ ...	୩୬	ସତା ହେ, ଠକାର ପାରିବ ନାହିଁ ...	୯୧
କେତେ ଖଞ୍ଜିରେ ନେଉଛି ଝିଙ୍କି ...	୩୮	ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଦୟା ଦୟାମୟ ...	୯୩
କହନା କହନା ମୋତେ ତା' କଥା ...	୪୧	ଯେତକି ଯେତକି ଦୁଃଖ ଯେତଥିବ ...	୯୬
ଅର ଭାବନା ବାହୁଁକି ...	୪୪	ଏବେ କି ହେ ପୁର ନାହିଁ ମନସାଧ ...	୯୮
ସେ ତ ନୁହେଁ ନୁଅ ଗୋ ...	୪୬	ଶାଲ ଖମାଣରେ ଯେତବ ...	୧୦୦
ଶର ସୁନ୍ଦର ଅହେ ସୁନ୍ଦର ...	୪୮	ଯେତବ ତାକେ ମୁହଁ ଦୟାନିଧି ...	୧୦୨
ବାଧା ହେଲଣି ଗୋ ବଡ଼ ବାଧା ...	୪୯	ତୋହର ବେଦନା ତୋହର ପ୍ରାଣେ ...	୧୦୪
ସବୁ ସୁଖ ଯେତବ ସବିଲଣି ...	୫୧	ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ...	୧୦୬
କେତେ ଯତନରେ ସଜାଡ଼ି ଥିଲି ମୁଁ ...	୫୩	ଫୁଲଟି ମୋର ଯେବେ ଯାଏ ହର ...	୧୦୮
ଭଙ୍ଗା ମୋର ଡଙ୍ଗା ଖଞ୍ଜିକ ...	୫୬	ଅଲୋଡ଼ା ତୁ' ଅସୁ ଅପେ ଅପେ ପୁଣି ...	୧୧୦
ଘୁମୁର ଘୁମୁର ବୁଲୁଛି ବାହୁଁକି ...	୫୯	ତୁମ୍ଭେ ପଦ ମଙ୍ଗଳ ଅଳସୁ ଏ ଭୁବନେ ...	୧୧୨

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
ଦୀର୍ଘ ବାଦଲ ଶୁଭ	୧୧୪	ମୁରୁଛି ଦେଲ ସତେ କି ପରଶ ସଖା ...	୧୪୨
ଦେ ମୋତେ ଦାଇୟା କର	୧୧୬	କହୁକି କହୁକି ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ ...	୧୪୩
ମାନସ ମୋହନ ଅସ ଅସ	୧୧୮	ସଙ୍ଗୀତମୟ ତୁମେ	୧୪୪
କି ଦେଉ ନାହିଁ	୧୧୯	ସୁନ୍ଦର ହେ ମମ ମନ୍ଦିରେ କରୁ ଅଭିସାର...	୧୪୫
ଅନ୍ଧ କେଉଁ ଅଶେଷ ଅସୁରୁ ହେ ସଖା ...	୧୨୦	କହୁ ଏତେ ଦିନେ ଅଳ୍ପ ମନେ ...	୧୪୬
କାହିଁକି ରହୁଛ ଦୂରେ ଦୂରେ ସଖା ...	୧୨୨	ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇ ଅସେ ନାହିଁ ...	୧୪୭
ମଝିଳା ଏ ମୋର ଫୁଲ ଦିନେ ...	୧୨୪	ଅଧ ଅନ୍ଧାର ଅ ସପନ ଶୁଭରେ ...	୧୪୯
ମଳିନ ମରମ ମୋର ପରଶି ଯା' ...	୧୨୬	ମିଛେ ଖୋଜି ଖୋଜି ମଲ୍ଲି ହେ ସଖା ...	୧୫୧
ତଳ ତଳ ତବ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟି ...	୧୨୮	ହେ ଅଭିଧୁ, ଏ କି ଶୁଭ	୧୫୩
ଭେଳା ମୋ ଯାଉଛି ବୁଡ଼ି	୧୩୧	ଦେଖିବି ଦେଖିବି ବୋଲି ଦେଖା ତ ...	୧୫୪
ମୋର ସକଳ ଗର୍ବ ଚ୍ୟୁଟି କରୁଛ ...	୧୩୪	ଅହେ ସୁନ୍ଦର ଅଳ୍ପ ତବ	୧୫୬
ଏ ମୋର ତରୁଣି ବାହା ଧୀରେ ଧୀରେ	୧୩୬	କାରେ ଅସରେ ଅସରେ ପୀରତି ଭବାନୀ	୧୫୮
ମମ ଅନ୍ତର କୁଞ୍ଜି ଭବନେ	୧୩୮	ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଭ ପାହାନ୍ତି	୧୬୦
ନିରକଳେ ଅଳ୍ପ ତୋହ ସନେ	୧୪୦		

ତୁମ୍ଭର ଚରଣେ

କେତେ ଦୀର୍ଘ ରଜାଗର ଅଶ୍ରୁଧାର ଧୁଅ,
କେତେ ତପ୍ତଶ୍ଵାସ, କେତେ ହା-ଡୁଡ଼ାଣ ବୁଢ଼ା,

ଛାଡ଼ିଯିବ ଗୀତ ମୋର, ବୁକୁ ରକ୍ତେ ଲେଖା .
ପ୍ରିୟ ମୋର, ସଖା ମୋର, ସାଥୀ ମୋର ଏକା ।

ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ତାର ନୀରବ ମୂର୍ଚ୍ଛନା,
ରଖିଛି ମୋପାଇଁ ସମ୍ପଦ କେତେ ଅଶ୍ଵାସନା,

କେତେ ଶାନ୍ତି, ଭୂପ୍ତି କେତେ, ସୁର ଅସମର,
ସେ ମୋ ଜୀବନର ନିର ଅମୃତ ନିର୍ଦ୍ଦର ।

(୧)

ଅଠତାଳି—ସ୍ଥାୟୀ

ମୁକୁଳାର ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖ
 ଗୁହ୍ୟ ରହୁଛି ମୁଁ ତାହାର ଲଗି ।
 ‘ଏହି ପର ସେହି ଅସୁଅଛି’ ବୋଲି
 ବସିଛି ଦିବସ ରଜନୀ ଜାଗି ॥ ଘୋଷା ॥
 ମୃଦୁ ପଦ ଧ୍ବନି ଶୁଣି ଅରେ ଅରେ,
 ଚମକି ଚମକି ଉଠେ ଚକିତରେ,
 ବସି ବସି ବୁଝା ଅକୁଳ ଅନ୍ତରେ
 ହେଉଥାଏ ଶର ବେଦନା-ଭାଗୀ ॥
 (କିନ୍ତୁ) ସେ ବେଦନା ଦେହେ ରହିଅଛି ପୁର
 କେତେ ଅନନ୍ଦ, ଅଶ୍ୱାସନା;
 ସେହି ଅକୁଳତା ଅଣିଦିଏ ପ୍ରାଣେ
 କେତେ ବିରହର ବାସନା ।
 ସେହି ମୋହ ମୋର ଶର ଅକାଞ୍ଚିତ,
 ସେହି ଅଶା ମୋର ଚରମ ବାଞ୍ଛିତ,
 ସେହି ଧ୍ୟାନେ ସଦାହରୁଥିବ ରତ
 ସଂସାର କରମ ଧରମ ତ୍ୟାଗି ॥

ପ	ର	—	ମ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ମୁ	କୁ	୦	ଲ	୦	ର	୦	ମୋ	୦	୦	—	—	—	—	—	—
ମ	ପ	—	ମ	—	ପ୍ର	—	ମ	—	—	ପ	—	—	—	—	—
ହ	ଦ	୦	ହ	୦	ଦୁ	୦	ଅ	୦	୦	ର	୦	୦	୦	୦	୦
୦	୦	—	ପ	ମ	—	—	—	—	—	ପ	୪	ପସ	୦	୦	୦
—	୪	—	ହି	୦	ର	୦	ହି	୦	୦	ହି	୦	ମୁଁ	୦	୦	୦
୦	୪	—	ପ	—	ମ	—	ମ	—	—	ପସ	ପସ	ନ	୦	୦	୦
ତା	୦	—	ହା	୦	ର	୦	ଲ	୦	୦	ଗି	୦	୦	୦	୦	୦

[illegible]

ସଞ୍ଜାରେ

[illegible]

৭

—

Q

—

9

—

9

—

(୨)

ଆଶାବରୀ—ଶିତାଳ ମଧ୍ୟାହ୍ନ

ସ୍ଥାୟୀ

ବାଜେ ତୋ ଶୁଣିଣୀ ମୋ ବାଣୀ ତାରେ ।
ନିଶି ଦିବସ ନବ ନବ ବଜାରେ ॥ ଘୋ ॥

ମୁଁ ତ ନ ଜାଣଇଁ ବଜାଇ,
ବାଣୀଟିକୁ ଖାଲି ରଖିଛି ଯତନେ ସଜାଇ,
ଥରେ ଥରେ ତାର କୁହୁକ ପରଶି
ଚିତ୍ତ ମୋର ଯାଏ ମଜାଇ ॥

କେବେ ଅସେ ‘ମେଘ’ ଅନ୍ଧାର ଅବେଶ
ଘନ ଘନ ବିଜୁରମକେ ।
ପୁଲକେ ଅନ୍ତର କେବେ ‘ବସନ୍ତ’ର
ମୀଡ଼, ମୁକୁର୍ତ୍ତା ଗମକେ ॥
‘ଲଳିତ’, ‘କାମୋଦୀ’, ଅକୁଳେ ଝୁରଇ,
‘ଅଶାବରୀ’ ଅଶା ମରମେ ମରଇ,
ଉଦାସ ପରଶି ଭାସିଯାଏ କେଉଁ
ଅଜଣା ବଗର ସାଗର ପାରେ ॥

ସ	ର	ମ	ପ		ପ୍ର	ନ	ପ୍ର	ପ		ପ୍ର	—	ମ	ପ		ର	ପ୍ର	ସ	—
ବା	•	କେ	ତୋ		ବା	•	ଗି	ଣୀ		ମୋ	•	ବା	ଣୀ		ତା	•	ରେ	•
ନି	ସ	ର	—		ସ	ର	ପ୍ର	—		ସ	ପ୍ର	ମ	ପ		ପ୍ର	ପ୍ର	ସ	—
ନି	ଶି	ଦି	•		ବ	ସ	ନ	ବ		କ	•	ବ	ବ		କା	•	ରେ	•

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	—		ନ	—	ପ୍ର	ନ		ସ	—	ପ୍ର	ନ		ସ	—	—	—
ମୁଁ	ତ	•	ନ		କା	•	ଶ	ର		ବ	•	କା	•		ର	•	•	•

(୩)

ଜୈରବୀ - ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଅଜ ମୋ ମାନସ କୁଞ୍ଜେ

ମୁକୁ ମୁରଲୀ ବଜାଏ କେ ସେ ।

ଉଠୁଅଛି ଜାଗି କାହାର ମୁରତି

ମୋହନ ମଧୁର ବେଶେ । ସେ ସା ॥

ଅନ୍ତର ଭିତରେ ମଦର ମୁରଲୀ

ବାଜଇ ମନ୍ଦେ ମନ୍ଦେ,

ବିକାର ଉଠେ ନୂତନ ରାଗିଣୀ,

ନୂତନ ନୂତନ ଛନ୍ଦେ ।

ମୁରଲୀର ତାନେ ଅଜ ମୋର ଗୁଡ

ନୂତନ ଅବେଶେ ଉଠୁଅଛି ମାତି,

ଭାସି ପାଉଅଛି ମୁଗ୍ଧ ପରାଣ

ତାହାର ଚରଣ ଦେଶେ ॥

୧

ମ	ପ	ମପ୍ରସ	ମ	ଗ୍ର	ମ	ଗ୍ର	ର	ସ	—	ସ	—
ଅ	ଜ	ମୋ	୦	ମାନ	ସ	କୁ	୦	ଞ୍ଜେ	୦	ମ	ଧୁ
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	ପପନ	—	ଧ୍ର	ପପମ	ଗ୍ରମ	ଗ୍ରମ
ମୁ	ର	ଲ	ବ	ଜା	ଏ	କେ	୦	୦	ସେ	୦	୦
ପ	ଧ୍ର	ମ	ପଧ୍ର	ମୁସ	ଜ	ସ	—	ରୁସ	ନିସକ	ଧ୍ରଧ୍ର	ସ
ଉ	୦	ଅ	ଞ୍ଜ	୦	ସା	ଗ	୦	୦	୦	୦	୦
ମ	ପ	ମପ୍ରସ	ଗ୍ର	ଗ୍ର	ଗ୍ର	ସ	ଧ୍ର	ସ	ରୁ	ସ	—
କା	ହା	ର	ମୁ	୦	ର	କ	୦	୦	୦	୦	୦
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	ପପ	ନ	ଧ୍ର	ପପମ	ଗ୍ରମ	ଗ୍ରମ
ମୋ	ହ	ନ	ମ	ଧୁ	ର	କେ	୦	୦	ସେ	୦	୦

(୪)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

କିଏ ସେ ତାକୁଛି ନର ସେ ପାରିରେ

ରହୁ ରହୁ କେତେ ବାଗରେ ।

ଦୋ-ଦୋ-ଚନ୍ଦ୍ରା ସ୍ଵର ଶୁଣିଥିଲି ପର

କେତେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଅଗରେ ॥ ଘୋଷା ॥

କେଉଁ ଉଦାତ୍ତରେ ଥାଇ ସେ ତାକୁଛି,

ଖଣ୍ଡି ସ୍ଵର ତାର ନ ହେଉଛି ବୁଝି,

କେଉଁ ଗୁହା ରେଦି ପହଞ୍ଚି ଅସିଛି

କେଉଁ ନିଶ୍ଚିତ ସାଗରେ ॥

ଛେକ ଛେକ କରି ଲହଡ଼ାଇ ଅସେ

ସେହୁ ଉଦାସିଅ ସ୍ଵରଟି,

କେଉଁ ଗହନରୁ ଶିଶୁଟିଏ ସତେ

ତାକୁଛି ଦେଖିଟି ଦେଖିଟି;

ଶିଶୁ ଶିଶୁ ତର ଯାଇ ସେହୁ ସ୍ଵର,

ଧରଇ ଦେଉଛି ମରମ ଭିତର,

ଉତଳା ପରଶ ଅଧିକ ହେଉଛି.

ଘର କରିବାକୁ ତା-ଘରେ ॥

ସ	ଗ	ମ	ପପ	ଗ	ରସ	ଗ	—	ସ	ର	ସ	—
କ	ଏ	ସେ	ତା	କୁ	ଛି	ନ	ଉ	ସେ	ପା	ଉ	ରେ
ପ	ମ'	ଧ	ପ	ମ	ପ	ମଝ	ଗ	ସ	ଗ	—	—
ର	ହୁ	ର	ହୁ	କେ	ଡେ	ବା	ଗ	ଠ	ରେ	ଠ	ଠ
ନ	ପ	ଧ	ଗ	ପ	ନ	ନ	ସ'	ର'	ସ'	ର'	ସ'ନ
ଦୋ	ଦୋ	ଚ	ଛା	ସ୍ଵ	ର	ଶୁ	ଣି	ଥି	ଲି	ପ	ସ
ପ	ସ'	ନ	ପପ	ଧ	ପ	ମପ	ଗ	ସ	ଗ	—	—
ତେ	ତେ	ୟ	ଗ	ୟ	ଗ	ଅ	ଗ	ଠ	ରେ	ଠ	ଠ

6

ଅନ୍ତର

ମ	ପ	ନ	ସଂ	ପ୍ର	ସଂ	କ	—	ରଂ	ରଂ	ନ	ରଂ	ସଂ	ନ	ରଂ	—
କେ	କା	କି	କା	ଂ	କି	କି	ପେ	କ	ର	ମ	କ	କ	ଂ	କି	କି
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଂ	ପ	ପ	ର	ସଂ	ପ	କ	ର	ପ	ମ	ପ	କ	ମ
ସ	କ	ମେ	ଂ	ପ	ଅ	କ	ପ	ପ	କ	ର	ଂ	ଂ	ପେ	ମ	କ
ପ	ର	ପ	ମ	ପ୍ର	ପ	—	—	କ	ପ	ମ	—	ର	କ	କି	ସ
କେ	କି	କ	ଂ	କ	କ	କା	କି	କୋ	ପ	କେ	ଂ	କ	କ	କି	ସ
ପ	ର	ସଂ	ସଂ	ପ	ପ	ର	ମ	ର	ମ	ପ	ର	ମ	—	—	—
ପ	କ	ସେ	ଂ	ଅ	ର	କା	କି	ପା	ମ	କା	କେ	କେ	ଂ	ଂ	ଂ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ପ	ର	ପ	ମ	ପ୍ର	ପ	—	—	ପ	ର	ପ	ମ	ର	କ	କି	ସ
କ	କ	କେ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ
ସ	—	କ	—	ସ	କ	ମ	ପ	ପ	ସଂ	କ	ସଂ	କ	କ	—	କ
ପା	କୋ	କ	ଂ	କ	କ	କା	କି	କ	ଂ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ
ପ	ର	ସଂ	ସଂ	କ	କ	ର	ପ	କ	ପ	ମ	—	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ
ସ	ର	ମ	—	ପ୍ର	କ	ର	ପ	ର	ମ	ପ	ର	ମ	—	—	—
କା	କ	କ	ଂ	କା	କେ	କା	କେ	ଅ	କ	କ	କେ	କେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୭)

ଭୈରବୀ - ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦୁଅରେ ମୋହର ହାତ ମାରିଗଲା କେ ।

କବାଟ ଫେଲ ମୁଁ ରୁହିଁ ଦେଲି, ନାହିଁ ସେ ॥ ଘୋ ।

ଯେ ଚୋଇଥା ତୁ ଅସିଥିଲ କେଉଁ ଅଗେ ?

କି ପାଇଟି ତୋର ଥିଲା ମୋହ ପାଶେ ?

ଦଣ୍ଡେ ରହୁଯା ମୁଁ ସଜ ହୋଇ ଅସୁଅଁ

ମୋତେ ସାଙ୍ଗ କରି ନେ ॥

ଅସିଲି ଯେବେ ମୋର ଗଲ ବା କହିଲି !

ମୁଁ ଯାଉଁ ଯାଉଁ ତର ସହିଲ ନାହିଁକି ?

ଯାଇ ନ ଥିବୁ ପରା ତୁ କେବେ ବେଶି ଦୂର,

ହେଲୁଟି ଶୁଭୁଛି ତ ତୋହର ବଣୀ ସ୍ଵର;

ସେ ସ୍ଵର-କୁହୁକରେ ମଜା ପରଣି ମୋର

ବାଇ-ବିଭୁ କରି ଦେ ॥

ସ	ମ	—	ମ	ପ	ମମ ପ	ଗ୍ର	ମପ୍ର	ପମ	ଗ୍ର	ସ୍ତ୍ର	ସନ
ଦୁ	ଅ	ରେ	ମୋ	ହ	ର	ହା	ତ	ମା	ବ	ଗ	ଲା
ସ	—	ଗ୍ର	ର	ସ	—	ସ	ର	ମ	ପ	ସ	ମ
କେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କ	ବା	ଟ	ଫେ	ଇ	ମୁ
ପ୍ର	ପ୍ରକ୍ରମ	—	ନିସନ୍	ନିସନ୍	ପ	ପ୍ର	ନିସନ୍	ରୁସ	ନିସନ୍	ପ୍ର	ର
ରୁ	ହୁଁ	ଦେ	ଲି	ନା	ହୁଁ	ସେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ୍ର	ମପ୍ର	ପମ	ଗ୍ର	ସଗ୍ର	ନି	ସ	—	ରଗ୍ର	ସେ	—	—
ହା	ତ	ମା	ର	ଗ	ଲା	କେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

[୭]

ଶାମ୍ବାଜ—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଏ ମଧୁ ଉପା, — ଚର ବାସ୍ତବ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବାସ୍ତବ !

ସାର ଜୀବନର ଅଶ୍ରୁ, ଅକୁଳତା,

କର ସମତନେ ସହିତ । ଘୋଷା ॥

ଉତ୍ତଳା ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ,

ବାହୁଳ ପରଶ ଅକୁଳେ ଧାଇଁଛି

ତୁମର ସ୍ବତ୍ତ୍ବ ଚରଣେ;

ଏ ମଧୁ ଯାମିନୀ ଦେବ କି ଦେ ତବ

ମଧୁର ପରଶ ଦେଖିତ ! —

ବିଜନେ କୁସୁମ ଶୟନେ,

ଅଧରେ ଅଧର ହୃଦୟେ ହୃଦୟ

ନୟନ ଅରପି ନୟନ;

କେତେ ଜନମର ଅକୁହା କାହାଣୀ

ଗୋପନେ କହିବ କହିତ !

ସଂ	ସଂ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ମପ	ଧ	ମ	ଗ	ସ	ଧ
ର	ଚ	ଞ୍ଜ	ଏ	ମ	ଧୁ	ର	ଂ	ଯା	ଂ	ଚ	ଧ
ପ୍ର	ଂ	ସ	ର	ରଗ	ସରଗମ	ଗର	ଗ	ସନ	ତ	ସ	ଧ
ବା	ଂ	ସ	ତ	ଅ	ଦେ	ବା	ଂ	ସ୍ବ	ତ	ଧ	ଧ
ସ	ର	ମ	ପ	ନ	ସଂ	ନସଂ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ଧ	ଧ
ସା	ସ	ସା	ବ	ନ	ର	ଆ	ଗା	ଆ	ନ	ଧ	ଧ
ପ୍ର	ପ୍ର	ନ	ଧ	ପ	ଧ	ମପ	ମପ	ମ	ଗ	ଧ	ଧ
ବ	ବ	ସ	ସ	ତ	ନେ	ସ	ଂ	ସ୍ବ	ତ	ଧ	ଧ
ପ୍ର	ଂ	ସ	ର	ରଗ	ସରଗମ	ଗର	ଗ	ସନ	ତ	ଧ	ଧ
ବା	ଂ	ସ	ତ	ଅ	ଦେ	ବା	ଂ	ସ୍ବ	ତ	ଧ	ଧ

(୮)

ଦାଦରା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦେ' ଦେ' ତୋର ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖ ଫେର ଗୋ ।
 ନିମେଷକ ଲଗି ଅସିଛି ମୁଁ, ଖାଲି
 ବାରତାଟି ଯିବ ଦେଇ ଗୋ ॥ ଘୋଷା ॥

ଭର ନାହିଁ ମୋତେ, ନୁହେଁ ମୁଁ କୁଣିଅ,
 ଘର ମୋ ପଡ଼ିଛି ସାବଟି ଦୁନିଅ
 ରୁଣ୍ଡାଇ ରୁଣ୍ଡାଇ ପର ବୋଝ ଯାକ,
 ମୁଣ୍ଡାଇ ବୁଲୁଛି ନେଇ ଗୋ ॥

ମିଛେ ତୁ ବଳାର ଅର କାହିଁ ପାଇଁ,
 ଦଣ୍ଡେ ବସିବାକୁ ମୋତେ ଭର ନାହିଁ,
 ବେଳେ ଚହଲେ ମୁଁ ଯେ ପୁରେଇ ପଶିବ
 ବଳେ ବଳେ ତୋହ ଠାଇଁ ଗୋ ॥

ପ	ନ	ଧନ	ସିଂ	ନ	ପ	ପ୍ର	ନ	ଧ	ପ	ନ	ଧ
ଦେ	୦	ଦେ	୦	ତୋ	ର	ରୁ	୦	ଜ	ତୁ	ଅ	ର
ଗ	ମ	ଗ	ସ	ଗ	—	ପ	ଧ	ନ	ପ	—	—
ଫେ	୦	ଇ	୦	ଗୋ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
ପ	ନ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧନସିଂ	ନ
ନି	ମେ	ପ	ଦ	ଲ	ଗି	ଅ	ସି	ଛି	ମୁଁ	ଖା	ଲି
ପ	ସିଂ	ନ	ପ୍ରମ	ଗମ	ଗ	ଗ	ସ	ଗପ	ଧନ	ପ	—
ବା	ର	ତା	ଟି	ଯି	ବ	ଦେ	ଇ	ଗୋ	୦	୦	୦

(୯)

ଦାଦରା

ସ୍ତାୟୀ

ସେ ପର ଅସିଥିଲ ବଡ଼ ପାହାନ୍ତି ।
 ତା ଲଗି ଶୋଇଥିଲ ହୋଇ ଚାହାନ୍ତି ॥ ଘୋଷା ॥
 ମନକଥା ରହିଲ ମନେ,
 ସପନ ମିଳାଇ ଗଲ ସପନ ସନେ,
 ଅଖି ପୁରାଇ ଥରେ ଦେଖି ଥାଅନ୍ତି ॥

ଅସବ ପୁକା ରହି ଗଲ ତ ବାକି,
 ତୋଳାରେ ଛବି ଟିକ ଯାଇଛି ଲଖି,
 (ମୁଁ) ରଖିଛି ବାସି ଫୁଲତକ ସାଅଡ଼ ॥

।	।	ସ	ଗ	ସଗ	ମଗ	ଛ	ର	ସ	ର	କ୍ରି.ପ	କ୍ରି.
୦	୦	ସେ	ପ	ବ	୦	ଅ	ସି	୦	ଥ	କ୍ରି.ପ	କ୍ରି.
ସ	ଗ	ସ	ଗ	ମ	।	।	୦	ଗ	ମ	ପ	।
ର	ତ	ପା	ହା	ନ୍ତି	୦	୦	୦	ତା	ମ	ଗା	୦
ପକ୍ତି	ପକ୍ତି	ସଂ	କ୍ରି	ପ	ପମ	ଗ	।	ମ	ର	ମ	।
ଶୋ	ର	୦	ଥ	କ୍ରି	୦	ହୋ	ର	ରୁ	ହା	କ୍ରି	୦

ଅନ୍ତରା

।	।	ପ	ମ	ପ	।	ପକ୍ତି	ପକ୍ତି	ପମ	ପମ	କ୍ରି.ପ	କ୍ରି.
୦	୦	ମ	ମ	ର	ଥା	୦	୦	୦	କ୍ରି	୦	ମ
ସଂ	।	।	କ୍ରି	।	।	।	।	ସ	ପ	।	।
କ୍ରି	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
କ୍ରି	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦

[୧୦]

ବିହଙ୍ଗ ବିହାର—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

(ମୋର) ଶୂନ୍ୟଘର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅସ ହେ ଅସ ।

ମୋର ବିଫଳ ଜନ୍ମ ଧନ୍ୟ କରି ଅସ ହେ ଅସ ॥ ଭୋ ॥

ଭଙ୍ଗା ଅଦୃଶ୍ୟ ଧରି,

ବାହୁଛି ଏ ଗର୍ବ ଉପ,

(ମୋର) ସକଳ ଦୈନ୍ୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣକରି ଅସ ହେ ଅସ ॥

ଏକାକିନୀ ଅନ୍ଧକାରେ,

ରହିଅଛି ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରେ,

(ମୋର) ସବୁ ବନ୍ଦନ ଛାଡ଼ି କରି ଅସ ହେ ଅସ ॥

ସ	ମ	ଗ୍ର	ର	ସ	କ	ସ	ରୁ	—	ମ	ପ	—
ଶୂ	•	ନ୍ୟ	•	ଞ	ର	ପୁ	•	ଶ୍ଚି	କ	ର	•
।	।	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପସ	ମସ	ଗ	।	ସ	ରୁ
•	•	ଅ	ସ	ହେ	ଅ	ସ	•	•	•	ମୋ	ରୁ
ଗ	ମ	ପ	ପସକ	—	କସ	ପ	ସ	ନ	ପ	ପ	ରୁ
କ	ପ	କ	କ	•	ରୁ	ପ	•	ନ୍ୟ	କ	ର	•
ପ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ପ	ସ	ପସ	ମସ	ରସ	ସ	ରୁ
•	•	ଅ	ସ	ହେ	ଅ	ସ	•	•	•	ମୋ	ରୁ

ଦି ପ ଦ ଶି ସି ସି ସି ସି ସି
 ଦି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି

ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି

ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି

ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି
 ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି ପ- ଶି

[୧୨]

ବାଗେଶ୍ୱରୀ—ଆଠତାଳି

ସ୍ଥାୟୀ

ମନ ଅଶା ମେଣ୍ଟି ନାହିଁ ଏତେ ସର କରି କି
ନେଉଛୁ ଖଟାର ପୁଣି କେଣ ଧର ଧର କି ॥ ଘୋ ॥

ତୋତେ ତ ଲଗିଛି ଖେଳ, ବୁଝୁଛି ମୋର ଭେଦାଳ,
ରହୁଥିବି କେତେ କାଳ ଅର ଏହି ପର କି ।
ପର ହେଲେ ହରବର, କି ଲଗା ତହିଁକି ତୋର,
ମିଳିତ ଗଲଣି ମୋର ବର, ଅନୁସରକି ॥

ସ	ମ	ତ୍ରୁ	ତ୍ର	ରସ	ର	ସନ	ସ	ଗ	—	ମ	ପ	ମର	ମ
ମ	ନ	ଂ	ଅ	ଂ	ଶା	ଂ	ମେ	ଶ୍ଚି	ଂ	ନା	ଂ	ହିଁ	ଂ
ମ	ଧ	—	ଧ	ସଂ	ନ	ପପ	ଗ	ମ	ପ	ମର	—	ର	ସ
ଧ	ତେ	ଂ	ସ	ଂ	ର	ଂ	କ	ର	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ମ	—	ଧ	—	ନିଧ	ପ	ଧ	ପସ	ନସଂ	ନି	—	ଧ	ପସ
ନି	ର	ଂ	ହି	ଂ	ଓ	ଂ	ଟା	ର	ଂ	ପୁ	ଂ	ହିଁ	ଂ
ଗ	—	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ
କେ	ସ	ଂ	ଧ	ଂ	ର	ଂ	ଧ	ର	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତର୍ଗ .

ଗ	ମ	—	ଧ	—	ନିଧ	ପସ	ପ	ପସ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ତୋ	ତେ	ଂ	ତ	ଂ	ହି	ଂ	ଗି	ହି	ଂ	ଶେ	ଂ	କ	ଂ
ସଂ	ନସଂ	ସଂ	ଗ	ର	ଗ	ସଂ	ନ	ଧ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ହି	ହି	ଂ	ହି	ଂ	ମୋ	ଂ	ର	ତେ	ଂ	କା	ଂ	କ	ଂ

ଧ	ପଥ	ନିର୍ମା	ଧ	ସଂ	ନି	ପଥ	ଧନି	ପଥ	ମଗ	ର	ଗ	ମ	—
ର	ହି	୦	ଧ	୦	ନି	୦	କେ	କେ	୦	କା	୦	ନ	୦
ସ	ସ	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ଗମପ	ଗ	ରଗ	ରସ	—
ପ	ର	୦	ଧ	୦	ହି	୦	ପ	ର	୦	କ	୦	୦	୦

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ପ	ଧ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	—	ପ	ନ	ସଂ	ରମ	ଗ୍ରା	ସଂ	ସଂ
ପ	ର	୦	କେ	୦	କେ	୦	କ	ର	୦	ବ	୦	ର	୦
ନ	—	ସଂ	ନପ	ନ	ପ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ଧନ	ସଂ	ନ	—
କ	ର	୦	ଗା	୦	କ	୦	ହି	କ	୦	ମୋ	୦	ର	୦
ପ	ପଥ	ନିର୍ମା	ଧନି	—	ହି	ପଥ	ଧ	ଗ	ପ	ମ	—	ଗ	—
ମ	ନି	୦	କ	୦	ହି	୦	ଧ	ଗ	୦	ମୋ	୦	ର	୦
ସ	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧନ	ପମ	ଗ୍ରା	ସ
କ	ର	୦	ପ	୦	ହି	୦	ସ	ର	୦	କ	୦	୦	୦

(୧୩)

ଶିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ଅଖିରେ ଦେଖା ତୁ କି ନ ଦେଲୁ ପରେ ।
 ଦିବା ରଜନୀ ମୁହିଁ, ଚକିତେ ଚୁହିଁ ଚୁହିଁ,
 ନିରତେ ନୟନରୁ ନୀର ନ ସରେ ॥ ଘୋ ॥

କି ରୂପେ ଅସୁ କାହିଁ, କି ଭାବେ ରହିଥାଉ,
 କାହିଁ ଉଭୟ ପାଉ, ଚକିତେ ଚୁହିଁ ଚୁହିଁ,
 ନାହିଁ ନ ଥିବା ଭଲ, ଏ ଅତି କଲବଲ,
 ମରମ ବ୍ୟଥା କେତେ ମରମେ ମରେ ।
 ଅପୁଷ୍ପ ପୁଲ କେତେ ମୁକୁଳେ ଝରେ ॥

°

ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ର	ମ	ଧ	—	ନଧ	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ
ଅ	°	ଶ	ରେ	ଦେ	ଖା	ତୁ	କି	କ	ଦେ	ଲୁ	ଥ	ରେ	°	°	°
ମ	—	ର	ମ	ର	ମ	ଧ	ପ	ର	—	ମ	ର	ସ	ର	ସନ	ର
ଦ	ବା	ର	କ	ନା	°	ମୁଁ	ହିଁ	ଚ.	କ	ତେ	°	ଚୁ	ହିଁ	ଚୁ	ହିଁ
ସ	ମ	ର	ମ	ପ	—	ନଧ	ନ	ସଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	ନସଂକ	ଧନଧ	ସସପ	ମ
କି	ର	ତେ	°	ନ	ସୁ	ନ	ରୁ	ନା	ର	କ	ସ	ରେ	°	°	°

[୧୪]

ତେଓର

ସ୍ଥାୟୀ

ତା ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ ନୟନେ, ତାକୁ
 ଅନୁଭବେ ଜାଣି ପାରିଛି ।
 ଜାଣିଲ ଦିନରୁ ଏ ଜୀବନ ମୋର
 ତା ପଦେ ସମ୍ପି ଦେଇ ମାରିଛି ॥ ଘୋଷା ॥

ସେ ତ ଅସେ ନାହିଁ ଦିବସ ଅଲେକେ,
 ସେ ଅସେ ଗୋପନେ ସ୍ବପନ ପୁଲକେ,
 ତା ଭବ, ତା ସ୍ନେହ, ତା ମାଧୁରୀ, ମୋହ,
 ମନ ପ୍ରାଣ ମୋର ଭାରିଛି ॥

ନିରତେ ତା କଥା ସୁମର ସୁମର,
 ମରମେ ମରମେ ଗଲଣି ମୁଁ ମର,
 ନ ବୁଝି ନ ସୁଝି, ଦେଇ ଅଣି ବୁଜି,
 ତା ଠାରେ ମୁଁ ରିତ ହାରିଛି ॥

ସ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ମ	ମ	ସ	ମ	—	ପ୍ରମ	ରୁପ	ସ	—
ତା	ରୁ	ପ	ଦେ	ଖି	ନା	ହିଁ	ନ	ଂ	ସୁ	ନେ	ଂ	ତା	କୁ
ସ	—	ଧ	ପ	ପ	ମ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	—
ସ	ହିଁ	ଧ	ବେ	ଂ	ଜା	ଣି	ପା	ର.	ହିଁ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ	ସ	ସ	ନ	ସ	—	ନ	ନ	ସ	ନ	—	ଧ	ପ
ତା	ଜା	ଧ	ଦି	ନ	ରୁ	ଂ	ଏ	ଜା	ଦ	ନ	ଂ	ମୋ	ର
ପ	—	ଧ	ମ	ପ	ମ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	—
ତା	ପ	ଦେ	ସ	ହିଁ	ଦେ	ଇ	ସା	ଦ	ହିଁ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

(୧୫)

ଗୌତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ତୁ ମୋତେ ଚୁହୁଁ ନା ଭୁଲି ଦିନେ ହେଲେ
 ମୁଁ ତୋତେ ଅକୁଳେ ଚୁହୁଁଛି ।
 ତୁ ମୋତେ ଲେଉଟା, ନିଶିଦିନ ମୁଁ ଯେ
 ପାଶେ ପାଶେ ତୋର ରହୁଛି ॥ ଘୋଷା ॥

ଅଗନ୍ତାରେ ତୁହି କୁଦି ଚାଲିଯାଉ,
 ଅଲୋଳ ପଶୁସେ ହସି ଖେଳି ଯାଉ;
 ତୋର ଦୁଃଖ, ଦକ, ଅଭାବ ଯେତକ
 ନିଜ ଶିରେ ମୁହଁ ବହୁଛି ॥

ଯେ ଭଳି ତୋହର ଅଳି, ଅରଦଳି,
 ନାହିଁ ମୋର କିଛି ସୁଖ ତହିଁ ବଳି,
 ତୋର ଯେତେ ଗୋଳ, ଯେତକ ଜଞ୍ଜାଳ,
 ଛାଡ଼ ପାଦ ସବୁ ସହୁଛି ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	ପ୍ର	ପ	ମ	—	ପ	ନ	ସଂ	ନିପ	ନ	ପ୍ର	ପ
ତୁ	ମୋ	ତେ	°	ଚୁ	ହୁଁ	ନା	°	°	ଭୁ	ଲି	ଦି	ନେ	°	ହେ	ଲେ
ପ	ସଂ	ନ	ପ	ପ	ପ୍ର	ପ	ମ	ର	ମ	ପ	ପ୍ର	ମ	—	ରଗ୍ର	ରସ
ମୁଁ	ତୋ	ତେ	°	ଅ	°	କୁ	ଲେ	ଚୁଁ	°	ହୁଁ	°	ଛୁ	°	°	°
ପ	—	ପପ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	—	ପ	ପ	ସଂ	ନ	—	ପ	—
ତୁ	ମୋ	ତେ	°	ଲେ	ଭୁ	ନା	°	°	ନି	ଶି	ଦି	ନ	ମୁଁ	ସେ	°
ମ	ପ	ନ	ସଂ	ନ	—	ପ୍ର	ପ	ର	ମ	ପ	ପ୍ର	ମ	—	ଗମଗ	ରସ
ଖ	°	ପେ	ପା	ପେ	°	ତୋ	ର	ର	°	ହୁ	°	ଛୁ	°	°	°

[୧୭]

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

କେତେ ଖଣ୍ଡରେ ନେଉଛି ଝିଙ୍କି

- କିଏ ସେ ମୋତେ କାହିଁ ।

ଝିଙ୍କା ତାର ମୁଁ ପାଉଛି ଜାଣି

(ମୋତେ) ଅଖିରେତ ଦିଶୁନାହିଁ ॥ ଘୋ ॥

କେବେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ାଇ ନିଏ

କେବେ ଭୂଇଁରେ ଗଡ଼ାଇ ଦିଏ,

କେବେ ଗୁଲ୍‌ଥାଏ ଧୀର ପାଦରେ

କେବେ ପାଉଥାଏ ଧାଇଁ ।

ସବୁବେଳେ ସେ ମୋର-ଧରିଛି ହାତେ,

ଅଛି ମୋର ସାଥେ ସାଥେ,

(ତେବେ) ଧର ନ ପାର ମୁଁ ସାର ଦୁନିଆଁ

ତାକୁ ଖୋଜି ବୁଲୁ ଥାଇଁ ।

କାହିଁକି ନେଉଛି, କୁଆଡ଼େ ନେଉଛି,

ଜଣା ନାହିଁ ମୋତେ କିଛି ।

ବେ ଜାଣି କିଏ ମନ୍ତ୍ରର କଲଣି

ବାଇ ହେଲି ତାହା ପାଇଁ

କି	ସ	—
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି
କି	ସ	କି

ର	ର	—
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି
ଝି	ର	ଝି

ସ	ର	ମ
ନେ	ର	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି
କା	ଝି	ଝି

ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି
ଝି	ଝି	ଝି

(୧୭)

ଝମ୍ପତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

କହନା କହନା ମୋତେ ଭା'କଥା ଅଉ ।
ଭା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଯିବ ତ ଯାଉ ॥ ଘୋ ॥

କହ ଅଉ କେଉଁ ଆଗେ,
ଚିବି ଗୋ ତାହାର ପାଗେ,
ସାଧୁଛୁ ମୋହର ପରେ ସେ ତାର ଦାଉ ।
ଭା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଜବତ ଯାଉ ॥

ଡାକିଲେ ବୁଝିଲା ଯଦି ପରଶ ବ୍ୟଥା,
ତାହାର ଚରଣେ କୋଡ଼ ଦୁଃଖି ମଥା;
ଡାକିବା ନାହିଁ ତ ବାକି,
ଥକିଲଣି ତାକି ତାକି;
ଯେତକି ହେଲୁଛି ଏବେ ତେତକି ଥାଉ ।
ଭା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଯିବ ତ ଯାଉ ॥

ସ	ଭ	ସ	ଗ	—	ମ	ମସ୍ତପ	ମ	ମ	—
କ	ହ	ନା	ଂ	କ	ହ	ନା	ମୋ	ତେ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	—	—	ପ	ପ୍ର	ମପ୍ର	ଗ	—
ଠା	କ	ଥା	ଂ	ଅ	ତ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	ସ	—	ନସ	କ	ପ୍ର	ପ	ମ
ଭା	ସ	ଗ	ଂ	ଏ	ଜା	କ	ପ	ତେ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	ପ	ମ	ମେ	ଗ	ପ୍ର	ସ	—
ସି	କ	ତେ	ଂ	ଯା	ଉ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସି	ସ	ଭା	ସ	ସେ	ସ
କ	ସ	ସ	ସ	କ	ର
<hr/>					
କ	ସ	ସ(ର)	ର	କ	ସ
ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ	କ
ସା	ସ	୮	ପା	କେ	ସ
<hr/>					
କ	ସ	କ	କ	କ	ସ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କ
<hr/>					
ଂ	କ	କ	ର	କ	ର
ଂ	କ	କେ	ସ	କେ	ସ
ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ	କ
ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ	କ

[୧୯]

କାଳ — ପଞ୍ଚମସଂଖ୍ୟା

ସ୍ଥାୟୀ

ସେ ତ ନୁହେଁ ନୁଆ ଗୋ ସେ ନୁହେଁ ନୁଆ ।
 (ସେ ମୋ) ଜୀବନ ଦେବତା ରୂପେ ହୃଦୟେ ଥୁଆ ।
 ଜନମ ଜନମ ଭରି ଗୋପନେ ରଖିଛୁ ଧରି;
 ମରମେ ମରମେ ଗୁଳି ରଖିଛୁ ହାର,
 ସେ ସୁରେ ନେଇଛୁ ବାନ୍ଧି ଅନ୍ତର-ତାର;
 କେତେ ସୁଖ କେତେ ଅଶା, କେତେ ବା ନୀରବ ଭାଷା,
 କେତେ ଅଶି ନୀରେ ତାର ସୁଦୃଷ୍ଟି ଥୁଆ ।

ନସ୍ତ — ନସ୍ତ ପ	ମ ପ ଗ ମ	ଧ — ନ ସ୍ତ	ନସ୍ତନ ପନସ୍ତ ପମ ପ
ସେତ ଂ ନୁ ହେଁ	ନୁ ଅ ଗୋ ସେ	ନୁ ଂ ହେଁ ନୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ
ଗମ ଗ — ମ	ଗ — ମ ଧ ପ	ଗ ମ ଗ ର	ସର ଗର ସନ ସ
ସେମୋ ଜା ବ ନ	ଦେବ ତା ରୁ ପେ	ହୃ ଦୃ ହେ ଥୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ

ଅନ୍ତର

ପ — ଧ ପସ	ସ୍ତ — ଗର ସ୍ତ	ସ୍ତ ଂନ ପସ ଧ	ସ୍ତ — ର ସ୍ତ
ଜନ ଂମ ଜ	ନ ମ ର ର	ଗୋ ପ ନେ ର	ଶି ଛି ଧ ର
ନ — — —	ଧ — ପ ଧ	ନ ଧ ନ ସ୍ତ	ନସ୍ତନ ପନସ୍ତ ପ —
ମର ଂମେ ମ	ର ମେ ଗୁ ଛି	ର ଶି ଛି ହା	ର ଂ ଂ ଂ
ମ — — —	ଗ ମ ଧ ପ	ଗ ମ ଜା ର	ସର ଗର ସନ ସ
ସେସୁ ଂରେ ନେ	ର ଛି ବା ଧି	ଅ ଛି ତା ର	ର ଂ ଂ ଂ
ମମ — — —	ନ ସ ର ସ୍ତ	ନ — ଧ —	ପ ଧ ମ ପ
କେତେ ଂ ସୁ ଖ	କେ ତେ ଅ ଶା	କେ ତେ ବା ନି	ର ବ ହ ଶା
ମ — — —	ଗ ମ ଧ ପ	ଗ ମ ର —	ସର ଗର ସନ ସ
କେତେ ଂ ଅ ଶି	ଜା ରେ ତା ର	ସୁ ତ ଛି ଧୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ

[୨୦]

ଏକତାଲା

ସ୍ଥାୟୀ

ଚର ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ସୁନ୍ଦର ।
 ନିତ୍ୟ ନୂତନ ପ୍ରେମ ନିକେତନ
 ଅନନ୍ଦ-ଘନ କଲେବର ॥

ନିଶି ଦିନ ତବ ପୂତ ପରଷ,
 ଅଶିଦିଏ ପ୍ରାଣେ ନବୀନ ହରଷ,
 ସଙ୍ଗୀତ ତବ ଡାଳିଦିଏ ପ୍ରାଣେ
 ଅମିୟ ମାଧୁରୀ ନିରନ୍ତର ।

କେବେ ବା ବାହାରେ କେବେ ଅନ୍ତରେ,
 କେବେ ଦୂରେ, କେବେ ନିକଟେ;
 କେବେ କଲେ ଛଲେ, ଗଗନ ମଣ୍ଡଳେ,
 ତବ ରୂପ ଛବି ପ୍ରକଟେ;
 (ଅହେ) ସ୍ମୃତ୍ୟ, ରୁଚିର, ଶାନ୍ତ,
 ମୋହନ, ମଧୁର, କାନ୍ତ,
 ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ମୋର ସେ ଲବଣ୍ୟରାଶି
 ଭାସି ଅସେ ସଦା ତରତର ॥

ସ	ର	ମ	ପମ	ପମ	ସ	ନି	—	ପ୍ର	ମପମ	ହର	ସ
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଅ	ହେ	ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଚି	ର
ସ	ର	ମ	ପ	ପମ	ପମ	ନି	ଂ	ପ୍ର	ପ	—	—
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଅ	ହେ	ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଂ	ଂ
ପ	ସ	ର	ସ	ର	ସ	ନି	ର	ସ	ନି	ପ୍ର	ପ
ନି	ଂ	ତୁ	ନୁ	ତ	ନ	ପ୍ରେ	ମ	ନି	କେ	ତ	ନ
ମପ	ନି	—	ପ୍ର	—	ପ	ମପ	ମପ	ପମ	ହ	ର	ସ
ଅ	ଂ	ନ	ଦ	ସ	ନ	କ	ଲେ	ବ	ର	ଚି	ର

(୨୧)

ଝାଞ୍ଜିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ବାଧା ହେଲଣି ଗୋ, ବଡ଼ ବାଧା ହେଲଣି ।
(ତୋ) ଘର-କରଣାରେ ମନ ମର ଗଲଣି ॥ ଓହା ॥

ଯେ ତୋତେ ଭରସା କରେ,
ହଠାତ୍ତରେ ସେ ସତେ,
କାଣିଲି ତୋ କଥା ଖାଲି ମନ ଭୁଲଣି ।

ମୋ ଅଗେ ଚୁଡ଼ର ଆଉ ବହନା ଗୋ କହନା;
ଗଲ ନାହିଁ ଏବେ କି ତୋ କଥା ମନମୋହନା !

ଯାହା ତ ହେବାର ହେଲା,
ଶରପା ଟା କଣା ଗଲା,
ନେହୁର ହେଉଛି ଭଲ, ଦିଅ ମେଲଣି ।

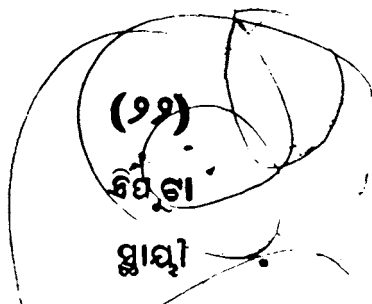
ନି ବା	ସ ଧା	ଗ ହେ	— °	ମ ଲ	ମ ଶି	ପ ଗୋ	— °	ଗ ବ	ମ ହ
ପ ବା	ଧ ଧା	ପଧ ହେ	ସ °	ନି ଲ	ଧନି ଶି	ପଧ °	ମପ °	ମଗ °	— °
ଗ ତୋ	ମ ଘ	ପ ର	ନ କ	— ର	ସ ଶା	ର °	ସ ରେ	ନ ମ	ସ ନ
ପ ମ	ଧ ର	ପଧ ଗ	ସ °	ନି ଲ	ଧନି ଶି	ପଧ °	ମପ °	ମଗ °	— °

ଅନ୍ତର

ମ	ପ	କପ	ନ	।	ସଂ	ରଂ	ସଂନ	ସଂ	।
ପେ	ତେ	ତେ	ଂ	କ	ର	ଷା	କ	କେ	ଂ
କ	ସଂ	ରଂ	ମଂ	ରଂ	ରଂ	ସଂକ	ସଂ	ସଂକ	ପସ
କ	କ	କ	ଂ	କା	କେ	ସେ	ମ	କେ	ଂ
ର	ମ	ପସ	ନିସଂ	।	ପସଂ	ନ	ପ	ପ	।
କା	ଶା	କି	ଂ	ଗୋ	କ	ପା	ଶା	କି	ଂ
ର	ର	ପ	।	ମ	କେ	ଗ	ସଂନ	ସ	।
ମ	ନ	କୃ	ଂ	କ	ଶି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସଂସାର

ସ	ମ	।	।	।	ରମ	ଗ	ର	ସ	।
ମୋ	ସ	ଗେ	ଂ	ରୁ	କ	ର	ସ	କ	ଂ
ର	ମ	ର	ର	।	ଗ	ର	ସଂନ	ସ	।
କ	କ	କା	ଂ	ଗୋ	କ	କ	କା	ଂ	ଂ
ସ	ମ	ମରା	ପ	।	ନି	ପ	କି	ପସ	।
ର	କ	ନା	ଂ	ସଂ	ଏ	କେ	କ	ତେ	ଂ
ର	ମ	ରମ	ପସ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ	।
କ	ପା	ମ	ଂ	କ	ମୋ	କ	ନା	ଂ	ଂ
ପ	।	ମ	ର	ମ	ପସ	ନିସଂ	।	ନ	।
କା	କା	କ	ଂ	କେ	କା	ଂ	ର	କେ	କ
କ	ସଂ	ରଂ	ମଂ	ରଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ସଂ	।
ସ	ର	ପା	ଂ	କା	କ	ଶା	ଗ	କ	ଂ
ପ	ପ	ପସ	ନିସଂ	ରଂ	ପସଂ	ନ	ପ	ପ	।
କି	କି	ରା	ଂ	କେ	କ	କି	କି	କ	।
କ	ସ	ମ	ପ	କ	ମରା	ରଗ	ସଂନ	ସ	।
ସ	ସ	ମେ	ଂ	କ	ଶି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସବୁ ପୁଅ ଯେବେ ସବୁଲୁଣି, ଏବେ

ନିଜ ରାହା ଧର ରେ ।

• ସବୁ ଅଣା ଯେବେ

ତୁଟିଲୁଣି, ତେବେ

ଅର କସ ଡର ରେ । ଘୋ ।

ସାରାଟି ଜୀବନ-ସାଧୁ, ସାଧୁ, ସାଧୁ,

ସବୁ ବାସନାର ଭରଣି ସମାଧୁ,

ସବୁ କର୍ମ ଯେବେ

ହୋଇଲୁଣି ଶେଷ

ପୋଡ଼ିଲୁଣି ଘର ରେ ।

ଲୁଗିଲୁଣି ଯେବେ ଇଡ଼ିତ ନୟନେ,

ଅଲେକରେ ଶେଷ ରେଖାଟି,

ନିଭିଲୁଣି ଯେବେ ହୃଦୟ କୁଟୀର

ଅଶାର ପ୍ରଦାସ ଶିଖାଟି,

ଅର କାହା ଲଗି ରହୁଅଛି ଟାକି,

ଅର ତୋର ଅବା କସ ଅଛି ବାକି,

ଅସିଲୁଣି ତେଣୁ

ଅଦର ଡକରା

[ଶୁଭ] ଅନୁକୂଳ କର ରେ ।

ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—	—	ମ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	—
ସ	ହ	ସ	ଗ	ଂ	ପେ	ବେ	ସ	ର	ଲ	ଶି	ଂ	ଏ	ବେ
ଗ	ସ	—	ନସ	ନସ	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ଗମ	ଗ	ହ	ସ
କ	କ	ରା	ହା	ଂ	ଂ	ଂ	ଧ	ର	ଂ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ସ	ଧ	ନ	ହି	ସ	—	ଗ	—	—	ହିଗ	ହି	ସ	—
ସ	ହ	ସ	ଶା	ଂ	ପେ	ବେ	ତୁ	ଟି	ଲ	ଶି	ଂ	ତେ	ବେ
ସ	ର	ଗ	ପ	ଗ	ପ	—	ନ	ଧ	ପ	ମମ	ଗମ	ହିଗ	ସ
ସ	ର	କ	ସ	ଂ	ଂ	ଂ	କ	ର	ଂ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୨୩)

ଭଜା ବୀର୍ତ୍ତ — ଏକତାଳା

‘ସ୍ଥାୟୀ’

କେତେ ପଦନରେ, ସଜାଡ଼ ଥିଲି ମୁଁ

ଘର ମୋର ଭୂଞ୍ଜି ଗଲଣି ।

• ମୋର ମୋର ବୋଲି ଯାକୁ ବୋଲୁଥିଲି

[ଏବେ] ଯା ହେବାର ତାହା ହେଲଣି ॥ ଘୋଷା ॥

(ସବୁ ତ ମୋର ସରି ଗଲଣି)

(ଧନ, ଜନ, ଅଶା, ଭରସା)

ଧନ ନାହିଁ, ଅଛି କାମ, ବୋଧ, ଲେଭ,

ଜନ ନାହିଁ, ଅଛି ମାୟା, ମୋହ, ଶୋର’

ପଦ ନାହିଁ, ବୃଥା ମଦର ଗରବ,

ମନକୁ ମତାଇ ଦେଲଣି ॥

(ଧର ମଣେଁ ସବୁ ପରି)

(ଅଶା ଗରବ ଫୁଲ ମରି)

ସବୁ ପାଇ ଏକା ନୟନର ଜଳ,

ହୋଇଛି ଏବେ ମୋ ଜୀବନ ସମ୍ବଳ

ସେତକ ଉଠାଇ ଦେଇ ଚରଣେ

ନେବାକୁ ବସିଛି ମେଲଣି ॥

(ନାହିଁ ତ କିଛି ଅଶା ଅଛି)

(ତୋହରି ଦାନ ତୋ ଠେଇଁ ଥାଉ)

ଗ	ମ	ପ	—	—	—	•	ମପ	ମପ	ପ	ମ	—	ଗ
ବେ	ଡେ	ପ	ତ	ନ	ରେ		ଧ	ଜା	ଡ	ଥ	ଲ	ମୁଁ
ଗ	ମ	ପ	—	—	—		ପ	ଧ	ପଥନସ	ନ	—	—
ଘ	ର	ମୋ	ର	ସ	ଞ୍ଜ		ଗ	ଲ	ଶ	୦	୦	୦
ପ	ଧ	ମୁଁ	—	—	—		ନ	ମୁଁ	ନ	ଧ	ଲ	ଧର
ମୋ	ର	ମୋ	ର	ବୋ	ଲ		ପା	କୁ	ବୋ	ଲ	ଥ	ଲ

Digitized by srujan ka@gmail.com

(୨୪)

ବାଟିଆରି—ଝଗମଟା

ସ୍ଥାୟୀ

ଭଙ୍ଗା ମୋର ତଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡିକ ପାଉଛି ଭାସି ।
କେଉଁ ଅଳଣୀ ବୁଲିଲେ କିସ ମନାସି ॥ ଘୋ ॥

ରତ ରତ ହେଉଛି ବେଳ,
ଦରିଆରେ ନ ଦିଶେ କୁଲ,
ଫିରିଯିବ ନିଶି ଅନ୍ଧାରେ ମନ ଉଦାସୀ ॥

ଅସରନ୍ତ ତେଜକୁ ତେର, ଅସୁଛି ମାଡ଼,
ଦଦର ଏ ନାଆ ଖଣ୍ଡିକ ଯିବକି ବୁଡ଼;
କେଡ଼ି ସାହା କୁଅରେ ନାହିଁ,
ଏକୁଟିଆ ପାଉଛି ବାହୁ,
ତରଟିଏ ଅକାଶ ବୋଣେ ଚାହିଁଛି ଅପି ॥

ଗ	।	ମ	ଗ	ସ୍ଥ	ସ	ସ	ଗ	ମ	ପ	ପ	।
ଭ	ମା	ଂ	ଂ	ମୋ	ର	ଡ	ଙା	ଖ	କ୍ଷ	କ	ଂ
ମ	ଗ	ମ	ଗି	ସ	ଂ	ସ	।	ରଗ	ର	ସ	।
ଂ	ଂ	ପା	ର	କ୍ଷି	ଭ	କ୍ଷି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
।	।	ପ	ପ	ସ.	।	ନ	ସ.	ନ	ପନ୍	ପପ	।
ଂ	ଂ	କେ	କ୍ଷ	ଅ	କ	କ୍ଷା	ଂ	ବ	ର	କେ	ଂ
।	।	କି	ପ	ପ	ମ	ମପ	।	ଗମ	ଗର	ସ	ଂ
ଂ	ଂ	କି	ସ	ମ	ମା	ପି	ଂ	କା	କ	କ୍ଷ	କ୍ଷ
ସ	।	ରଗ	ଂ	ସ	।						

ଓ ଯି. ଓ । ଓ ଯ ଓ । ଓ । ଷ ଯ
 ଓ ଯି. ଓ । ଓ ଯ ଓ । ଓ । ଯ ଯ
 ଧ ଯି. ଶି ଯ ଯି ଯ ଯି । ଷ ଯ ଓ ଯ
 କ୍ର ଯି. ଶି । କ୍ର ଯ କ୍ର ଯ ଯି ଯି ।
 ଶ । ଯି ଯ କ୍ର ଯି । ଶି ଯି କ୍ର ।
 ଷ । କ୍ର । ଶି ଯି ଧ । ଧି ଯ ଓ ।
 ଯି ଯି ଶି ଯି ଶି ଯି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି
 ଶି ଯି. ଶି । ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି ।
 ଶି ଶି ଶି ଶି. ଶି ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି
 କ୍ର ଯ ଶି ଶି. ଶି ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି
 କ୍ର । ଶି ଶି. ଶି ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି
 ଶି ଶି ଶି. ଶି । ଶି ଶି ଶି ଶି ।

ସଂସ୍କୃତ

ଶି ଯି. ଶି । ଶି ଶି ଶି. ଶି ।
 ଶି । ଶି । ଶି ଶି ଶି. ଶି ।
 ଶି । ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି
 ଶି । ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି
 ଶି । ଶି ଶି ଶି । ଶି । ଶି ।
 ଶି । ଶି ଶି ଶି । ଶି । ଶି ।
 ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି
 ଶି । ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି ଶି ଶି.
 ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି
 ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି ଶି
 ଶି ଶି ଶି. ଶି ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି.
 ଶି ଶି ଶି. ଶି ଶି ଶି ଶି । ଶି ଶି.
 ଶି ଶି. ଶି । ଶି ଶି ଶି ଶି.

ଅନ୍ତରା

५
२
०
—
०
४७

9-1-0

୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦	୩୧	୩୨	୩୩	୩୪	୩୫	୩୬	୩୭	୩୮	୩୯	୪୦	୪୧	୪୨	୪୩	୪୪	୪୫	୪୬	୪୭	୪୮	୪୯	୫୦	୫୧	୫୨	୫୩	୫୪	୫୫	୫୬	୫୭	୫୮	୫୯	୬୦	୬୧	୬୨	୬୩	୬୪	୬୫	୬୬	୬୭	୬୮	୬୯	୭୦	୭୧	୭୨	୭୩	୭୪	୭୫	୭୬	୭୭	୭୮	୭୯	୮୦	୮୧	୮୨	୮୩	୮୪	୮୫	୮୬	୮୭	୮୮	୮୯	୯୦	୯୧	୯୨	୯୩	୯୪	୯୫	୯୬	୯୭	୯୮	୯୯	୧୦୦
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

• ४३० •

୦	୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

201.

—	୨
୩	୧୦
୨	୩
୧	୧
	.

ମ
ଶେ
ପ୍ର
ହ

1.2

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

(୨୭)

ହିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ଅନ୍ତର ଉତ୍ସବ ଅଳ୍ପ ହେବେ ।

ବିଗତ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ମମ ବିଗତ ବିଗତରେ ॥

ମତ୍ତ କଳାସ ବିଲେଳିତ ପ୍ରାଣ, ମରୁ ସୁଅନେ ଶାନ୍ତ ସମ୍ଭାନ,

ଲକ୍ଷ୍ମିତ ପୁଣି କୁସୁମ ଶତ ଶତରେ ॥

ପୁଲକିତ ଅଲେଖ ଉଲସିତ ଗଗନେ,

ଅବକାର ବାଣି ଗ୍ରାସିଛି ସଦନେ,

ରାଗିଣୀ ନବ ନବ,

ମୁଖର ମୁରକ ରବ

ଅବସାନ ଅଳ୍ପ ମମ

ଉନମତ୍ତ ତାଣ୍ଡବ,

ନୀରବ ବାଣୀତାରେ ବାଜଣ ବିତରେ ॥

ର	ଗ	ପ	ମ	ର	ଗମଗର	ସନ	ମ	ସ	ଗ	ଗମପ	ମ	ପ	—	ମପମ	ଗର
ଅ	ଂ	ନ୍ତ	ର	ବ	ଂ	ସ୍ତ	ବ	ଅ	ଜ	ବ	ତ	ରେ	ଂ	•	ଂ
ଗ	ମ	ଧ	—	ପଥ	ନ୍ତ	ଧ	ପ	ପ	—	ର	ଗ	ମ	ପଥପ	ମପଗ	ଗର
ବ	ଗ	ତ	ଜ୍ୟୋ	ସ୍ତ	ଂ	ମ	ମ	ବ	ଗ	ତ	ବ	ଗ	ତ	ରେ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	ପ	ନ	ସଂନ	ଧପ	ନ	—	ପ	ପଥନସଂ	—	—	ଗଂ	ସଂନ	ସଂ	—
ମ	ଂ	ତ୍ତ	ବ	ଜା	ଂ	ସ	ଂ	ବ	ଲେ	ଜ	ତ	ପ୍ରା	ଂ	ଶ	ଂ
ବ	—	—	ସଂ	ନଧ	ନସଂନଧ	ପମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ସଂ	ନୁସଂନୁ	ଧ	ପ	—
ମ	ଂ	ସ	ସ	ଅ	ଂ	ନେ	ଂ	ଶା	ଂ	ନ୍ତ	ଶ	ସ୍ତା	ଂ	ନ	ଂ
ପ	ସଂ	ନ୍ତ	—	ଧ	—	ପ	—	ମ	ପ	ର	ଗ	ମ	ପଥପ	ମପମ	ଗର
ବ	ଂ	ନ୍ତ	ତ	ପୁ	ଂ	ଶ	କୁ	ସୁ	ମ	ଶ	ତ	ଶ	ତ	ରେ	ଂ

(୨୨)

ଚିତାକ

ସ୍ଥାୟୀ

ମୁରଜୁତ ଅମ୍ବର ବାଡ଼ ।
 ଭାସିଅସେ କି ଗଭୀର, ମୂର୍ତ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ
 ବନ ନିରବତା ଅବଗାଡ଼ ॥

ପ୍ରବେଶ ଦିଗନ୍ତ, ନିହତ ଧରଣୀ
 ଶାନ୍ତି, ସୁସ୍ୱପ୍ନ, ନିରବନ ସରଣୀ,
 ପ୍ରଗାଢ଼ ରାତି —
 କଠରେ ! ଅସୀମ ପଥ ଯାତୀ,
 ନିବିଡ଼ ତମିସ୍ରା-ସିନ୍ଧୁ-ସଲିଳେ
 ଦେ ତୋର ତରଣୀ ବସାଇ ॥

ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ଧନ୍ନ	ଧସ	ମ	ଗ	ମପ	ପଧ	ଧପ	ମଗ	ମ	—	—	—
ମ	ର	ଛ	ତ	ଅ	ଂ	ମ୍	ର	ବା	ଂ	ଂ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ଂ
ଧ	—	ପ	ଧ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ସଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ଧ
ଭ	ସି	ଅ	ସେ	କ	ଗ	ଭ	ର	ମୁ	ଂ	ଂ	ଭ	ସ	ଂ	ଗୀ	ତ
ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ଧନ୍ନ	ଧସ	ମ	ର	ସର	ରମ	ମପ	ପଧ	ମ	—	—	—
ବ	କ	ଗ	ର	ବ	ତା	ଅ	ବ	ଗା	ଂ	ଂ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅକ୍ଷର

ମ	—	—	ର	ର	ସ	—	—	ର	ମ	—	—	ପ	ମ	ପ	—
ପ୍ର	ଂ	ଂ	କୁ	କ	ଗ	ଂ	ତ୍ର	କ	ଂ	କୁ	ତ	ଧ	ର	ଶୀ	ଂ
ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ସଂ	ଧ	ସଂ	—	ସଂ	ଧଂ	ରଂ	ସଂ	ଧ	ପ	ସଂ	—
ଜ	ଂ	ଂ	ତ୍ର	ସୁ	ସୁ	ଂ	ତ୍ର	କ	ର	କ	କ	ସ	ର	ଶୀ	ଂ
ସଂ	ରଂ	—	—	ସଂ	ରଂ	ମ	—	ଧ	ସଂ	ମ	—	ରଂ	ସଂ	ଧ	ପ
ସ	ଗା	ଂ	ତ	ର	ଂ	କୀ	ଂ	କ	ଂ	ରେ	ଅ	ସୀ	ମ	ପ	ଅ

ଧପ	ପ	ପମ	ର	ମ	—	—	—	ମ	ର	ମ	—	ର	—	ସ	—
ଯା	୦	ହୀ	୦	୦	୦	୦	୦	ନି	ବି	ହ	୦	ତ	ମି	ହା	୦
	•														
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	—	ମ	•ପ	ଧ	ସ	ପ	ଧ	ମ	ପ
ସି	୦	ହି	୦	ସ	ଲି	ଲେ	୦	ଦେ	୦	ଜେ	ର	ତ	ର	ଶୀ	ର
ରମ	ମପ	ପସ	ମରି	ମ	—	—	—	ମ	—	—	—				
ସା	୦	୦	୦	ର	୦	୦	୦								

(୨୮)

ଏକତାଳା

ସ୍ବାୟୀ

ଅସ ପ୍ରିୟତମ ମରଣ, ମୋହର

ମୋହ ବନ୍ଧନ ଛୁଟାଇ ।

ଅସ ଅସ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନେ

ନୂତନ ଜଗତ ଫୁଟାଇ ॥

ବିପଦରେ ଭୁଲୁ ଏକା ଚିର ମିତ,

ତୋ ବନ୍ଧୁ ନିବନ ନାହିଁ ମୋ କେହୁ ତ

ଅସ ବନ୍ଧୁ ମୋର ବ୍ୟଥିତ ପରଶୁଁ

ସକଳ ବେଦନା ଛୁଟାଇ ।

ଦେଖି ଅସ ସାଥେ ଅପାର ଅନନ୍ଦ

ଅସୀମ ଅସରା ମୁକ୍ତି,

ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିୟୂଷ-ପାତ ନିଗାଡ଼

ଭାଳ ଅସରନ୍ତି ତୁମ୍ଭି;

ଜର ଜର ମୋର କାତର ଅନ୍ତରେ,

ସୁନା-କାଠି ଛୁଇଁ ଦେଇଯାଅ ଥରେ,

ନିଶାନ ଜୀବନେ ନର ବସନ୍ତର

ନବ ସଙ୍ଗୀତ ରଚାଇ ॥

ସ	ଗ	ଗମ	ମପ	—	—	ସ	ନ	ଧନସିନ	ସ	—	—
ଅ	ସ	ପ୍ରି	ସ୍ତ	ତ	ମ	ମ	ର	ଶ	ମୋ	ହ	ର
ଗ	ପ	—	ପ	ନ	—	ପ	ନସିନ	ପ	ଗମ	ଗ	ପ
ମୋ	ଂ	ହ	ବ	ଦି	ନ	ଭୁ	ଟା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନ	ସିନିସି	ନି	ପ	ପ	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ର	—
ଅ	ସ	ଅ	ସ	ମୋ	ର	ଅ	ଂ	ଦି	ନ	ସୁ	ନେ
ର	ପ	ମ	ଗ	ର	ମ	ଗର	ଗ	ସନ	ସ	—	—
ନୁ	ତ	ତ	ତ	ଗ	ତ	ପୁ	ଧା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ

(୨୯)

ଏକତାଳି ।

ସ୍ତ୍ରୀ

ମଉଳିକୁ ଯେବେ ପୁଲୁଟି, କାହିଁକି

ବାସ ତାର ଉଠେ ମହକି ?

ନିଭୁଛି ଅନଳ ଶିଖା ଯେବେ, କିପିଁ

ଧାସ ତାର ଉଠେ ମହକି ?

ସୁରପ ଦେବତା ପରବତ ପାରେ,

କୁଡ଼ିଲେଣି ଯେବେ ସଞ୍ଜୁଆ ଅନ୍ଧାରେ,

ପଛମ ଆକାଶେ କହ ତୋର, କିଅଁ

ନାଲି ରଙ୍ଗ ଉଠେ ଟହକି ?

ବସନ୍ତ ଗଲଣି, ଆଉ ରେ କାହିଁକି

ବହୁଛି ଦରିଦ୍ର ବତାସ,

ବୁକୁ ପୋଡ଼ିଲଣି, ଭୁଞ୍ଜାଟାରେ କିଅଁ

ରହୁଛିର ହା—ଦୃତାସ;

ଭାଙ୍ଗିଲଣି ବାଣୀ, ଛୁଡ଼ିଲଣି ତାର,

ଭୁଲୁଛି କିପିଁ ମଲ-ସ୍ବର ତାର,

ଝୁଲିଲଣି ଫଳ, ଆଉ କାହିଁପାଇଁ

ଡାଳଟା ପଡ଼ୁଛି ନହକି ?

ଭାଙ୍ଗିଲଣି ଯେବେ ହାଟଟା, କାହିଁକି

ଆଉ ରେ ରହୁଛି ଗହକା ?

ସ	ର	ମ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ମ	ପଧ	ନ	ଧ
ମ	ଉ	ଲ	ଛି	ଯେ	ବେ	ପୁ	ଲ	ଟି	କା	ଂ	ହି
ନଧ	ପ	—	ମପ	ଗ	—	ସ	ଗ	—	ଗମ	ମପ	—
କ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ବା	ସ	ତା	ର	ଉ	ଠେ
ଗମ	ଗମପମ	ପମପ	ର	ସ	—	ପ	—	ଧ	ପଧ	ପମ	—
ମ	ହ	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ନ	ଭ	ଛି	ଧ	ନ	ଲ
ପ	ଧ	ମ	ପଧ	ନସ	ନ	ସ	—	—	ନସ	ଧନସ	ସ
ପି	ଧା	ଯେ	ବେ	ଂ	କ	ପା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସ ମ କୁ ମ ଚାରି ଯୁଗେ ଲେଖି ମନେ ମନେ ଶୁଣି ପାଠ କରିବୁ

କାହା ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ ଧନ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

କି ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ ମନେ

(୩୦)

ଏକତାଳି

ସ୍ଥାୟୀ

ଅକି ମୋ ଜୀବନ କର୍ମ ଶେଷେ

ଜୀବନ ସ୍ଥାମୀ ଅସ ହେ ବାରେ ।

(ମୋର) ଅକ୍ତିମ ସମୟେ, ହେ ଅନ୍ତରସାମୀ,

ଭବ ଦୁଃଖ ଅସି ଅନ୍ତର ଦ୍ଵାରେ ॥ ଘୋଷା ॥

ତୁମର ସଧୀର ଅଗମନ ପାଇଁ,

ଅଧୀର ନୟନେ ଅଛି ପଥ ଚାହିଁ,

(ମୋର) ସକଳ ଅନନ୍ଦ, ସକଳ ବେଦନା

ସମ୍ପ୍ରିଦେବି ବୋଲି ତୁମର ଠାରେ ॥

ଅସ ହେ ସୁନ୍ଦର, ଅସ ହେ ମଧୁର

ମୋ ହୃଦ ଆକାଶ ବାବା-ଶରୀର,

(ଯିବି) ତୁମର ଚରଣ-କିରଣ ପରଶେ,

ହରଷେ ମରଣ-ସିନ୍ଧୁ ଠାରେ ॥

ପଥ	ପଥ	ନିଧ	ପ	ମ	—	ର	ମ	ଗ୍ର	ରତ୍ନ	ର	ସ
ଅ	କ	ମୋ	ଜା	ବ	ନ	କ	୦	ମ୍	ଶେ	୦	ଶେ
ସ	ର	ମ	—	—	—	ପ	ପ	—	ମପ	ପସ୍	ନ
ଜା	୦	ବ	କ	ସ୍ଥା	ମୀ	ଅ	ସ	ହେ	ବା	୦	ରେ
ମଥ	ନ	—	—	—	ପ	ନ	ର	ସ	ନ	ପ	—
ମୋର	ଅକ୍ତି	ମ	ସ	ମ	ସ୍ତେ	ହେ	ଅ	କ୍ତି	ର	ପା	ମୀ
—	ଋକ୍ତି	ପ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପ	—	ମପ	ପସ୍	ନ
୦	ଭବ	ହ	ଅ	ଅ	ସି	ଅ	କ୍ତି	ର	ଦ୍ଵା	୦	ରେ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	—	ଧ	—	ନି	ସଂ	—	ଧନି	ରଂ	ସଂ	—
ରୁ	ମ	ର	ସ	ଧୀ	ର	ଅ	ଗ	ମ	ନ	ପା	ଛ
ସଂ	ନ	ସଂ	ନି	—	ଧ	—	ପଥ	ସଂ	ନି	ଧ	—
୦	ଧୀ	ର	ନ	ସ୍ୱ	ନେ	୦	ଝୁ	ପ	ଧ	ରୁ	ଧି
ମ	ଧ	ପଥନି	ଧପ	ମଗ	ମ	ଧ	ମ	ଗ	ର	ସ	—
ସ	୦	ନ	ଅ	ନ	ଧ	ସ	କ	ନ	ବେ	କ	ନା
ସ	ର	ମ	ମପଥପ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ	ନି
ସ	ମ	ବେ	କ	ବୋ	କି	ରୁ	ମ	ର	ଠା	୦	ରେ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ମ	ପ	ମପଥପ	ମ	ଗ	—	ର	—	ର	ର	ସ	—
ଅ	ସ	ବେ	ସୁ	ନ	ର	ଅ	ସ	ବେ	ମ	ଧୁ	ର
ସ	ଗ	ର	ମ	—	—	ପଥ	ଧିଧନି	—	ଧପ	ମଗ	ମ
ମୋ	ଧ	ବ	ଅ	କା	ସ	ର	କା	ସ	ସ	ଧ	ର
ଧ	ନି	ରଂ	ସଂରଂ	ଗ୍ରଂ	ରଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଧ	ନି	ଧ
ରୁ	ମ	ର	ବ	ର	ସ	କି	ର	ଗ	ପ	ର	ସେ
ସ	ର	ମ	ପଥପ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ	ନି
କ	ର	ସେ	ମ	ର	ଗ	ସି	୦	ଧୁ	ପା	୦	ରେ

(୩୧)

ବିତାଳ
ସ୍ତ୍ରୀ

ଶବଦେ, ପରଶେ ଅସୁ ରୁଷ, ରସ, ଗନ୍ଧେ,
ନିତି ନିତି ନବ ନବ ହୃଦେ ।

ନିବାଳ ତାନ, ଲକ୍ଷ୍ମେ ଝଙ୍କାରି ମୁରଛନା,

• ଜୀବନ ମୁରଲୀ ରବେ ଭାସି ମୁକୁ ମନ୍ଦେ ॥ ଶୋଷା ॥

ସକଳ ଅଶ୍ରୁ ମୋର, ଧରେ ତବ ସୌରଭ,

ସକଳ ହାସ୍ୟେ ମୋର ଝରେ ତବ ଗୌରବ,

ସକଳ କର୍ମେ ପୁର, ସକଳ ଚିନ୍ତା ଭର

ରହୁଛି ସକଳ ଦୁଃଖେ, ସକଳ ଅନନ୍ଦ ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	—	—	ଧ	ମ	ପ	ନ	—	ସ	ନ	ସ	—
ଶ	ବ	ଦେ	ପ	ର	ଶେ	ଅ	ସୁ	ରୁ	ପ	ର	ସ	ଗ	ଂ	କେ	ଂ
ନ	ର	ସ	ନ	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମପ	ଗମ	ରଗ	ସ
ନ	ତ	ନ	ତ	ନ	ବ	ନ	ବ	ଛ	ଂ	ଂ	ଂ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	ନ	—	—	—	—	ସ	ନ	ଧପ	ଧ	ସ	—	ସ	ସ
ନ	ସା	ନ	ତା	ଂ	ନ	ଲ	ସ୍ତେ	ଝ	ଂ	କା	ର	ମୁ	ର	ଛ	ନା
ନ	ର	ସ	ନ	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗମ	ରଗ	ସ
ଜା	ବ	ନ	ମୁ	ର	ସା	ର	ବେ	ଭା	ସି	ମୁ	ଦୁ	ମ	ଂ	ଦେ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ସ	ର	—	ମ	ପ	—	—	ଧ	ମ	—	ପ	ଧ	ମପ	ଧନ	ଧ	ପ
ସ	ବ	ନ	ଧ	ଂ	ଶ୍ରୁ	ମୋ	ର	ଧ	ରେ	ତ	ବ	ସୌ	ଂ	ର	ତ
ମ	ପ	—	ନ	—	—	ଧ	ନ	ସ	—	—	—	ସ	ର	ସ	ସ
ସ	ବ	ଧ	ଧ	ଂ	ସ୍ୟେ	ମୋ	ର	ଝ	ରେ	ତ	ବ	ଗୌ	ଂ	ର	ବ
ଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ସ	ଗ	ମ	ପପ	ନୁସ	ନ	ଧ	ପପ	ପ	ମ	ଗ
ସ	ବ	ଧ	ଧ	ଂ	ମୋ	ସୁ	ର	ସ	ବ	ନ	ନ	ନୁ	ଂ	ତ	ର
ର	ମ	ଧ	ଧ	ପସ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ
ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ବ	ଧ	ଧ	ଧ	ସ	ବ	ଧ	ଧ	କ	ଂ	ଦେ	ଂ

(୩୨)

ଏତେଲା

ସ୍ଥାୟୀ

ନିଶିଳ ବିଶ୍ଵ ନନ୍ଦନ କର କାଗିଛି ମଧୁର ହେ ।

ଗେନ ଭୁବନ ପ୍ରମଦ କର ବହୁଛି ମଳୟ ମନ୍ଦ ॥

ମେଘ ଘୋଳେ ବସି ମୋହନୀ ଅଶ୍ରୁ,

ଉଠୁଛି ଭଲପି ହସି ହସି ହସି,

ତା ଅଙ୍ଗରୁ ଝରି ପଡୁଛି ସରଗେ, ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମକରନ୍ଦ ॥

ଏ ମଧୁ ନିଶୀଥେ ଅସ ବନ୍ଧୁ ଅଜ,

ମିଳନ ବାଂଞ୍ଛା ଉଠିଲଣି ବାଜି,

ଅକୁଳ କଲଣି ଡୁବିତ ପରାଣ ବାଢୁଳ ବକୁଳ ଗନ୍ଧ ॥

ସ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ଧନ	ସଂ	—	ନଧ	ସମ	ପ
ନ	ଉ	ଲ	ବ	ଂ	ଶୁ	ନ	ଂ	ଦ	ତ	ବ	ଦ
ଗ	ଉ	ମ	ଗର	ସନ	ସ	ଗମ	ଂ	ପ	ଧ	ନ	ପ
ହା	ଗି	ଞ୍ଜି	ମ	ଧ	ର	ଛ	ଂ	ଦ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ସଂ	ସଂ	ହ	ଧ	ପ	ପ	ପଥ	ଧ	ସ	ଗ	ର
ଗ	ଗ	କ	ହ	ବ	ନ	ସ୍ଥ	ଂ	ଦ	ତ	ବ	ଦ
ଉ	ହ	—	ଧ	ପ	—	ଉ	ଗ	ଗର	ସନ	ସ	—
ବ	ହ	ଞ୍ଜି	ମ	ଲ	ସୁ	ମ	ଂ	ଂ	ଦ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପ	ନ	—	—	—	ସଂ	—	—	ସଂ	ସଂ
ମେ	ଉ	କୋ	ଲେ	ବ	ସୁ	ଂ	ମୋହ	ନ	ସଂ	ଉ	ଶୀ
ନ	—	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ପ	ଧନସଂ	—	ସଂ	ନ	—
ଉ	ଂ	ଞ୍ଜି	ଦ	ହ	ସି	ହ	ସି	ହ	ସି	ହ	ସି

(୩୩)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ମୋର ଶୂନ୍ୟ କୁଟିର ଦ୍ଵାରେ ।
ନୂତନ ଅତଥୁ ଅସିଦ୍ଧି ଅକି ଗୋପନ ଅଭିସାରେ ॥ ଘୋ ॥

ବ୍ୟଥାତ ପରାଣେ ଦୀର୍ଘ ଭରତ କର ବନ୍ଧୁ ଅତନାନ୍ତ,
ବହୁ ଦୂର ଦେଶୁଁ ଅସିଦ୍ଧି ସେ ପରା ହୋଇ ଅତି ପଥ ଶାନ୍ତ ।

ନୟନ ସଳିଳେ ଚରଣ ପଶାଳି,
ଚକ୍ଷୁରେ ପୋଛିବି ହୋଇ ନିଃଶ୍ଵଳି,
ଅଞ୍ଚଳେ ବସାଇ, ପୂଜିବି ଯତନେ ବେଦନା-କୁସୁମ ହାରେ ।

ଗ	ମ	ହ	ର	ସ	ର	ପ	—	—	ମ	ମ	ପ
ରୁ	୦	କ	କୁ	ଚ	ର	ହା	୦	ରେ	୦	ମୋ	ର
ମ	।	ହ	ର	ସ	ର	ପ	।	।	।	।	।
ରୁ	୦	କ	କୁ	ଚ	ର	ହା	୦	ରେ	୦	୦	୦
ମ	୮	କ	।	କ	୮	ପ	ନ	ନ	୮	କ	୮
ରୁ	୮	କ	।	କ	୮	ପ	୦	୮	୮	୮	୮
ମ	।	ପ	ପ	ମ	ପ	ହ	।	ର	।	ପ	ପ
ଗୋ	୦	ପ	କ	ପ	କ	ସା	୦	ରେ	୦	ମୋ	ର

ଅନ୍ତର

ଗ	ମ	ପ	ନ	ପ	ପ	ପର	ନସଂ	ନ	ସଂ	—	—
ବ୍ୟ	ଧୂ	ତ	ପ	ବ	ଶେ	ପା	ଂ	ର୍	ବ	ର	ବ
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ଧୂ	ପ	ପସ	ମସ	ମସକୁ	—	—	—
କ	ର	କ	ଧୂ	ଧ	ତ	କା	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ
କି	।	ସଂ	ର	ସଂ	—	ଧ	ସଂ	କି	ଧ	ପ	—
କ	କ୍ର	କ୍ର	ର	ଦେ	ଧୂ	ଧ	ସି	କ୍ର	ସେ	ପ	ର
ମ	ପ	ପ	ପା	ର	।	ସ	ଂ	ର	—	—	—
ହେ।	କ	ଧ	ତ	ପ	ଧ	ଗା	ଂ	କ୍ର	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ସଂ	ଂ	ରଂ	ସଂ	କ	ସଂ
ନ	ସୁ	ନ	ସ	କ	କେ	ତ	ର	ଗା	ପ	ଗା	କି
ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ୍ର	ପ	ପ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ
ବି	କ୍ର	ରେ	ପୋ	କ୍ର	ବ	ହେ।	କ	କି	କ	ସ୍ଥ	କି
ଗ	ମ	ପ	ପଧ	ପସଂ	ନି	ପଧ	ପସଂ	ନି	ଧପ	ମଗ	ମ
ଅ	ଅ	କେ	କ	ସା	କ	ପୁ	କି	ବ	ପ	ତ	କେ
ଗ	ମ	ହ	ରଗ୍ର	ସ	ର	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ
ବେ	ଦ	ନା	କ୍ର	ଧୂ	ମ	ଦା	ଂ	ରେ	ଂ	ମୋ	ର

(୩୪)

ଭଜା ଗୀର୍ତ୍ତନ—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ ସେ ମୋର, କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ
(ମୋର) ଅଧିକାର ହୃଦୟଗଗନେ ମୁଁ ଶୁଣି ଶରଦ ଇନ୍ଦୁ ।

ଏ ଯେ (ର ର ଦଳର ଶୁଭ) (ସସମୋହର ମୁଁ ତାହାର) ।

(ଜୀବନେ ମରଣେ ବନ୍ଧାହେ)

(ପରଶେ ପରଶେ ଛନ୍ଦାନ୍ଦ)

ଏକୃଷିଆ ମୋତେ କେଉଁଠି ମୁରୁଛି,

କେଉଁ ଗହନରେ ରହିଥିଲା ଲାଗି

ଏତେ ଦିନ ଏବେ ଉଦୟ ହୋଇଛି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳାଲ ଚିତ୍ର ସିନ୍ଧୁ

(ସେ ଯେ ଅନେକ ଦଳର ଚିନ୍ତା)

(ଛତପଟା ତା ମୁହଁଟି)

(ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ବୋଲି ଚିତ୍ତେ ଦେଉ ନାହିଁ)

କେତେ କାଳ ତାର ମୁଁ ତଟିକୁ ଧରି,

ରହିଅଛି ଚାହିଁ କେତେ ଅଶ୍ରୁ ନରି,

ଦିନ ନ ସରୁଛି ତାକଥା ସୁମର, ଦିନ ରାତି କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ

(ନ ଦୁଃ ପାରିଶାରି)

(ମରମ ତାରେ ଗୁଳ୍ମା ସେ ରୁପ)

(ହେଁ ହେଁ ହୋଇ କାଗି ଉଠେ)

ସ	ମ	ପ	—	—	—	ମସ	ମସ	ପ	ମ	ଗ	—
କେ	ଉଁ	କ	ନ	ମ	ର	ବ	ଂ	କୁ	ସେ	ମୋ	ର
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ସ	ପେନସ	ନ	—	ପ—
କେ	ଉଁ	କ	ନ	ମ	ର	ବ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ମୋର
ପସ	ଦିସ	—	—	—	—	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ
ସ	ଂ	କ	ଗ	ଂ	ର	କ	ଦ	ସ	ଗ	ଗ	ନେ
ସ	—	ନ	ସ	ପ	ସ	ମ	—	ପ	—	ମ	ଗ
ସ	ଂ	ଗ	ସ	ର	ଦ	କ	ଂ	କୁ	ଂ	ସ	ସେ

[illegible]

(୩୫)

କହୁରବା

ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ଅସୁ ମୋର ପ୍ରାଣେ ।

ସ୍ବପନେ, ଶୟନେ, ନୟନେ, ନୟନେ ॥ ଘୋଷା ।

ପ୍ରଭାତେ, ପ୍ରଦୋଷେ, ନିଶୀଥେ, ଦିବସେ,

ଅଲୋକେ, ଅନ୍ଧାରେ, ସଲିଳେ, ଅକାଶେ,

କେବେ ଦୂରେ, କେବେ ସନ୍ଧ୍ୟାଧାନେ ॥

ହରଷେ, ବିଷାଦେ, ମିଳନେ, ବିବାହେ,

ସମ୍ମିଳନେ, ବିସ୍ମୟେ, କୁଟୀରେ, ପ୍ରାସାଦେ,

ସୁଧାଧାରୀ ଡାଳୁ କାନେ କାନେ ॥

ଅନ୍ତରେ, ବାହାରେ, ସଜନେ, ବିଜନେ,

ସରଗେ, ବିରଗେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ,

ଥାଉ ସଦା ମାନେ ଅପମାନେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ନ	ସ	—	ର	—	ଗ	—	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ର	ସ	ନ	ସ	—	ଗ	ମ
(ତୁମ୍ଭେ)	କ	ଂ	ଶେ	କ	ଶେ	ଂ	ଅ	ସୁ	ମୋ	ଂ	ର	ପ୍ରା	ଶେ	ଂ	ସୁ	ପ				
ପଂ	ନସଂ	ଧ	ପ	ପନ	ଧନ	ପ	ମ	ମଧ	ପଧ	ଗ	ମ	ଗ	—	ଗ	ମ					
ନେ	ଂ	ଶ	ସୁ	ନେ	ଂ	ନ	ସୁ	ନେ	ଂ	ନ	ସୁ	ନେ	ଂ	ପ୍ର	ଭ					

ଅନ୍ତରା

ପନ	ଧପ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ଗ	ମ
ତେ	ଂ	ପ୍ର	ଦୋ	ପେ	ଂ	ନ	ଶ୍ରୀ	ଥେ	ଂ	ଦି	ବ	ସେ	ଂ	ଅ	ଲେ
ପଧ	ନସଂ	ନ	ଧ	ଗ	—	ର	ଗ	ମଧ	ପ	ମ	ଗ	ସ	—	ସ	ନ
କେ	ଂ	ଅ	କା	ରେ	ଂ	ସ	ଲି	ଲେ	ଂ	ଅ	କା	ସେ	ଂ	କେ	ବେ
ସ	—	ର	—	ଗ	ର	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ଗ	—	ଗର	ମ
ଦୁ	ଂ	ରେ	କେ	ବେ	ଂ	ଂ	ଂ	ସ	ଂ	ଲି	ଧା	ନେ	ଂ	ର	ବେ

ସଞ୍ଚାର

ପ	—	ନି	ଧ	ପ	—	ମ	ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ
ସେ	୦	କ	ସା	ଦେ	୦	ମି	ଲ	ନେ	୦	କ	ବା	ଦେ	୦	ସ	ମ
ରଂ	—	ନି	ଧ	ପ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ର	ଗ	ସ	—	ସ	ନ
ଦେ	୦	କ	ପ	ଦେ	୦	କୁ	ଶୀ	ରେ	୦	ଗ୍ରା	ସା	ଦେ	୦	ସୁ	ଧା
ସ	—	ର	—	ର	ଗ	ର	ଗ	ମ	ମଧ	ପଥ	ମପ	ଉ	—	ମ	ଗ
ଧା	୦	ର	୦	୦	୦	ତା	କୁ	କା	୦	ନେ	କା	ନେ	୦	ଅ	ନ୍ତ

ଅଦ୍ରେଶ

ମ	—	ନି	ଧ	ନି	ଧ	ପ	ଧ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ପ	ରଂ
ରେ	୦	ବା	ହା	ରେ	୦	ସ	କ	ନେ	୦	କ	କ	ନେ	୦	ଟ	ର
—	—	ସଂ	ରଂ	ରଂ	—	ସଂ	ନ	ଧ୍ର	—	ଗ୍ରଂ	ରଂ	ସଂ	—	ସଂ	ରଂ
ଗେ	୦	କ	ର	ଗେ	୦	ଜା	କ	ନେ	୦	ମ	ର	ଗୋ	୦	ଧା	ର
ହି	—	ଧ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	—	ଗ	ମ
ସ	୦	ଦା	୦	୦	୦	ମା	ନେ	ଅ	୦	ପ	ମା	ନେ	୦	ସ	ସୁ
ପସଂ	ନସଂ	ନି	ଧ	ପନି	ଧନି	ପ	ମ	ମଧ	ପଥ	ଗ	ମ	ଗ	—	ସ	ନ
ନେ	୦	ସୁ	ପ	ନେ	୦	ନ	ସୁ	ନେ	୦	ନ	ସୁ	ନେ	୦	ରୁ	ହ

[୩୭]

ଏକତାଳା

ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି କେଉଁ ଯଶ ବାଳୀ ଉଡ଼ାଇବ ହେ ।

ଯାହା ଦେଇଥିଲ ସବୁତ ନେଲଣି

ଅନ୍ଧ ଏବେ କିସ ଛଡ଼ାଇବ ହେ ॥ ଗୋଷା ॥

- ଫସାରେ ଯେ କରଇ ଅସ, ଧାଏଁ ସିନା ସେ ତୁମ୍ଭ ପାଶ,
ସକଳ ଭରସା ଯାର ତୁଟିଲଣି

କିସ ବୋଲି ତାକୁ ଡରାଇବ ହେ ॥

ଠକି ଠକି ଥରକୁ ଥର, ଗୁଣିଲଣି ତୁମ୍ଭ ଗୁଡ଼ର,
ମନେ ପାଣିଛକି ହାତ ମଝିଟାରେ

ଛୁଡ଼ାଇବ ବାଟ ହୁଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ତୁମ୍ଭ ଫକା ଏଡ଼ିବ ବୋଲି, ସବୁ ଫକା ଦେଲଣି ଠେଲି,
ଗୁଣି-ଦଉଡ଼ି ଯେ କାଟି ସାରିଲଣି

କେଉଁ ପାନ୍ଦେ ତାକୁ ଜଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ହାତ ଠାରି ଲେଉଟ ଦେଖାଇ, ତାଙ୍କ ନାଟ ଦେଖିବା ପାଇଁ,
ସିଂହାଣ କରୁଛ ଅନ୍ଧର ଧରେ କି

ନାକ ଘଷି କାନ ମୋଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ପମ୍	ପ	ଗମ	ରେ	ସ	ନ	ସ	ର	ଗମ	ର	ଗ	ମ
ଠ	ଠ	ସ	କୁ	ଥ	ହୁ	ବ	ଠ	ଶୁ	ତ	କ	ର
ପ	ଧ	।	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗର	ସନ୍	ସର	ଗମ
କେ	ଉଁ	ଯ	ଶ	ବା	ନା	ର	ଡ଼ା	ଇ	ବ	ହେ	ଠ ॥
ଗ	ପ	।	ଧ	।	।	ପ	ଧସ	ନ	ଧ	ନ	ପ
ଯା	ହା	ଦେ	ଇ	ଥ	ଇ	ସ	କୁ	ତ	ନେ	ଲ	ଶି
ମ	ମଧ	।	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ରେ	ସନ୍	ସର	ଗମ
ଅ	ଉ	ଧ	କେ	କି	ସ	ଛ	ଡ଼ା	ଇ	ବ	ହେ	ଠ ॥

Digitized by srujan ka@gmail.com

(୩୭)

କାମୋଦ—ଆଠତାଳ

କେତେ କରୁଛୁ ମୁଁ ହଟା ।

କେ କିଷ୍ଟ ନ କର

ଖସି ଯାଉ ନାହିଁ

ମୋ ବେଳକୁ ଲାଗିଛି ଅଠା ॥

ଏଡ଼େ ଡେ ପ୍ରଭୁ ପଦ ଅଶ୍ରା କର

କରମ ପାଶ ନ ଛୁଟିଲ ମୋହର,

ତୋ ଭରସା କର, ଯେବେ ଗଲି ଧର,

କାଣିଲି କରମଟା ପଟା ॥

କାହାକୁ କହୁବି କିଏ ନେବ ଦୁଃଖ

ଯାହାକୁ କହନ୍ତି (ସେ) ଦେଖେ କଅଳୁକ,

ଭଣ୍ଡବ ହୋଇଣି, ହୋଇଲେ ଭଣ୍ଡବ

କାଳତ ହେଲଣି ଭଲଟା ॥

ବିତାଳ—ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ପ	ନି	ପ	ପ	ପମ	ହ	ମ	ଗ	ରି	ସ	—	ମ	ସ	ରି	ସ
°	କେ	କେ	କ	ହୁ	°	ଛ	ହ	ଟ	ହ	ଟା	°	°	°	°	°
—	ମ	ଗ	ମ	ପ	ପ	ପ	—	—	ପ	ନି	ସ.	ନି	ପ	ପ	°
°	କେ	କ	ସ	କ	କ	ର	°	°	ଗ	ସି	ପା	ଉ	ନା	ହୁ	°
—	ପ	ନି	ପ	ପ	ମମ	ଗ	ମ	ଗ	ରି	ସ	—	ସରି	ରମ	ପ	ପ
°	ମୋ	କେ	କ	କୁ	°	ସ	ରି	ହୁ	ଅ	ଠା	°	°	°	°	°

ଅନ୍ତର

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°

[୩୮]

ଦାଦରା

ତୋ ଗୁଡ଼ୁର ନାହିଁ ତୁଳନା ।

ଭୁଲ୍ଲଭୁ ଦେଇ ମିଛେ ତୁମ୍ଭ ଖେଳନା ॥

ମୋଠେଇଁ ପଡ଼ୁର ଡୋର, ଚଳିବ ନାହିଁ ଏଥର

କଲିଣି ମୁଁ ତୋ ଗୁଡ଼ର ଡକ କଲନା ॥

ତୋ ଚେଇଁ ଚଢ଼ୁର ସାଥ, ଭଲେ ତ ଗଲିଣି ବିତ

ଦେଖି ଦେଖି ନିତ ନିତ ନୂଆ ଛଳନା ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	କା	—	ମସ	ପସପ	ମସ	ରାମ	ମସମ	ରାମ	—	ସ	କା
ତୋ	ରୁ	ଭୁ	ସା	ର	ଂ	ନା	ହିଁ	ଂ	ଂ	ଭୁ	କା
ସ	—	—	—	—	—	ପ	ମସ	ପନି	ପ	ନି	—
ନା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଭୁ	କା	ଂ	କ	ହିଁ	ଂ
ପ	ପସପ	ମସ	ରାମ	ହମ	ହମ	ରା	ସ	ସ	ରା	କ	ପ
ଦେ	ର	ଂ	ମ	ସି	ଛେ	ଂ	ଂ	ଭୁ	ସା	ଖେ	କ
ମ	—	—	କା	ସ	—	ଂ	—	—	—	—	—
ନା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	—
ମୋ	ଠେ	—	ଭୁ	ର	ଂ	ତୋ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ହିଁ	ସଂ	ସଂ	ପ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ମସ	ପସ	ପସ	ମସ	ମ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ତୋ	ରୁ	ଂ	ତ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ମ	—	—	କା	ସ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	କା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

[୩୯]

ଦାବ୍‌ବା

ଅର ଜଞ୍ଜାଳ କାହୁଁକି । •
 ମନ କାମନା ମେଣ୍ଟିଲ ନାହୁଁକି ॥
 ବାମନ ହୋଇଣ ହାତ ବଢ଼ାଇଲି
 ଗୁନ ଧରିବା ପାଇଁକି ।
 ଶଶା ପର ମୋର ହଂସା ରଡ଼ଗଲ
 ତୁଛରେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ କି ॥
 ଭରମେ ପଡ଼ିଲି ସତ ବୋଲି ମଣି
 ଗୋଡ଼ାଇ ଗଲି ଗୁଲକି ।
 ଧରୁ ଧରୁ ହାତୁଁ ଉଭାଉ ଗଲ ସେ
 ଭକ୍ତସ ହେଲି ଗୁହଁକି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ସ	ନ	ସ	ହ	ର	ହ	ମ	ମ	ପ	—	—
୦	ଅ	ଉ	କ	ଞ୍ଜା	ଲ	୦	କା	ହିଁ	କ	୦	୦
—	ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	—	—	ଗ	ମ	ନିଧ
୦	ମ	ନ	କା	୦	ମ	ନା	୦	୦	ମେ	ଶ୍ଚ	ଲ
ପ	ଗ	ମ	ପ	ନିଧ	ପ	ହର	ସ	ନ			
୦	ନା	ହିଁ	କ	୦	୦	୦	ଅ	ଉ			

ଅନ୍ତରା

ପ	—	—	ମ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ସ	ନ	ସ
ବା	ମ	ନ	ହୋ	ଉ	ଶ	ବା	ତ	ବ	ବା	ଉ	ଲ
ପ	ନ	ସ	ନି	ଧ	ମ	ପ	ଧ	ନି	ଧ	ପ	—
ହିଁ	୦	ନ	ଧ	ର	ବା	ପା	୦	ହିଁ	କ	୦	୦

ପ	ନ	।	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	କ୍ର	ଧ	ପ	।
କ	କା	ପ	କ	ମୋ	ର	ହଂ	ସା	ଉ	କ	ଗ	।
ଗ	ମ	ପ	ଧପ	ମଗ	ମ	ପଧ	କ୍ରଧ	ପମ	ହର	ସଂ	।
କ୍ର	କ୍ର	କେ	ଧା	ହଂ	ଧା	ହଂ	ଂ	କ	ଂ	ସ	।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ସ	କ	।	ଗ	ମ	ଗ	ମ	ର	ମ	ଗ	।
କ	କା	କ	କେ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	।
ଗ	ମ	ପ	ଧପ	ଗ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	।
କ୍ର	କ୍ର	କେ	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	।
ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	।
କ୍ର	କ୍ର	କେ	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	।
ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	।
କ୍ର	କ୍ର	କେ	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	।

(୪୦)

ଆହାତେକା

ସଖା ହେ,

ଠକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ (ମୋତେ) ଅନ୍ଧ ଏଣିକି ।

ଠକି ଠକି, ଦେଖି ଦେଖି ଗଲଣି ଶିଖି ॥ ଘୋ ॥

ପଡ଼ିଲଣି ତୁମ ଠକ ପଣିଆ ଲଣା,

ଅନ୍ଧତ ନ ହେବ କେବେ ମୁଁ ବାଟ ବଣା,

ଧରଲଣି ସଧା ବାଟ, ଚାହୁଁଲଣି ପଥ ଘାଟ,

କାଣିବାକୁ ତୁମ୍ଭ କୁଟ ନାହିଁ ତ ବାକି ॥

ମନ ମୋର ଯେଉଁ ଅନ୍ଧେ ଟାଣି ନେଉଛି,

ଅଣି ବୁଜି ଏକମୁହାଁ ମୁଁ ବୁଲିଯାଉଛି,

ପଛେ ପଛେ ଥିବ ଏକା, ହେ ବନ୍ଧୁ ହେ ପ୍ରାଣସଖା,

ଧରବଟି ଟେକି, ଯେବେ ପଡ଼ିବ ଥିକି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ଗ	ମ	ଗମ	ପସ	ନ	—	—	—	ଧନ	ସ	ନ	ଧ	ପ	—	—	—
ସ	ଖା	ଂ	ଂ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଧ	—	—	ଧ	ପ	ମ	ଗ	—	ର	ଗ	ପମ	ଗ	ଗ	ର	ସ	—
ଠ	କା	ର	ଂ	ପା	ର	ବ	ଂ	ନା	ହିଁ	ଂଂ	ମୋ	ତେ	ଂ	ଂ	ଂ
ର	ବ	ପ	ମ	ଗମ	ଗର	ସନ	ଂ	ସ	—	—	—	—	—	—	—
ଅ	ର	ଂ	ଂ	ଏ	ଂ	ଶି	ଂ	କି	ଂ	ଂଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	—	—	—	ସି	ସ	ନ	—	—	ସ	ଗମ	ପସ	ନ	ପସ	ନ	—
ଠ	କି	ଂ	ଂ	ଠ	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଦେ	ଶି	ଂ	ଦେ	ଂ	ଶି	ଂ
ଗ	ମ	ପ	—	ତେ	ନ	—	ଂ	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	—	—
ଧ	—	—	—	ପ	ମ	ଗ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ	—
ଠ	କା	ର	ଂ	ପା	ର	ବ	ଂ	ନା	ହିଁ	ଂ	ଂ	ମୋ	ଂ	ତେ	ଂ
ର	ବ	ପ	ମ	ଗମ	ଗର	ସନ	ଂ	ସ	—	—	—	—	—	—	—

[୪୧]

ପରଜ—ଏକତାଳା

ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଦୟା, ଦୟାମୟ,
 ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଅଶୀଷ ଶୁଣି ।
 ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ସମ୍ପଦ ତରଣୀ
 ସୁଖ ପାର୍ବତୀରେ ଯିବାକୁ ଶୁଣି ॥
 ଦୈନିକ ମୋହର ଚର ସହଚର,
 ଅଭାବ ମୋହର ପ୍ରାଣର ଦୋଷର,
 ବିପଳତା ମୋର ସାନ୍ତ୍ବନା ପ୍ରାଣେ,
 ସନ୍ତାପ ଚର ଶାନ୍ତି ହେ;
 ସଫଳତା—ମହାଭ୍ରନ୍ତି, ମହାଭ୍ରନ୍ତି, ମହାଭ୍ରନ୍ତି ହେ;
 ଦିଅ ମୋତେ ନାଥ ବିଷାଦ-ବହୁ
 ଭୟ କର ମୋ ଅନ୍ତର
 ଦିଅ ମୋତେ ଅଶି—ମରଣ, ପାହାକ
 ମୃତ-ଅଶ୍ୱିନୀ ମନ୍ତ୍ର;
 ଦୂର କର ମୋର ଯଶଃ, ଅଭିମାନ,
 କର ଦିଅ ସବୁ ଅଶା ଅବସାନ,
 ନିଭାଇ ଦିଅ ମୋ ମାନସ ପଟରୁ,
 ପେତେକ ବାସନା-ସବୁ ଗ୍ରାସୀ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ରୁ	—	୦	ମ	ରୁ	—	୦	ମ	ରୁ	—	୦
ରୁ	ହେଁ	ନା	ମୁଁ	ତ	ବ	୦	ଦୟା	ଦ	ସ୍ବା	ମ	ସ୍ବା
—	ମପ	ଗ	ମ	ମପ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ରୁ	—	ସ୍ବା
୦	ଗୁହେଁ	ନା	ମୁଁ	ତ	ବ	ଅ	ଶୀ	ଷ	ରୁ	୦	ରୁ
ମ	ପ	ପ୍ର	ସ	ର	ସ	ନ	ସ	ନ	ପ୍ର	—	ପ
ରୁ	ହେଁ	ନା	ମୁଁ	ତ	ବ	ସ	ମ	ଦ	ତ	ର	ଶୀ
—	ମପ	ଗ	ମ	ମପ	ପ	—	ଗମ	ଗ	ରୁ	—	ସ୍ବା
୦	ସୁଖ	ପା	ର	ବା	ରେ	୦	ଯିବା	କୁ	ସ୍ବା	୦	ସ୍ବା

[୪୭]

ବାସୀ

ଯେତକି ଯେତକି ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବ

ତେତକି କୁଣ୍ଡାଇ ଧରିବ ହେ ।

ଯେତକି ଦୁରକୁ ଘୁଞ୍ଚି ପାଉଥିବ,

ପଛେ ପଛେ ଅନୁସରିବ ହେ ॥

ତୁମ୍ଭେ ଏକା ମୋର ନିକଟି ରତନ,

ତୁମ୍ଭ ପାଦେ ପିନା ସମ୍ପଦ ଶ୍ରୀ ଜୀବନ

ବୁଲି କେଉଁ ଦେଶେ କେଉଁ ମୁଖେ ଶେଷେ,

ପୁଣି ନୁହଁ କେ ବଢ଼ିବ ହେ ॥

ରଖିଲେ ବା ରଖ, ନ ରଖିଲେ ନାହିଁ,

ନାହିଁ ତ ଭାବନା ତଳେ ତାହା ପାଇଁ,

ଛାଡ଼ିବକି ସତେ,

ଛଡ଼ାଇଲେ ଯେତେ

ପଦତଳେ ଲେଟି ମରିବ ହେ ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	ଉ	ଗ	ଗ	ପ	—	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ପେ	ତ	କି	ପେ	ତ	କି	ଦୁଃ	ଖ	ଦେ	ର	ଥ	ବ
ପ	ଧ	ସଂ	ଧ	—	ପ	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ଦେ	ତ	କି	ହୁ	ଶ୍ରୀ	ର	ଧ	ର	ବି	ହେ	ଂ	ଂ
ର	ପ	—	ଧ	ପ	—	ଧ	ସଂ	—	ଉଁ	ସଂ	—
ପେ	ତ	କି	ହୁ	ର	ହୁ	ହୁ	ସଂ	ପା	ର	ଥ	ବ
ଧ	ସଂ	—	ଧ	ପ	—	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ଧ	ହେ	ପ	ହେ	ଅ	ନୁ	ସ	ର	ବି	ହେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ସ	ଉ	ପ	ମ	ଧ	—	ସଂ	—	—	ଉଁ	ସଂ	—
ଉଁ	ହେ	ଏ	ବା	ମୋ	ର	ନି	ହୁ	ଶ୍ରୀ	ର	ତ	ବ

ସ ଉ ପ ସ
 ପ ଉ ପ ସ
 ପ ଗ ଗ ଗ
 ପ ଗ ଗ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ସଂସ୍କୃତ

ସ ଉ ପ ସ
 ପ ଉ ପ ସ
 ପ ଗ ଗ ଗ ଗ
 ପ ଗ ଗ ଗ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ
 ପ ଗ

[୪୩]

କସ୍ତୁରୀ-ଅଠାଳ

ଏବେ କହେ ପୁର ନାହିଁ ମନ ସାଧ ।
କାହିଁ ପାଇଁ ଅଛୁ ସାଧ ବାଦ । ଘୋଷା ॥

ପରଶି ପରଶି ଏତେ ଦିନ ହେଲା,
ପରଶି ତୁମ୍ଭର ତେବେ ନ ସରିଲା,
ଅଛୁ କେତେ ଦିନ ଲାଗିବଟି ଭଲା,
ମେଣ୍ଟିବାକୁ ମୋର ଅପରାଧ ।

ତୁମ୍ଭେ ପର ନାଥ କାଙ୍ଗାଳ ଠାକୁର,
ଏବକୁ ସେ କଥା ଗଲକି ପାଶୋର,
ଏ ଦୀନକୁ ଯେବେ କରଦେବ ପର,
ତୁମ୍ଭ ନାମେ ହେବ ଅପବାଦ ।

ଯେଉଁ ବାଟେ ମୋତେ ନେଉଛୁ ଓଟାର,
ଯାଉଛୁ ମୁଁ ଗୁଲି ସେହୁ ବାଟା ଧର,
ତେବେ କପା ତୁମ୍ଭ ପଦ ଅଗ୍ରାବର,
ପଦେ ପଦେ ଘଟେ ପରମାଦ ।

ସ୍ଥାୟୀ କହରବା

ଗ	ମ	ର	ହ	ସ	ର	ନ	ସ	ସ	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
ଏ	ବେ	କ	ହେ	ପୁ	ର	ନା	ହିଁ	ମ	ଠ	ନ	ସା	ଧ	ଠ	ଠ	ଠ
ମ	ଧ	ପରମସ୍ତ	ନ	ସଂ	—	ନି	ପପ	ମଗ	ରଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
କା	ଠ	ହିଁ	ପା	ହିଁ	ଠ	ଅ	ର	ସା	ଠ	ଧ	ବା	ଦ	ଠ	ଠ	ଠ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	—	—	ଧ	ନି	ଧ	ପ	ଧ	ପପ	କସ୍ତ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ପ	ର	ହ	ଠ	ପ	ର	ହ	ଠ	ଏ	ତେ	ଠ	ଦିନ	ହେ	ଠ	ହ	ଠ
ପ	ଧ	ସଂ	—	ରଂ	ହଂ	ରଂ	—	ସଂ	ନ	ପ	ଧ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ପ	ର	ହ	ଠ	ହେ	ସ	ର	ତେ	କେ	ଠ	ନ	ଠ	ସ	ହ	ହ	ଠ

ପ	—	ନ	—	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	—	ନ	—	ଝ	—	ଧ	—	ସ	—
ଅ	ଉ	କେ	୦	ତେ	୦	କ	ନ	କ	ଗ	ବ	ଝ	ଉ	୦	ସ	୦
ଗ	ମ	ପ	ସଂ	ନସଂ	ନ	ଧ	ସ	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	—	୦	ସ
ମେ	ଞ୍ଜ	୦	ବା	କୁ	୦	ମୋ	ର	ଅ	ପ	ସ	୦	ଧ	୦	୦	୦

ସଞ୍ଜାରି

ସ	—	—	୮	ନଂ	ସଂ	ଧଂ	ନଂ	ସ	—	ଗ	ର	ସ	ନଂ	ସ	—
ତୁ	ସ୍ତେ	ପ	ସ	କା	୦	ଧ	୦	କା	ସ୍ତା	କ	୦	କୁ	୦	ର	୦
ସ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ନ	ନିଧ	ପସ	ପ	—
ଏ	ବ	କୁ	ସେ	କ	୦	ଧା	୦	ଗ	କ	କ	ପା	ଶୋ	୦	ର	୦
ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ନ	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଧନ	ପସ	ସଂ	—
ଏ	ଦା	ନ	କୁ	ପେ	୦	ବେ	୦	କ	ବ	ବେ	ବ	ପ	୦	ର	୦
ଧ	ନ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ମ	ପ	—	ଗମ	ରସ	ର	—
ତୁ	ସ୍ତ	ନା	ମେ	ବେ	ବ	ଅ	ପ	ବା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦

ଆଗୋଗ

ଗ	—	ର	ସ	ଗ	—	ର	ମ	ପ	ନ	ଧ	ଗ	ପ	ମ	ପ	—
ସେ	ଉ	୦	ବା	ଟେ	୦	ମୋ	ତେ	କେ	ଉ	ଉ	ଝ	ଟା	୦	ବ	୦
ମ	—	ଧ	ପ	ମସ	ଧସ	ମ	ଗ	ଗମ	ଗର	ସ	ଧ	ସ	—	—	—
ସା	ଉ	କୁ	ସ୍ତ	ବୁ	କ	ସେ	ହ	ସ	୦	ହା	ଧ	ବ	୦	୦	୦
ନ	—	—	ପ	ଧ	—	ପ	—	ପ	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ତେ	ବେ	୦	କ	ଞ୍ଜ	୦	ତୁ	ସ୍ତ	ପ	ବ	ଅ	୦	ପା	୦	ବ	୦
ପ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	—	ମଗ	ଗମ	ପ	—	ଗମ	ରଗ	ର	—
ପ	ତେ	ପ	ବେ	ବ	ଟେ	ପ	ର	ମା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦

(୪୪)

ଶାମ୍ବାଜ—ତେଉଁଟି

ଖାଲ ଖମାଣରେ ଯେବେ ଯାଏ ପଡ଼ି
 ଦେଉଅଛି କର ବଢ଼ାଇ ହେ ।
 ଅବାଟରେ ଯେବେ ଯାଏଁ ପଥଦୁଡ଼ି
 ନେଉଅଛି ବାଟ କଢ଼ାଇ ହେ ॥ ଘୋଷା ॥
 ହସାଇଛି ବେଳେ, କନ୍ଦାଉଛି ବେଳେ,
 ଲଗି ରହିଅଛି ଶିଅଲିଆ ଖେଳେ,
 ହାତ ଟେକି ଯାହା ଅଛି ଦେଉଅଛି
 କାଲି ନେଉଅଛି ଛଡ଼ାଇ ହେ ॥
 ସମ୍ପଦେ, ବସଦେ, ହରଷେ, ବିଷାଦେ
 ସଦାବେଳେ ରହିଅଛି ସାଥେ ସାଥେ,
 ଅଜାଣତେ ତୁମ୍ଭେ ଦିନରାତି ମୋର
 ପଛେ ପଛେ ଅଛି ଗୋଡ଼ାଇ ହେ ॥
 ଅପଣାର ହାତେ ଦେଉଛି ଖୁଆଇ,
 ଶୁଆଉଛି 'ନା-ନା ବାଇ' ଗୀତି ଗାଇ,
 କୋଳେ ଧରି କେବେ ଶୂନ୍ୟେ ଉଡ଼ାଇଛି,
 କେବେ ଜଳେ ଦିଅ ବୁଡ଼ାଇ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ—ତେଉଁରା

ସ	ରି	ଛ	ରି	—	ସ	—	ସ	ରି	ଛ	—	ସ	—	
ବ	ଭ	ଖ	ମା	ଂ	ଶ	ରେ	ପେ	ବେ	ସା	ଏ	ଂ	ପ	ଡ଼
ପ	ଘ	ଘ.	ନ	—	ଘ	ପ	ନ	ଘ	ପ	ନ	ଘ	ରି	ସ
ଦେ	ଦ	ଅ	ଛ	ଂ	କ	ର	ବ	ଡ଼ା	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ର	—	—	ପ	—	ଘ	ପ	ନ	ପ	ଘ	ନ	ଘ	ଘ.	—
ଅ	କା	ଟ	ରେ	ଂ	ପେ	ବେ	ସା	ଏ	ପ	ପ	ଂ	ହୁ	ଡ଼
ନ	ଘ.	ନ	ଘ	—	ପ	—	ନ	ପ	ନ	ଛ	—	ରି	ସ
ନେ	ଇ	ଅ	ଛ	ଂ	କା	ଟ	କ	ଡ଼ା	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୪୫)

କାଳେଡ଼ା— ଏକତାଳ

ଯେବେ ତାହେଁ ମୁହଁ ‘ଦୟାନିଧି’ ବୋଲି
 ପାଶେ ଅସି ଛୁଡ଼ା ହୋଇଛୁ ହେ ।
 ଦାନବକୁ ବୋଲି ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିଛି
 ଅପେ ଅସି ଦେଖା ଦେଇଛୁ ହେ ॥
 ଡାକିଛି ଯେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କାତରେ,
 “ଅସ ପ୍ରଭୁ ଅସ ଅସ” ବୋଲି ଥରେ,
 ସେହି ତାଙ୍କ ମୋର ଶୁଣିବା ମାତରେ
 ନିଜେ ଅସି ଦୁଃଖ ଫେଇଛୁ ହେ ॥
 (କହୁ) ସେ ତାଙ୍କରେ ପର ହେ ଜୀବତେଶ୍ଵର
 ମନ ମାନି ନାହିଁ କାହାର;
 ଯେଣୁ ସେହି ତାଙ୍କ ଗନ୍ଧାର ଅନ୍ତର
 ମଝିଲୁ ନ ଥିଲା ବାହାର ।
 ଡେଣୁ, ଯେବେ ତାଙ୍କ ଦେଲି ପ୍ରାଣ ଖୋଲି,
 “ପ୍ରିୟତମ, ତୁମେ କାହିଁଗଲ” ବୋଲି,
 ନେତକରେ କାହିଁ ଧାଇଁ ଅସି ମୋତେ
 କାଳେ ଧରି ତୋଳି ନେଇଛୁ ହେ ॥

ସ୍ଵାୟତ୍

ସ	—	—	ର	ସ	ର	—	ରା—	—	ର	ସ	—
ଫେ	କେ	ଡା	କେ	ମୁ	ହଁ	°	ଦୟା	ନି	ହଁ	କୋ	ଲି
ସ	ନ	—	ସ	ପ	—	ମପ	ରା	—	ର	ସ	—
ପା	ସେ	ଅ	ସି	ଛୁ	ଡା	ହୋ	ଇ	ଛୁ	ହେ	°	°
ପ	—	—	ଧନୁ	ପ	ଧ	—	ନି—	ଧ	ସି	କ	ସି
ଦା	କ	କ	କୁ	ବୋ	ଲି	°	ଯେବେ	ମୁଁ	ଡା	କ	ଛୁ
ସ.	ର.	ସ.	ନି	ନିଧ	ପ	ମ.	ପ	ମପ ପ	ହ.	ର	ସ
ସ	ସେ	ସ	ସି	ଦେ	ଖା	ଦେ	ଇ	ଛୁ	ହେ	°	°

(୪୭)

ଚଢ଼ାଗ—ତେଜିଟ

ତୋହର ବେଦନା ତୋହର ଘ୍ରାଣେ,
 ସବୁ ତୋହର, ସବୁ ତୋହର ।
 ତୋହର ଅନ୍ତରେ ତୋହର ଅନନ୍ଦ,
 ସବୁ ତୋହର ସବୁ ତୋହର ॥

ଯେତେ ମୋ ଅନୁରାଗ ତୋହର ଭାବଗୁଣା,
 ଏ ମୋର ଅବସ୍ଥା ସବୁ ତୋହର କାୟା,
 ତୋହର ରଙ୍ଗ ନାଟେ ତୁହିତ ନାଟୁଅ
 ତୋହର ଭବ ଡାଟେ ତୁହିତ ଡାଟୁଅ;
 ତୋହର ବାଟେ ଘାଟେ ବାଟୁଅ ତୁହିତ
 ସବୁ ତୋହର ସବୁ ତୋହର ॥

ହସିବାକୁ ଯେବେ ତୋହର ମନ କଲେ,
 ଅପେ ତୁ ହସୁ ସିନା ମୋତେ ହସାଇ ଛଲେ,
 ମୋହର ନୟନରୁ ଯେ ଅଶ୍ରୁ ଧାସୁ ଭାସେ,
 ସେ ପରା ତୋହ ନେତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଝରି ଅପେ,
 ମୋ'ର ମୋ'ର ବୋଲି
 ନକୁହି ଅପେ ମଳି,
 ସବୁ ମୋହର, ସବୁ ତୋହର ॥

ସ୍ଥାୟୀ କହରବା

ପ	—	—	ଧ୍ର	ପ	—	ମ	—	ହ୍ର	—	ପ	ମ	ହ୍ର	ରି	ସ	—
ତୋ	ହ	ର	ବେ	ତ	ଂ	ନା	ଂ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ଗ୍ରା	ଂ	ଶେ	ଂ
ସ	—	ହ୍ର	—	ସ	ହ୍ର	ପ	ମ	ହ୍ର	ରି	ସ	—	ସ	ଧ୍ର	ନି	ସଂ
ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ତୋ	ହ	ରି	ଂ
ସଂ	ରଂ	ହ୍ର	ସଂ	ନି	ଧ	ନିଧ	ନି	ପ	ଧ୍ର	ପ	—	ହ୍ର	—	—	—
ଅ	ଂ	ନି	ରେ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ଅ	ଂ	ନ	ଦ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ
ହେ	ମପ	ହ୍ର	ମ	ହ୍ର	ରି	ସ	—								
ର	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ								

ଅନ୍ତରା

କ	—	ମ	—	ର	—	ର	କ	ସଂ	—	ର	କ	ସଂ	—	ର	ସଂ
ପେ	ତେ	ମୋ	ଂ	କ	କ	କ	କ	ତୋ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ପ	ର	କ	ସଂ	କ	କ	କ	କ	ପ	ର	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ଏ	ମୋ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	ପ	ର	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ପ	ର	ସଂ	ସଂ	କ	କ	କ	କ	କ	—	ମ	—	କ	କ	କ	କ
ତୋ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	ସ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ତୋ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ପ	ର	କ	ସଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ସ	କ	ତୋ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

ସଂପାଦ

ମ	—	ପ	—	ର	—	ର	କ	ସଂ	—	—	—	କ	ସଂ	କ	କ
କ	ସ	କ	କ	ପେ	ଂ	କ	କ	ତୋ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	ସ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	ପ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ଅ	ପେ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	ମୋ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ପ	ର	କ	ସଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ମୋ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	ପେ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	—	କ	କ	କ	କ	କ	—	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ସେ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	ପ୍ରା	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ମ	ର	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ମୋ	କ	କ	ମୋ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ସ	—	କ	—	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ସ	କ	ତୋ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

(୪୭)

ଗାୟାଳ—ତେଣୁଟା

ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ,

ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ, ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ।

ମୋର ସକଳ ବାସନା, ସକଳ କାମନା,

ତବ ପଦେ ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ॥ ଯୋଷା ।

ଭାଙ୍ଗିଯାଉ ମୋର ମନ ଅଛାଳକା,

ହେଉ ପଡ଼ୁ ଅଶ୍ରୁ-କୁସୁମ-କଳିନୀ,

ହସାରର ନାଟ ସାରି ଦିଅ, ମୋର

ହାଟ କରି ଦିଅ ଶୂନ୍ୟ ହେ ॥

ବେଧ କରିଦିଅ ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ଗଡ଼

ଘେନି ଯାଅ ପୁଅ, କଳଟ, ସମ୍ପତ୍ତି,

ଶିର ପାତ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ତୁମ୍ଭର

ହେବ ନାହିଁ ତଳେ ଶୂନ୍ୟ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ ଚତୁରସା

ମ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ସ	ର	—	—	—	ର	ଗ
ତୁ	ମୁ	ର	ଇ	ଛା	ହେ	ର	ପୁ	ଂ	ର୍ଣ୍ଣ	ହେ	ଂ	ହେ	ର
ରଗ	ମ	—	—	—	ମ	ମ	ମପ	ଧନ	ଧସ	ମଗ	ମ	ମ	ଗ
ପୁ	ଂ	ର୍ଣ୍ଣ	ହେ	ଂ	ହେ	ର	ପୁ	ଂ	ର୍ଣ୍ଣ	ହେ	ଂ	ମୋ	ର
ମ	ପ	ନ	ସଂ	ଧସ	—	ଧ	ସଂ	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ସ	ବ	ଳ	ବା	ଂ	ସ	ନା	ସ	ବ	ଳ	ବା	ଂ	ମ	ନା
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନୁ	—	ଧ	ପ	ଗ	—	ପ	ମ	—	ମ	ସ
ବ	ବ	ପ	ହେ	ଂ	ହେ	ର	ରୁ	ଂ	ର୍ଣ୍ଣ	ହେ	ଂ	ହେ	ର

(୪୮)

ଭୈରବୀ—ତେରବ

ପୁଲଟି ଯେବେ ଯୋର ଯାଏ, ବୋ

ସେ ତୋ କୁଞ୍ଜ ବନେ

ଯାଇ ପୁରୁଷ ହେ ।

ଗୀତଟି ଯେବେ ମୋର ଯାଏ ସର

ସେ ତୋ ଗୁଞ୍ଜରଣେ

ଜାଗି ଉଠଇ ହେ ।

ଏକାକୀ ବାଇ ବାଇ

ଯେବେ ମୁଁ ଥିବା ହୋଇ,

ବିରାଗେ ବାଣୀଟିକୁ

ଉଦାତ୍ତେ ଦିଏ ଥୋଇ,

ଅସର ସେ ପୁରୁଷ

ଅକୁଳକୁଟ

ତୋର ବଣୀ ତାନେ

ତାନେ ରଟଇ ହେ ॥

ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର

ଲକ୍ଷ ବ୍ୟଥା ମମ

ବନ୍ଧେ ପୁଟେ ତବ

ରକ୍ତ ଜବା ସମ,

(ମୋ) ନୟନ ନୀର ଧାର

ବରଣୀ ତଳେ ତୋର

ଅନ୍ଧ୍ୟ ରୂପେ ପଡ଼ି ଲେଟଇ ହେ ॥

ସ୍ତାୟୀ, ତେଉରୀ

କ୍ର.	ସ	ତ	ମପ	କ୍ର.	ମପ	ପ	ପ୍ର	ନିର୍ଘ	ନିର୍ଘ	ପ୍ର	ମ	ମପ	ମ	
୧	କ	କ	ତେ	୧	ବେ	ମୋ	ର	ଯା	୦	ଏ	୧	କ	ସେ	ତ
୨	କ	—	ସ	୨	ଗ	ମପ	ପମ	ର	୨	ମ	ର	ଗ	ସର	ସ
୩	୦	ଜ	ବ	୩	ନେ	ଯା	କ	୧	୪	ଉ	ହେ	୦	୦	୦
୪	ପ୍ର	ନ	ସ	୪	ନିର୍ଘ	ସ	—	ନି	—	—	ପ	ପ୍ର	ପ	—
୫	୧	କ	ତେ	୫	ବେ	ମୋ	ର	ଯା	୦	ଏ	୧	କ	ସେ	ତ
୬	ପ	—	ପ	୬	ମପ	କ	—	ପ୍ର	—	ନି	ପ୍ର	ସର	ନିର୍ଘ	—
୭	୦	ଜ	ବ	୭	ନେ	ଯା	କ	୧	୪	ଉ	ହେ	୦	୦	୦
୮	ପ୍ର	—	ସ	୮	ଗ	ମପ	ପମ	ର	୨	ମ	ର	ଗ	ସର	ସ
୯	୦	ଜ	ବ	୯	ନେ	ଯା	କ	୧	୪	ଉ	ହେ	୦	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ପ	ପୁ	ମପ	ହ	ମ	ପ	ନ	ସଂ	—	ପ୍ରା	ସଂ	ସଂ	ହ	ସଂ
ଏ	ବା	କା	ବା	ର	ବା	ର	ପେ	ବେ	ମୁଁ	ପ	କା	ହୋ	ର
ହ	—	ହ	ସଂ	—	ସଂ	ହ	ସଂ	ହ	ମ	ହ	ହ	ହ	ସଂ
କ	ସ	ଗେ	ବା	ବା	ହ	ହ	ର	ହା	ହେ	ହ	ଏ	ପୋ	ର
ହ	ସଂ	ନ	ପ୍ରା	ପ୍ରା	ପ	ପ	ହସ	ମପ	ପମ	ର	ହ	ପ	ପ
ପ	ସ	ସ	ସେ	ସୁ	ର	ହ	ଆ	ହ	ଲେ	ହ	ହ	ତୋ	ର
ସ	ପ	—	ପ୍ରା	ପ୍ରା	ନି	ନି	ସଂ	ସଂ	ପ୍ରା	ମପ	ନି	ପମ	ହ
କ	୦	ବା	ତା	ଲେ	ତା	ଲେ	ର	ହ	ର	ହେ	୦	୦	୦

କୁଞ୍ଜବେନେ...ପରବେ

ସଂକୀର୍ତ୍ତ

ହ	ହ	—	ସ	ହ	ସ	ନି	ର	—	—	ର	ହ	ର	ହ
କ	୦	ପ୍ରା	କା	କ	କ	ର	ହ	୦	ହ	କ	ପା	ମ	ମ
ନି	ସ	ହ	ମ	ପ	ପ	ସଂ	ପ	ପ	ମ	ହ	ହ	ସ	ନି
କ	୦	ହେ	ହୁ	ହେ	ହ	କ	ର	୦	ହ	କ	ବା	ସ	ମ
ମ	ପ	ନ	ସଂ	ନି	ନି	—	ହ	ହ	ମ	ମ	ନି	ପ	ମ
କ	ହ	କ	କା	କ	ପା	ର	କ	ର	ହ	କ	ଲେ	ତୋ	ର
ପ	—	—	ପ	ପ	ପ	ମ	ହ	ହ	ମ	ନି	ପମ	ହ	ସ
୦	୦	ହ	ହ	ପେ	ପ	କ	ଲେ	ହ	ର	ହେ	୦	୦	୦

ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଓ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ—ଶ୍ରୀ ମୁକୁନ୍ଦର ସାହୁ

(୪୯)

ମୁଲତାନ—ବହରବା

ଅଲୋଡ଼ା ତୁ ଅସୁ ଅପେ ଅପେ ପୁଣି
ଲେଉଟିଲେ ନ ଦେଉ ଦେଖା ଗୋ ।

ନବ ଦୁଇରଥ ! ତୋହ କଥା ସୁନା
ତୋତେହିଁ ସୁନ୍ଦର ଏକା ଗୋ । ପଦା ॥

ତୁଙ୍ଗାରେ କାହିଁକି ଏତେ ନାଟ ଖେଳ,
କାହିଁକି ସେ ଏତେ ଛଳନା;

ଭାବି ଭାବି ଭାବ ଏହି କଥାଟିକି,
କର ନ ପାରିଲି କଳନା;

ଅପଣା ମନକୁ ଅପେ ଅସୁ ପାତ
ଗରଜ ବେଳକୁ ଦେହଛପା ଦେଉ

ମନ ଭୁଲଣିଅଁ ଏଭଳି ଦରଜ
ବେଉଁ ପାଇଟିକି ଲେଖା ଗୋ ॥

ସ୍ତାୟୀ

ନି	ପ	ମ	ଗ	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ପ	ପ	ମ	ଗ	—
ଅ	ଲେ	ଡ଼ା	ଂ	ତୁ	ଂ	ଅ	ସୁ	ଅ	ଂ	ପେ	ଅ	ପେ	ଂ
ପ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ଗ	ମ	ଗ	ପ	ଗ	ପ
ଲେ	ଡ଼	ଲେ	ଂ	ନ	ଂ	ଦେ	ଡ଼	ଦେ	ଂ	ଖା	ଂ	ଗୋ	ଂ
ଗ	ମ	ପଥ	ନସଂ	ଧ	ସଂ	କୁ	ଧ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ଗ	ମ
ନ	ବ	ହୁ	ଂ	ଦ	ଂ	ରି	ଅ	ତୋ	ହ	ଂ	କ	ଥା	ଂ
ସ	—	ର	—	ର	ଗ	ର	ଗ	ମ	ମଧ	ପ	ମ	ଗମ	ରଗ
ତୋ	ତେ	ହିଁ	ଂ	ସୁ	ଂ	ନ	ର	ଏ	ଂ	କା	ଂ	ଗୋ	ଂ

(୪୦)

ଦ୍ଵିତୀୟା

ତୁମ୍ଭେ ପଞ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଅଳୟ ଏ ଭୁବନେ ।
ଦ୍ଵିତୀୟା ଭାବେ କଥା ତୁମ୍ଭ ମୋର ଅନୁଷ୍ଠାନେ ॥

ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟକ୍ତି ପର ନାହିଁ କେହି ଦୁଃଖୀ,
ତୁମ୍ଭେ ବାହାର ଏକୃଷ୍ଟ ମୁଁ କି ?
ଅସର ଲେଖକ ଧାର ଅଛି କି ହେ ମୋ କରମେ ॥

କର୍ମ ଫଳ ଭୋଗିବାକୁ ପଦ ଭାବେ ଲେଖିଛୁ,
ନିଗଡ଼େ ମୋ ହସ୍ତ ପଦ କଥା ବାନ୍ଧି ରଖିଛୁ,
କର୍ମେ ପଦ ମୋର ଅଧିକାର ନାହିଁ
କର୍ମ ଫଳ ଲାଗି କାହିଁ ହେବ ଦାୟୀ;
କି ଲଳି ବିରୁଦ୍ଧ ଏପେ, ଭାବେ କାହା ମନେ ମନେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ଗ	ମ	ପମ	ଗମ	ଗ	ସ	ନ	ସ	—	—	—	ଗର	ଗ	ସ	ନ
ତୁ	ମୁ	ପ	ଦ	ମ	°	କ	କ	ଅ	°	କ	ସୁ	ଏ	ରୁ	ବ	ନେ
ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ମ	—	—	ସ	ଗ	ଗପ	ମ	ରୁର	ର	ର	ସ
ଦ୍ଵି	ତା	ପେ	ତା	ପ	ତ	କ	ପା	ତ	ନୁ	ମୋ	ର	ଅ	ନୁ	ସ	ଶେ

ଅନ୍ତରା

ପ୍ର	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	—	ପ	ଧ	ସ	—	ର	ର	ର	—
ତୁ	ମୁ	ସ	କ୍ୟ	ପ	°	କ	°	କା	ହିଁ	କେ	ଦ	ଦୁଃ	°	ଶୀ	°
ର	ର	ସ	ର	ସ	ନ	ପ	—	ପ	ଧ	ସ	ଧ	ର	ସ	ସ	—
ତ	ହିଁ	ରୁ	ବା	ହା	°	ର	°	ଏ	କୁ	ଟି	ଅ	ମୁଁ	°	କ	°
ପ	ନ	ଧ	ଧ	ପ	ଧ	ଧ	ମ	ର	ମ	ଧ	ପ	ର	ଗ	ର	ସ
ଅ	ସ	ରା	ଲେ	ତ	କ	ଧା	ରା	ଅ	କ୍ତି	କ	ହେ	ମୋ	କ	ର	ମେ

(୫୧)

ସୁରଟ ମହାତ୍ମା—ଏକତାଳ

(ଅଳ) ଘାଣ୍ଟ ବାଦଲ ଶୁଭ ।

ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଭଲ ଗରଜନ

ଦୁରୁ ଦୁରୁ ଦୁରୁ ଛାଡ଼ ॥ ଘୋଷା ॥

ଝେର ଝେର ଝେର କଳ୍ପନି ଚମକେ,

ଝେର ଝେର ଝେର ଦଳ ଦଳେ,

ଅସୁରୁ କି ସତେ ଏ ଘୋର ନିଶୀଥେ

ଅଳ ମୋ ପରଶ ସାଥୀ ॥

ସନ ସନ ସନ ଉତଳା ପବନ

ଝେର ଝେର ବାଧା ବରଷେ ॥

ଝେର ଝେର ଝେର ନୟନ ଅସାର

ବହର ଶ୍ଵାସ ଶର ସେ;

ଛନ ଛନ ଛନ ଅନ୍ତର ଭିତରେ,

ଭଲ ଭଲ ଭଲ ଅପଘନ ପରେ,

ଉଜାଗରେ ଗୁଡ଼ି ନିଶିଗଲ ପାତ୍ର

ବିଫଳ ବିଫଳ ପାତ୍ର ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ନ	।	ର	ସ	ନ	ସ	ନ	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପ
(ଅଳ)ଘା	ଂ	ଭ	ବା	ଦ	ଲ	ର	ଂ	ଂ	ଭ	ଆ	କ
ମ	ପ	ଫ	ସ	ଫ	ପ	ମ	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର
ଗ	ର	ଗ	ର	ଗ	ର	ଭ	ନ	ଗ	ର	କ	ନ
ର	କ	।	ଫ	ପ	।	ଫ	ଫ	ଫ	ମ	ର	ପ
ଫ	ର	ଫ	ର	ଫ	ର	ଛ	ଂ	ଂ	ଭ	ଆ	କ

ଅଳପା

ମ	ପ	।	ନ	।	।	ଂ	।	।	ଂ	ର	ଂ
ଫ	ଭ	ଫ	ଭ	ଫ	ଭ	ଂ	ଭ	ଲ	ଭ	ମ	ଭ

(୫୭)

ତାଳ—ଦାଦ଼ା

ଦେ ମୋତେ ବାଇୟା ବର

ଅରେ ମୋର ବାଇୟା ରଜା ।

ନାରିବି ମୁଁ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ

(ତୁ) ତାଳି ମାରି ଦେଖିବୁ ମଜା । ଘୋଷା ।

ତାଳ ମାନ ନମା କିଛି

ମନ ଇଚ୍ଛା ଯିବି ମୁଁ ନାରି,

ଉଡ଼ାଡ଼ରେ ରହି ତୁ ଲାଗି,

ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ତମୁରୁ ବଜା ॥

ଫଟକରେ ଅଟକ ରହି,

ଗଲ୍‌ଣି ମୁଁ ବେଦମ ହୋଇ

ଏକା ଅରେ ମାରିବି ତୁ

ଉଡ଼ାଇ-ଦେଇ ମୁକୁ ପୁଜା ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ଗ	—	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ଛ	ସ	—
୦	୦	ଦେ	୦	ମୋ	ତେ	ବା	ଇ	ୟା	କ	ର	୦
—	—	ନ	ସ	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	ନିଧି	ପ	—
୦	୦	ଅ	ରେ	ମୋ	ର	କା	ଇ	ୟା	ର	ଜା	୦
—	—	ପ	ଧ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	—
୦	୦	ନା	ରି	ବି	ମୁଁ	ଲି	ଇ	ଜା	ହୋ	ଇ	୦
ମ	—	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	—
୨	୦	ତା	ଲି	ମା	ରି	ଦେ	ଶି	ବୁ	ମ	ଜା	୦

ଠ । ଭ ଗ ଠ । ଠ ସ
 ଠ । ଦି ଲ ଠ । ଠ ।
 ଭ ମ ଠ ଠ ମ ଠ ଦି ଗ
 ଭ ଗ ଭ ଗ ଠ ସ ଠ ସ ଠ ମ
 ଭ ମ ରେ । ଭ ଲି ମା ଗ
 ଭ ଗ ଠ । ଶ୍ରୁ ସ ଠ ମ
 ଭ ଗ ଠ ଠ ଠ ଠ ଠ ଠ
 ସ ମ ଭ ଗ ଠ ସ ଠ ମା
 ଭି ଗ ଭି ଠ ଠ ମ ଠ ଠ ।
 ଦି ଲ ଭି ଲି ଠ ଠ ଠ ଠ ସି
 ଭି ଗ ଭି ଗ ଭି ଗ ଭି ସି
 ଠ ଠ ଠ ଠ ଠ ଠ ଠ ଠ

ଦୁଇପଦ ସମାନ୍ତ ସ୍ୱର

(୫୩)

ବେଦାର—ବବାଳି

(ଅସ) ମାନସ ମୋହନ ଅସ ଅସ ।

(ଅସ) ଚର ଅସ୍ତର ପନ ଅସ ।

(ଅସ) କୁସୁମ ପୁରତ ବୋଲ ଅସ,

(ଅସ) ମଳୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳ ଅସ,

(ଅସ) ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ ଝଲ ଅସ;

ମୃଦେ ମୂରଲୀ ଗୀତେ ବିସ୍ତାର ମୂରଛନା

ତାଳେ ତାଳେ ଢଳ ଢଳ ଅସ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ସ	ନ	ସ	ର	ମ	ଗ	ମ	ପ	ପ	ପ	ମ	—	ପ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ମା	ନ	ସ	ମୋ	ହ	ନ	ଅ	ସ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
ମ	ଗ	ର	ସ	ସ	ର	ମ	ଗ	ମ	ପ	ପ	ପ	ମ	—	ପ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ଚ	ର	ଅ	ର	ପ	ନ	ପ	ନ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
—	—	ମ	ପ	ପ	ପ	ନ	ସ	ପ	ନ	ପ	ପ	ମ	ପ	ମ	ର
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	କୁ	ସୁ	ମ	ସୁ	ର	ଭ	ବୋ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ

ଅନ୍ତରା

ସ	—	ଗ	ମ	ସ	—	ନ	ପ	ସ	—	—	—	ନ	ର	ସ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ମ	ମ	ନ	ସୁ	ଦୋ	ଲା	ରେ	ଦୋ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
—	—	ନ	ସ	ର	ଠ	—	ମ	ର	—	ସ	ର	ସ	ଠ	ସ	ଠ
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ଚ	ଠ	ଠ	କ	ର	ଶେ	ସ	କ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
ଗ	ମ	ପ	ପ	ପ	ନ	ପ	ପ	ପ	ପ	ନ	ସ	ପ	ସି	ପ	ପ
ମୁ	ଠ	ରୁ	ମୁ	ର	ସି	ଗୀ	ତେ	କ	ଠ	ସ୍ତ୍ରୀ	ର	ମୁ	ର	ର	କ
—	ପ	ପ	ସ	ପ	—	ପ	—	ମ	ପ	ମ	—	ର	—	ସ	—
ତା	ଲେ	ତା	ଲେ	ଦ	ଲ	ଦ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ

(୫୪)

ତାଳ—କହରବା ।

ଭାବ ଦେଉ ନାହିଁ,
 କେମନ୍ତେ ଥାଅନ୍ତି ଏଥୁ ରହି, ଦେ, ଭାବହାସୀ ।
 ଭରସା ନ ଥିଲେ ତୋହଠାଇଁ ।
 ସ୍ୱପ୍ନାର ଧନରେ ଜିତି, ସିଧାବାଟ ପାଇ ଦୁଃଖ
 ନିଶ୍ଚୟ ସାଗରେ ଡେଇଁ, ନାବ ଯେବେ ଯାଏ ବୁଡ଼ି
 ଝିଙ୍କି ଧରୁ, କାହୁଁ ଅସି ଧାଇଁ ଦେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

		ସ	ର		ର	ମ	ର	ର		ସ	—	—	—		ସ	ର	ମ	—
		ଭ	ବ		ଦେ	ଉ	ଂ	ନା		ହୁଁ	ଂ	ଂ	ଂ		ଦେ	ମ	ନ୍ତେ	ଥା
ପ	—	ଗ	ମ		ପ	ପଥ	ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	—		ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	ପଥ	—	ମଥ		ପଥ	ର		
ଂ	ନି	ଏ	ଥ		ର	ହୁଁ	ଂ	ଦେ		ଭ	ବ	ଂ	ରା		ହୁଁ	ଂ		
ସ	ର	ମ	—		ପଥ	ପଥ	ଗ	ମ		ପ	ପଥ	ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	—		ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	ପଥ	—	ମଥ
ର	ର	ସା	ନ		ଥ	ଲେ,	ତୋ	ଦ		ଠା	ଇଁ	ଂ	ଦେ		ଭ	ବ	ଂ	ରା
ପଥ	ର																	
ହୁଁ	ଂ																	

ଅନ୍ତରା

—	ସଂ	—	ସଂ		ସଂ	ନି	ପ	ପ		—	ପଥ	ମଥ	ମ		ପଥ	ପଥ	ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	—
ଂ	ସପା	ର	ପ		ନା	ରେ	ପ	ଡ଼		ଂ	ସିଧା	ବା	ଟ		ପା	ଇ	ଦୁ	ଡ଼
—	ମ—	—	—		ପ	ପଥ	ମଥ	ମ		ପ	ପ	ନି	ସଂ		ପଥ	ନି	ପ	ପ
ଂ	ନିର	ସା	ସା		ଗ	ରେ	ପ	ଡ଼		ନା	ବ	ପେ	ବେ		ପା	ଏ	ବୁ	ଡ଼
ସ	ର	ମ	—		ପ	ପଥ	ମଥ	ମ		ପ	ପଥ	ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	—		ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	ପଥ	—	ମଥ
ର	ର	ସା	ନ		କା	ହୁଁ	ଅ	ସି		ପା	ଇଁ	ଂ	ଦେ		ଭ	ବ	ଂ	ରା
ପଥ	ର																	
ହୁଁ	ଂ																	

[୫୫]

ତାଳ—ଏକତାଳ ।

ଅଉ କେଉଁ ଆସେ ଅସୁର ହେ ସଖା

ଅଳ ଏ ରଜନୀ ଶେଷେ

ସାର ତ ଦେଇଛ ପ୍ରକାର ସମ୍ଭାର

ନାହିଁ କିଛି ଅଉ ଲେଖେ । ଘୋଷା ।

ସବୁ ରସ ମୋର ଚିତ୍ତୁଡ଼ି ହୃଦୟ,

ତୁମ ସୁଖ ଲାଗି କଥ ଅଛି କ୍ଷୟ ।

ଅଞ୍ଜଳି ଭରି ସବୁଜକ ଫୁଲ

ସମ୍ପିଛି ତବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଯେତେକ ଅଶ୍ରୁ ଯେତେକ ହାସ୍ୟ

ଯେତେ ଗୀତ ଯେତେ ସ୍ଵଗୀତୀ

ନିଶେଷ କରି ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଦେଇଛି

ପ୍ରତିଦାନ ତାର ମାଗିନି ।

ତଥାପି ଯେବେଟି ବଳିଅଛି ଅଶ୍ରୁ,

ନ ମେଣ୍ଟିଛି ଯେବେ ମୋ ଠେଙ୍ଗ ପିପାସା,

ନବ ରସେ ଭରି ସକାଳ ଦିଅ ହେ

(ମୋତେ) ପୁଣି ନବ ବଧୂ ବେଶେ ॥

ସ୍ଵାୟତ୍

ଅ.ନ	ସ	ଗ	ପ	ପମ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପମପ	ମ	ଗ
ଅ	ଉ	କେ	ଉ	ଅ	ଶେ	ଅ	ସୁ	ଛ	ହେ	ସ	ଖା
ପ	ସଂ	ନୟ	ପମ	ପ	ପ	ପସ	ମପ	ରମ	ଗ	—	ରସ
ଅ	କ	ଏ	ର	କ	ଗା	ଶେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ
ର	ମ	ରମପସ	ନ	—	ନସ	ଧ	ସଂ	—	ନୟ	ପମ	ପ
ସା	ଉ	ତ	ଦେ	ଇ	ଛ	ପୁ	କା	ର	ସ	ସ୍ଵା	ର
ପ	ପ	ନସନୟ	ପ	—	ପ	ପସ	ମପ	ରମ	ଗ	—	ରସ
ନା	ହୁ	କ	ଛି	ଅ	ଉ	ଲେ	ଂ	ଂ	ଶେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ସ	ପ	ନ	ସ	ସଂ	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ
ସ	ରୁ	ର	ସ	ମୋ	ର	ଚ	ବୁ	କ	ହ	ସୁ
ପ	ନ	ପନସଂ	ନସ	ପସ	ପ	ପ	ନ	—	ପନ	ନ
ରୁ	ମ	ସୁ	ଖ	ସ	ଚ	କ	ବ	ପ	ଜି	ସୁ
ପ	ପ	ସଂ	ନି	—	ନିସ	ପ	ପ	ଗ	ପ	ସ
ଅ	ଂ	ଝ	ଲ	କ	ର	ସ	ରୁ	କ	କ	ସୁ
ସ	ଗ	—	ପ	ଗମ	ପ	ମପ	ଗ	ମ	ଗ	ରସ
ସ	ମ	ଜି	କ	କ	କ	କେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ

ସଂସାର

ସ	ନ	—	ରୁ	—	—	ସ	ରୁ	ସରୁ	ସନୁ	—	ସ
ପେ	କେ	କ	ଅ	ଂ	ଶୁ	ପେ	କେ	କ	ହା	ଂ	ସ
ସ	ର	ମ	ପ	ପସ	ସଂ	ପ	—	ପ	ପସନୁ	—	—
ପେ	କେ	ଗୀ	କ	ସେ	କେ	ର	ଗି	ଶୀ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନି	—	—	ପ	ନି	ପ	ନି	ସଂ	ପ	ପ	ପ
ନି	ସେ	ସ	ଂ	କ	ର	ଅ	କା	କ	କେ	ର	ଜି
ଗ	ମ	ପ	ପ	ନ	ସଂ	ପ	ନ	ପ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ୍ର	କ	କା	କ	କା	ର	ମା	ଗି	ନି	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପ	କ	—	—	ପସ	ନସଂ	—	—	ସଂ	ସଂ
କ	ଆ	ପ	ସେ	କେ	କ	କ	ଲ	ଅ	ଜି	ଅ	ଶା
ପ	ନ	ପନସଂ	ନସ	ପସ	ପ	ପ	ନ	—	ପନ	ପନସଂ	ନ
ନ	ମେ	ଶୁ	ଜି	ସେ	କେ	ମୋ	ଠେ	ରୁ	ପି	ପା	ସା
ପ	ପ	ସଂ	—	ନି	ପ	ପ	ପ	ମର	ପ	ମ	ଗ
ନ	କ	ର	ସେ	କ	ର	ସ	କା	ର	କ	ଅ	ହେ
ସନୁ	ସର	—	ପ	ପସ	ପ	ମପ	ମପ	ଗମ	ଗ	—	ରସ
(ମୋକେ)	ପୁଣି	କ	କ	କ	ପୁ	କେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ

[୫୭]

ଖମ୍ବାଳ—ଏକତାଲ ।

କାହିଁକି ରହୁଛ ଦୁରେ ଦୁରେ ସଖା
 ଅପି ନ ଅସୁଛ କେବଳ ।
 ଏବେ ହେଲେ କି ହେ ଛାଡ଼ନାହିଁ ସେହି
 ନବ ହୃଦୟର ଶବ୍ଦକ । ଘୋ ।
 ଭାଙ୍ଗିଲଣି ଅଣ୍ଟା, ଭୁଟିଲଣି ଅଣ୍ଟା
 ଭୁଟିଲେ କାହିଁକି ବଢ଼ାଅ ପିପାସା
 ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ଏତେ ତଳ ସେବେ
 (ତେବେ) ଶବ୍ଦ କୁହାର ସେ ପ୍ରୀତିକ ।
 ନୋହୁବାର ହେଲେ ନୋହୁ ହେ ସଖା
 ନୋହୁବାର ହେଲେ ନୋହୁ,
 ଗେହେଲ ଗେହେଲ ଭଲେଇ ହେବାଟା
 ଏତିକିରେ ଭଲ ଥାଉ ।
 ଡୋର କଣି ଦେଇ ପୁରୁଣା ପୋଥିର,
 ଛତ କରଲଣି ସେ ପୋଡ଼ା ପ୍ରୀତିର,
 ଭାବ ନାହିଁ ଅର, ସେହିଦିନୁ ସଖା ।
 ପଥରେ ବାନ୍ଧୁଛି ଛତକ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

କ	—	ଧନସ୍	ସଂ	—	ସଂରଂରଂ	ଧ	ଧନସଂରଂ	ସଂ	ଧସଂ	କ୍ର	ଧ
କା	ହି	କ	ର	ହି	ଛ	ଦୁ	ରେ	ଦୁ	ରେ	ସ	ଖା
ମ	ଓ	ଗ	ଗମପଥ	ମଗ	ମ	ପ	ନସଂ	ଧନସଂ	ସଂ	—	—
ପ	ସି	ନ	ଅ	ସୁ	ଛ	କ	ତ	ଠ	କ	ଠ	ଠ
ସ	—	ମ	ମ	ଗ	ମ	ପ	ନ	ନସଂ	ଧନସଂ	—	—
ଏ	ଦେ	ଦେ	ଲେ	କ	ଦେ	ଛ	ଡ	ନା	ହି	ସେ	ହି
ଉ	ଉ	ସଂରଂ	ରଂ	ସଂ	—	ପ	ନ	ସଂ	ନସଂ	ନସଂରଂ	ଧନସଂ
ଊ	ଊ	ଊ	ରଂ	ରଂ	—	ପ	ନ	ଠ	କ	ଠ	ଠ

ପଦ୍ମ

ମ	ସ	କ	ପ	ନ	—	ନସ	—	ରସ	—	—
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

ପଦ୍ମାବତୀ

ସ	—	ର	କ	—	ରଗମ	ସମ	ମ	ଗମ	ରମ	ଗ	ର
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

(ବାକ୍ୟର ଗଠନ ଅନୁସାରେ)

ସ୍ଵର ଓ ସ୍ଵରଲିପି—ଶ୍ରୀ ମୁକୁନ୍ଦର ସାହୁ

(୫୭)

(ଏକତାଳ)

ମଉଳା ଏ ମୋର ପୁଲବନେ

ବହୁଟି ଉଠିଛି କହୁଣ୍ଡି,

ପରଶ ସଖା ଅପିବେ ବୋଲି

ଦୁଲ୍ଲଭ ଦୁଲ୍ଲଭ ଉଠେ ଛାଡ଼ି !

ସୁଅର ସମୀରେ ଢଳି ଢଳି

ମୁକୁଳିଛି ମୋର ପୁଲ ବଳି

ପତରେ ପତରେ ନୁପୁର ବଜାଇ

ମଳୟ ଅପିଛି ନାଚି ନାଚି ଧାଇଁ

ବଢ଼ିଲ ବନେ, କୋଇଲି ବନ୍ଧୁ

ଅଗମନୀ ଗୀତ ଗାଏ ମାତ ॥

କେତେ କଥା ଯୁଗ ଯୁଗ ପରି

(ମୁଁ) ସାଜେ ରଖିଛି ବୁକୁରବ

କହୁବାକୁ ଯେବେ ସରମ ନ ଲାଗେ

ଅଭିମାନ ଛାଡ଼ି କହୁବି ତା ଅଗେ,

ଛନଛନିଅଁ କଅଁଳ ଭାସେ

ବିଛାଇ ବିଛଣା କାନିପାତ ॥

ତାଳ—ଦାଦରା

ଗ	ମ	ପ	ନି	ପ	ମ	ଗ	ର	ମ	ରସ	—	—
ମ	ର	କା	ଏ	ମୋ	ର	ପୁ	ଲ	ବ	ନେ	୦	୦
ସ	ତ	ହ	ର	ସ	ନି	ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—
ତ	ତ	ତ	ର	୦	ଛି	କ	କ	ସ	ତ	୦	୦
ନି	ପ	ପପ	ପପ	ମଗ	ମ	ପପ	ପପ	ନି	ପ	ପ	—
ପ	ସ	ସ	ସ	ଗା	୦	ଅ	ସି	ବେ	ବୋ	ଲି	୦
ସ	ତ	ପ	ପ	ମ	ଗ	ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—
ତ	ତ	ତ	ତ	ତ	କ	କ	୦	ଛ	ତ	୦	୦

[୫୮]

(ଖମ୍ବାକ—ବବାଳ)

ମଳିନ ମରମ ମୋର ପରଶି ଯା—

ସରସା ବରଷା ।

ଅକୁଳ ସମୀର ନୀପ ଗରେ

କହେ ମନେ

ନବ ଛନ୍ଦେ

ହେମି ହେମି ହେମକରେ

ନିହେମ ନିଷା ॥

ଛମ ଛମ ତମବାଇ ବିକୁଳି ପୁଡ଼ାସ

ହେମ୍ ହେମ ନାତି ନାତି ଅସ ବନ୍ଧୁ ଅସ

ଅକ ତୋହ ଲଗି

ଉଠୁଅଛୁ କାଗି

ନୂତନ ଛନ୍ଦେ, ସୁରେ ନୂତନ ଭାଷା ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	ର	ମ	—	ର	ମ	ର	ଗ	ମ	ଗ	ଓ	ଧ	ପ	—	ମ	ଗ
ମ	ଲି	ନ	ମ	ର	ମ	ମୋ	ର	ପ	ଂ	ର	ହି	ପା	ଂ	ସ	ର
ର	ମ	ପ	ଧ	ନ	ଧ	ନ	ଧ	ସ	ନସ	ଧନ	ପଥ	ମପ	ଗମ	ରଗ	ସ
ସା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ବ	ର	ପା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ	ପ	ମ	ର	ସ	ର	ଗ	ସର	ଗ	ରସ	—	—	—	ସ	ଧ
ଅ	କୁ	ନ	ସ	ମୀ	ର	ଗା	ପ	ଗ	ଂ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ	ବ	ହେ
ସର	ର	ରଗ	ମ	ଗମ	ପ	ମପ	ଧ	ପଥ	ନ	ଧନ	ସର	ସ	—	—	—
ମ	ଂ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ	ନ	ବ	ଛ	ଂ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଗ	ମ	ଗ	ର	ସର	ସ	ସ	ଧ
ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ନି	ହୁ	ମ	ନି	ପା	ଂ	ସ	ଧ
ସ	ର	ମ	—	ପ	ପ	ଧ	ଧ	ସ	ନସ	ଧନ	ପଥ	ମପ	ଗମ	ରଗ	ସ
ସା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ବ	ର	ପା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ପି	—	—	—	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ପ	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—
କ୍ଷ	ମଂ	କ୍ଷ	ମ	କ	ମ	କା	କ	କ	କ୍ଷ	କ୍ଷ	କ୍ଷ	କା	କ	କ	କ
କ	ନ	କ	ସଂ	ନର	ନର	ପମ	ମ	ଗ	କ୍ଷ	କ୍ଷ	କ୍ଷ	ଗମ	କ୍ଷ	କ	—
କ	ମ	କ	ମ	ନା	କ	ନା	କ	କ	କ	କ	କ୍ଷ	କ	କ	କ	କ
କ	—	କ	ମଂ	କ	କ	ସଂ	—	କ	କ	କ	କ	କ	—	କ	—
କ	କ	କ୍ଷ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

[୫୯]

(କାହିଁନ—ଏକତାଳ)

ତଳ ତଳ ତଳ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟି ପାଶୋର ଯିବ କି ସତେ ହେ,

ନିଶି ଦିନ ଏହି ପ୍ରିୟାସୀ ନୟନ ଝୁରୁଥିବ ଅବରତ ହେ ॥

ପାହାନ୍ତି ଶିଶିର ବନ୍ଧୁଟି ପରି

ଅସିଥିଲ କେଉଁ ସରଗୁ ଝରି

ଦୁଇ ଗଡ଼ ପାଇଁ ମନ ବଢ଼ାଇ ଲାଗି ଯାଅ କେଉଁ ମତେ ହେ ॥

ଅସିଥିଲ ପର ମଳୟ ମରୁତ ମତ ମଧୁର ଗନ୍ଧେ,

ଅସିଥିଲ ପର ହଳଦିବାସନ୍ତ ଲଳିତ-କୋମଳ ଛନ୍ଦେ,

ଅସିଥିଲ ପର ମନ ମୋହନୀ,

ରସ ବିନୋଦିନୀ ଚିତ୍ତ ଦହନୀ,

ଅହେଇ ଦିନୀ କୁଣିଅଁ ସର କି କନ୍ଦାଉଲ ଅନୁରାଗେ ହେ ॥

ଅସିଥିଲ ବହୁ ସରସ ବସେ ସୁନା ବନ୍ଦା ଦ୍ଵାର ଶ୍ରୀ

ଅସର ଅସର ଉତ୍ସବମୟ ପ୍ରୀତି ଛଣା ମକରତ

ଅକାଳ କୋକିଳ ଅସିଥିଲ କାହିଁ,

ଅଦିନରେ ଏଥି ବସନ୍ତ ଭସାଇ,

ଉଡ଼ି ଯିବ ବୋଲି ଅବେଳରେ ପୁଣି

ବାହାର ଥିଲ ପରତେ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ମସ	ମସ	ପ	ମ	ଗ	—
କ	ଲ	ତ	ଲ	ତ	ବ	ସୁ	ଦ	ର	ସୁ	ହ	ଝ
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ପ	ପସ	ନସ	ନ	—
ପା	ଶୋ	ବ	ସି	ବ	କ	ସ	ତେ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ପ	ସ	—	—	—	ନ	ସ	ନ	ପ	ନି	ପ
କ	ବ	ଦ	କ	ଏ	ହ	ପି	ସ୍ଵା	ସୀ	ନ	ସ୍ଵ	ନ
ପ	—	ବ	ପ	ପ	ପ	ପମ	—	ପ	—	ଂ	—
ହୁ	ହୁ	ହୁ	ବ	ପ	ବ	ର	ତ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	—	—	ପନି	ପ	ପ	ସ	ନି	ପ	—
ପା	ହା	ହୁ	ପି	ପି	ର	କ	ହୁ	ଝ	ପ	ବ	ଂ

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ. ଭବନମୟା.

[୭୧]

(ଡାଳ—ଏକତାଳ)

ମୋର ସକଳ ଗର୍ବ ଚାଣ୍ଡି କରନ୍ତୁ ସବୁତ ନେଇଛ ଛଡ଼ାଇ
ଅଶାର ତୁଳ୍ ଶେଷରୁ ଶସାଇ ଧୂଳିରେ ଦେଇଛ ଗଡ଼ାଇ (ଗୋଷା)

ସବୁଥିରୁ କର ନିଷ୍ପତ୍ତି

ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଅପଣାର ବୋଲି

ମଣିକାକୁ ସାବ ବଣ୍ଟି;

ଅଭାଗା ହାତରେ ଅମୂଲ ସମ୍ପଦ ଅପେ ଦେଇଅଛ ବଢ଼ାଇ ॥

ଏକ ପ୍ରେମ—ଏକ ଛଳନା

ଏକ ପରହାସ ଅବା କରତୁକ

କର ନ ପାରିଲି କଲନା;

ମୋହରାଇଁ ଯେବେ ଏତେ ଅନୁରାଗ

ମିଳିଲ ନାହିଁକି ଅନ୍ଧ କିଛି ବାଗ

(ଏଣେ) ଛୁଇଁଛଡ଼ା ହୋଇ ନାଟ ଦେଖୁଅଛ

(ତେଣେ) ଲଗାଇ ଦେଇଛ ଲଢ଼ାଇ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ନି	ସ	ରି	ସରି	ମ	—	—	ମପ	ମପପ୍ର	ପମ	ଗ	ର	ଗ
(ମୋର)	ସ	କ	କ	କ	ଗ	୦	ବ	କୁ	୦	ଶୁ	ର	ର	ଛ
	ସ	ରି	ନି	ନି	ସରି	ସରି	ରମ	ରମ	ଗ	ରି	ସ	—	—
	ସ	କୁ	କ	କ	ନେ	ଇ	ଛ	ଛ	ଡ଼ା	୦	ଇ	୦	୦
	ସ	ମ	—	—	ସ	—	—	ପ୍ର	ପ୍ର	ନିସ	ନି	ପ୍ର	ପ
	ଅ	ଖ	ର	ର	ତୁ	୦	ଇ	ଶି	ଖ	ରୁ	ଖ	ସା	ଇ
	ଭ	ମ	ପ	ପ	—	—	ପ୍ର	ମ	ପ୍ର	ସନ୍ତି	ପ୍ରପ	ମପ୍ର	ରିସ
	ଧୂ	ଳ	ରେ	ରେ	ଦେ	ଇ	ଛ	ଗ	ଡ଼ା	ଇ	୦	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	ନି	ପ୍ର	ନି	ସ	ନିସନ୍ତ୍ର	ସ	—	—	—
ସ	କୁ	ଧୂ	ରି	କ	ର	ନିଃ	୦	ସ	୦	୦	୦

[୭୨]

(ଦରବାର ବାଜିଆ—ଏକୋଲ)

ଏ ମୋର ଚରଣି ବାଜା ଧୀରେ ଧୀରେ
ବାଜିଲା, ମନ ଭୋଲା, ଉଦାସିଆ ନାଉଣରେ । ଘୋ ।

ଏକସେ ଲେଟିପଡ଼େ ନିଶ୍ଚିତ କହୁ ବଡ଼,
ସମୀର ସୁରଭିତ ଉଜାଟ କରେ ଛାଡ଼ । •

କିଏ ସେ କି ସଗଟି ବାଜିଛି ବଡ଼ ଦୂରେ,
ଅଉଟି ହୁଏ ଚିତ୍ ଅବୁଝା ସେହୁ ସୁର
ଅଳଳ ଜଳସଖି ଚାଲିଛି ଦୂର୍ଦ୍ଦେ ଭାସି
ଅସୀମ ପଥପର, ଦଦର ନଉବାଟିରେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ସର	ଗର	ଗ	ଗମ	ପଧ	ପମ	ପମ	ଗ	ମଧ	ପ	ମଗ	ମଗ	ରସ	ର	ସ
•	ଏମୋ	ର	ଡ	ଗ	ଟି	ବା	ହା	•	ଧୀ	•	ରେ	ଧୀ	•	ରେ	•
—	ଗମ	ଗର	ସ	ର	ସ	—	—	—	ପଧ	ସ	—	ନସ	ନଧ	ଧନ	ଧପ
•	ବାହା	•ଧୀ	ରେ	ଧୀ	ରେ	•	•	•	ବା	ଉ	ଲା	ମ	ନ	ଭୋ	ଜା
—	ପନ	ଧପ	ମ	ମ	ପଧପ	ମପମ	ଗ	—	ଗମ	ଗର	ସ	ର	ସ	—	—
•	ଉଦା	•ସ	ଆ	ନା	ଉ	ଗ	ରେ	•	ବାହା	•ଧୀ	ରେ	ଧୀ	ରେ	•	•

ଅନ୍ତର

—	ସର	ମ	—	ଗମ	ଗର	ରଗ	ରସ	—	ସ	ର	ମ	ମ	ପ	—	ଧନ
•	ଆ	ଲ	ସେ	ଲେ	ଟି	ପ	ଡେ	•	ନି	ସ	ଟ	କ	ହ	ସ	•
ପଧ	ପ	—	—	ପ	ପଧ	ସ	—	ନସ	ନଧ	ଧନ	ଧପ	—	ସ	ଧ	ସ
ଡ	•	•	•	•	ସ	ମୀ	ର	ସୁ	ର	ଉ	ଡ	•	ଉ	କା	ଟ
ଧ	ସ	ର	ର	ସ	ସ	ସ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
କ	ରେ	ଛ	•	ଡ	•	•	•	—	—	—	—	—	—	—	—

[୭୩]

(ଭାଗ-ଦ୍ଵୟ-ପ୍ରଥମ)

ମମ ଅନ୍ତର କୁଞ୍ଜ ଉଦନେ ଗଜହେ ସଜ୍ଜା ଗଜ
ନବ ନଟବର ନାଗର ବେଶେ ସାଜ କୁସୁମ ସାଜ । ଗୋ ।
କାଗିଛି ପ୍ରାଣେ ଅବଳ ଛଦ
ଅକୁଳ ବଲ୍ଲଣୀ କେଳ ରସ
ହିଂସାଳ ସୁରେ ଜୀବନ ମୂରଲୀ ମୟ ମଝିରେ ବାଜ ॥
ମତ୍ତ ମଳୟ ଉପାର ନେଇଛି,
କାଜ, କୁଳ, ଉୟୁ ଲଜ୍ଜା
ମାନ ଅଭିମାନ ପାଶୋର ଅଜ ମୁଁ
ଚିନ୍ତି ବାସର ଶଯ୍ୟା
‘ମୋର’ ବୋଲି ମୋର ଅଛି ପାହା କିଛି
ଅଜିବାର ଲାଗି ସମ୍ପାଦ ରଖିଛି
କାନ୍ତ ହେ ତବ ଚରଣ ପ୍ରାନ୍ତେ
(ସବୁ) ଲେଖାଇ ଦେବ ମୁଁ ଅଜ ॥

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

[illegible]

ଅନ୍ତରା

[illegible]

[୭୪]

(ସଞ୍ଜେ—ଏକତାଳ)

ନିରକନେ ଅଳ ତୋହ ସନେ

ଦୁଅନ୍ତାକି ଥରେ ଭେଟା ଭେଟି
ମୁହଁ ମୁହଁ ବୁଝି ବୁଝି ଦେଲେ ଥରେ

ବହନ୍ତାକି ମନ ପଟା ପଟି । ଗୋ ।

ଅଳଣା, ଅବୁଝା ଯେଉଁ କଥାଟିକ

(ଲୁଣି) ରହୁଛି ମରମ ଗନ୍ତରେ

କହି ଦେଉ ନାହିଁ—ସବୁ ଦେଉ ନାହିଁ

(ଖାଲ) ଅନ୍ତର ଦେଉଛି ଦହରେ ।

ତୁହା ତୁହା କର କୋହ ଅସେ ଉଠି

ବେଧୁବାକୁ ଗଲେ ଲହ ପଡେ ପାଟି

ଦୁଇ ଅଖି ଧାର ଏକମେଳ ଦେଲେ

ବଳେ—ଦୋଇ ଯାନ୍ତା ସବୁ ମେଣ୍ଟା ମେଣ୍ଟି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ଗ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ଗ	ଗ	—
ନ	ର	କ	ନେ	ଅ	କ	ତୋ	ହ	ପ	ନେ	୦	୦
ପ	ସ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମ	ମ	ପ	ଗ	—	ରସ
ହ	ଅ	ତ୍ରା	କ	ଅ	ରେ	ଭେ	ଟା	ଭେ	ଟି	୦	୦
ର	ମ	ପ	ନ	—	—	ଧନ	ଧନସ	—	ନଧ	ପ	ପ
ମୁ	ହା	ମୁ	ହୁଁ	ରୁ	ହା	ରୁ	ହୁଁ	ଦେ	ଭେ	ଅ	ରେ
ଗ	ସ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମ	ମ	ମ	ଗ	—	ରସ
ର	ହ	ତ୍ରା	କ	ମ	ନ	ପ	ଟା	ପ	ଟି	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପ	ନ	—	—	ସ	—	ଗ	ସ	ନ	ସ
ଅ	କ	ଗା	ଅ	ବୁ	ହା	ସେ	ବ	କ	ପା	ଟି	କ

[୭୫]

(ଦକୋଞ୍ଚ ଦାନତା—ଦବାଲି)

ପୁରୁଷ ଦେଲ ସତେକ, ପରଶ ସଖା
 କେତ ଅଶ୍ୱପତା ଶକଳ ଶାକ ଶାକ
 ତହିଁ ପର ଶରେ କହୁତ ନୟନରେ
 ବେଳକି ଲେ ସେ ପେ ପୁଲକି ପ୍ରେମରେ
 ବେଞ୍ଚି ଛକଟିକି ଚର ମରମେ ଅକ୍ତି ॥
 ବରବେ ସବୁ ସାଧ ରେଣୁ ଦେଇ ଯାବି
 ସରବ ଦସ ଦେ ନେଇଛି ଅପେ କାନ୍ତି
 ପୁଣି ଯେ ଦନନ ଦେଇ ଏକା ବାକି ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	କି	ସ	—	ର	—	ସ	ର	୨	—	—	ମ	ର	—	ସ	—
ସ	କି	କି	ଦେ	କ	୦	ସ	ତେ	କ	୦	୦	ପ	ସ	କ	ସ	ଖା
କି	—	ସ	—	କି	ସ	ର	—	କି	ପ୍ର	—	ପ୍ର	କି	ପ	ମ	ପ
କ	କ	୦	—	କ	କ	୦	ତା	ପ	କ	କ	୦	କ	କ	କ	କ

ଅକ୍ତି

ସ	—	ସ	—	କି	—	ପ୍ର	କି	ସ	—	ପ୍ର	କି	ସ	—	ସ	—
କ	କ	କ	୦	ସ	ର	ପ	ତେ	କ	କ	କ	୦	କ	କ	କ	ରେ
କି	କ	ସ	—	ର	—	ସ	ର	ମ	—	ପ୍ର	ମ	ର	—	ସ	—
କ	କ	୦	—	ସ	କ	ସେ	ପେ	ପ୍ର	କ	କ	୦	ପ୍ର	ମ	କ	ରେ
କି	—	ସ	—	କି	ସ	ପ୍ର	ପ	ମ	ସ	ପ୍ର	—	ର	ପ୍ର	ର	ସ
କ	କ	୦	—	କ	କ	୦	କ	କ	ର	ମ	ର	ମେ	୦	ଅ	କି

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

କି	—	ସ	—	କି	ସ	ପ୍ର	ପ	ମ	ପ୍ର	ପ୍ର	କି	ସ	କି	ର	ସ
କ	କ	କେ	୦	ସ	କ	ସା	ପ	କ	ର	ସେ	୦	କେ	କ	ପା	କ
ସ	କ	ମ	—	ପ୍ର	କି	ପ	—	ମ	ପ	ପ୍ର	କି	ସ	କି	ସ	—
ସ	କ	୦	—	କ	ର	ପ	କ	କେ	କ	କି	୦	ଅ	ପେ	ବା	କି
ସ	—	କ	—	ମ	—	ର	—	କି	ସ	ପ୍ର	ପ	ପ୍ର	ମ	ର	ସ
କ	କ	୦	—	ସେ	କ	କ	ର	ର	କି	କି	୦	ଏ	କା	କା	କ

[୭୭]

ଅଶାବରା—ହିତାଳ—କବାଳି

କହୁବି କହୁବି ବୋଲି କହୁନାହିଁ କଥାଟି

ମରମେ ପାଇଲୁ ରହୁ ମରମର ବ୍ୟଥାଟି । ଘୋ ।

ନିଶ୍ଚେଳେ କହୁବା ଲାଗି ବସି ବସି ନିଶି ଜାଗି

ସରମେ ଅସର ବୁଜି ଥିଲା ଅଖି ପତାଟି ॥

ଜୟନେ ସେ ରୁପ ଗୋଟି ପ୍ରକଟିବା ମାତର

ମରନେ ଉଠିଲି ଉଠେ ମୋର ଭର ଅନ୍ତର

କି ମୋହେ କିକାଣି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହଜିଯାଏ ବ୍ୟଥାଟି

ମରମେ ଭରସା ଭଳେ ଲେଖିପଡ଼େ ମଥାଟି ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	ସର	ମ	ପ୍ର	ସ	ନ	ପ୍ର	ପ୍ର	ପମ	ମପ	ମପ୍ର	ପ	ମ	ରା	ର	ସ
°	କହୁ	ବି	କ	ହୁ	ବି	ବୋ	ଲି	°	କହୁ	ନା	ହିଁ	କ	ଥା	ଟି	°
—	ମ—	ପ	ମପ୍ର	ପ	ନ	ପ୍ର	ପ୍ର	ପମ	ରମ	ରପ	ମ	ରା	ରା	ସର	ସ
°	ମର	ମେ	ପା	କ	ରୁ	ର	ହୁ	°	ମର	ମ	ର	ବ୍ୟ	ଥା	ଟି	°

ଅନୁବ

—	ମପ୍ର	ପ୍ର	ନ	ସ	ସ	ର	ସ	—	ସ	ସ	ସ	ନୁ	ସ	ପ୍ର	ପ
°	ନିଶ୍ଚେ	ଲେ	କ	ହୁ	ବା	ଲ	ଗି	°	ବସି	ବ	ସି	ନି	ର	ଜା	ଗି
—	ପ୍ର	ନ	ନ	ପ	ନ	ପ୍ର	ପ	ରା	ପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ରମ	ରା	ର	ସ
°	ସର	ମେ	ଅ	ସ	ର	ହୁ	ଜ	ଥା	କା	ଅ	ଖି	ପ	ଥା	ଟି	°

ସଂସାର

ସ	ହର	ମ	ପମ	ରା	ସର	ର	ସ	—	ପ୍ର	ସ	ପ୍ର	ନ	ସ	ରା	ସ
ନ	ୟ	ନେ	ସେ	ରୁ	ପ	ଗୋ	ଟି	°	ହୁ	କ	ଟି	ବା	ମା	ବ	ର
ସ	ର	ମ	—	ପ୍ର	ସ	ରା	ସ	ପ୍ର	ପମ	ରା	ମ	ର	ରା	ର	ସ
ମ	ଉ	ନେ	ଉ	ହୁ	ଲି	ଉ	ଠେ	ମୋ	ର	ର	ସ	ସ	ଅ	°	ହୁ
ମ	ପ	ନ	ପ୍ର	ସ	—	ସ	ସ	ନ	ନ	ପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ପ୍ର	ନ	ପ
କି	ମୋ	ହେ	କୁ	କା	ସ	ପ୍ର	ସୁ	ବ	ଜ	ଯା	ଏ	କ	ଥା	ଖି	ଅ
—	ସ	ସ	ର	ନୁ	ନ	ପ୍ର	ପ	ରା	ପ୍ର	ପ	ମ	ରମ	ରା	ସର	ସ
°	ସର	ମେ	କ	ର	ଗି	କ	ଲେ	ଲେ	ଟି	ସ	ଡ଼େ	ମ	ଥା	ଟି	°

[୭୭]

ତାଳ—ଝାମ୍ପାତାଳ

ଫଗାତମୟ ତୁମେ ଫଗୀତ ମୟ ହେ
 ନବଜନ ଗଜେନ ସାଗର ନଖିନ
 ପ୍ରଖର ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ଗାଏ ତବ କୟ ହେ ॥
 ଶୋକ ତାପମୟ ତମିର ଚ୍ୟୁଂସି
 ଧୁନିତ ନିରତେ ତବ ନଦନ ବଞ୍ଚି
 ଅନାଦିତ ଫଗୀତ ସଞ୍ଚିରେ ପ୍ରବାହିତ
 ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅମର ଅସୟହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ରି	ମ	—	—	ପ୍ର	ପ୍ର	ହର	ହ	ରି
ସ	ଂ	ଗୀ	ଂ	ତ	ମ	ସୁ	ତୁ	ମେ	ଂ
ସ	ରି	ମ	—	—	ହ	ରି	ସନ୍	ସ	—
ସ	ପ୍ର	ଗୀ	ଂ	ତ	ମ	ସୁ	ହେ	ଂ	ଂ
ଦ	ପ୍ର	—	—	—	ପ୍ର	ନ	ପ	ପ	—
ଦ	ପ୍ର	ହ	ଂ	ନ	ଗ	ର	କ	ନ	ଂ
ନ	—	ସ.	—	—	ନ.ରି.	ସ.ନ	ପ	ପ	—
ନ	—	ଗ	ଂ	ର	ନ	ଂ	ରି	ନ	ଂ
ମ	—	ପ୍ର	ନ.ସ.	—	ନ.ସ.	ନ	ପ	ପ	ପ୍ର
ପ୍ର	ଂ	ହ	ଂ	ପ୍ର	ହ	ଂ	ଞ୍ଜ	ଂ	ନ
ପ୍ର	ପ୍ର	ମପ୍ର	—	ପ୍ର	ହମ	ହ	ରି	ସ	—
ଗ	ପ୍ର	ତ	ଂ	ବ	କ	ସୁ	ହେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା—କହରବୀ

ମ	—	ପ	—	ମ	—	ପ	—	ସ.	ରି.	ସ.	—
ଶୋ	କ	ତା	ପ	ମ	ଂ	ସୁ	ଂ	ତ	ମ	ର	କ
ରି.	—	—	ରି.	ସ.	—	ସ.	ନ	ସ.	ରି.	ସ.	—
ପ	କ	ତ	କ	ର	ତେ	ତ	ବ	କ	ଞ୍ଜ	ଂ	କୀ
ପ	ପ	ନ	ସ.	ନ	ସ.	ନ.ସ.	ସ.	କ	—	ପ	ନ
ଅ	ନ	ହ	ତ	ହ	ଂ	ଗୀ	ତ	ସ	ପୀ	ରେ	ସ
ମ	—	ପ	—	ମ	ମ	ପ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପ
ଅ	ଂ	ନ	ରେ	ଅ	ଂ	ନ	ରେ	ଅ	ମ	ର	ଅ
									ହ	ରି	ସନ୍
									ସ	ସୁ	ହେ

[୭୮]

ଭାଳ — କହରବା

ସୁନ୍ଦର ଦେ

ମମ ମନ୍ଦିରେ କର ଅଭିଷାଳ ।

ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ ମୋର ଝୁଲିଛି ଅକଳ ପାମାର । ଗୋ ।

ମାଡ଼ିଅସି କଳକଳ

ଝୁଲିଲ ଲୁଅର

ତୁଟାଇଛି ଶୁଖିଲ,

ଫିଟାଇଛି ଦୁଆର ।

ସକଳ ନିଃଶ୍ୱାସ ଭଳି

ଦୁଇଦି ରବିଠ ବାଳି

ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ମୋର

ବାଣୀତାରେ ଝୁଲିଛି ବୋର ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	ର	ମ	ପ	ଧନୁ	ପଥ	ସଂ	—	ନସଂ	ନ	ଧନୁ	ଧ	ପ	—	ଗ	ମ
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପଥ	ନି	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ସର	ଗ	ରସ	—	ମଗ	—	—	—
ମ	ଂ	ଦ	ରେ	କ	ର	ଅ	ଭ	ସା	ଂ	ର	ଂ	ବ	ଂ	ଦୁ	କି
ର	ମଗ	ର	ସ	ର	ନି	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ମଗ	ର	—	ସ	—
ର	ଶେ	ମୋ	ର	ର	ହୁ	ଲି	ଛି	ଅ	ବୁ	ଲ	ପା	ଥା	ଂ	ର	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	ପ	—	ନି	ଧନୁ	ପ	ଧ	ନ	—	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	—
ମା	ଡ଼	ଅ	ସି	କ	ଲ	କ	ଲ	ର	ଡ଼	ଲ	କୁ	ଅ	ଂ	ର	ଂ
ସଂ	ସଂ	ସଂ	ନି	ଧସ	ଧସ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	ନି	ସଂ	ନିସଂ	ଧ	ପ	—
ତୁ	ଟା	ର	ଛି	ଂ	ଂ	ଂ	ଲ	ଫି	ଟା	ର	ଛି	ଦୁ	ଅ	ର	ଂ
ପ	ଧ	ସଂ	ରଂ	ଗଂ	—	ରଂ	ଗଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ନି	ଧ
ସି	ଂ	ଦୁ	ଲ	ଦ	ର	ହୁ	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ	ଦୁ	ଂ	ଦୁ	ଭ
ନି	ରଂ	ଫଂ	ଧ	ସଂ	—	ନିଧ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ
ର	ଠେ	ବା	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ	ଛ	ଂ	ଦେ	ଛ	ଂ	ଦେ	ମୋ	ର
ମ	ନି	ନିଧ	ପମ	ଛ	—	ର	—	ର	ନି	ଧ	ପ	ନିଧ	ପମ	ଛ	ପ
ବା	ଂ	ବା	ଂ	ବା	ଂ	ରେ	ଂ	ର	ଠି	ଛି	ବ	ବା	ଂ	ର	ଂ

[୭୯]

ତାଳ — କବିରା

ବେଲୁ, ଏତେ ଦିନେ ଅଳ ମନେ ପଡ଼ିଛି ପର
 ଅନିଦ ନୟନେ ଝୁରୁ (ଝୁରୁ) ଜୀବନ ସାଥ । ତୋ ।
 କୁସୁମେ କୁସୁମେ ଭର ଉଠୁଛି କୁଞ୍ଜ ମୁଞ୍ଜି
 ଉଠୁଛି ଅସୁଛି ଝର ପୀୟୁଷ ଧାର ॥
 ଅପଣା ପାଶୋର ଫେରୁ ଗୋଚର ସୁରେ
 ଉଭୟ ଯାଉଛି ଚିତ୍ତ ସ୍ୱପନ ପୁରେ
 ଅଜଣା ଅବେଗେ ଭ୍ରମ ପଡ଼ୁଛି ପରାଣ ଅଳ
 ବେଲୁର ଉଠୁଛି ବାଜି (ମୋ) ସପତ-ସ୍ୱପ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଉମ ପ ନି ପ ମ	ରା ମରା ର ସ	ନି ସ ରା ମ	ପମ ପ — —
(ବନ୍ଧୁ)ଏ ତେ ଦି ନେ	ଅ ଜି ମ ନେ	ପ ଡ଼ି ଛି ପ	ରା • • •
ନି ଧ ପ ନି	ଧ ପ ପଧ ପଧ	ମ ପ ରା ମ	ପମ ପ ରା ମ
ଅ ଜି ଦି ନ	ସୁ ନେ ଝୁ ର	ଜା ବ ନ ସା	ରା • ବ ଛୁ

ଅନ୍ତରା

ପ — ମରା ମ	ପ ନ ସଂନ ସଂ	ସଂ ଂ ରଂ ରଂ ସଂ	ନସଂ ରଂସଂ ନିଧ ପ
କୁ ସୁ ମେ କୁ	ସୁ ମେ ବ ର	ଉ ଠୁ ଛି କୁ	ଝି ମୁ ଝି ର
ପ ନି — —	ଧ ନି ଧ ନି	ପ — ମରା ମ	ମେ ପ ରା ମ
ଉ ଛି ଜି ଅ	ସୁ ଛି ଝ ର	ପୀ ସୁ ପ ଧା	ରା • ବ ଛୁ

ସଞ୍ଚାରୀ

ସ — — —	ସର ଗୁର ସ ନ	ନ ସ ନ ସର	ମରା — — ରସ
ଅ ପ ଶା ପା	ଗୋ ର କେ ଉ	ଗୋ ପ ନ ସୁ	ରେ • • •
ସ ର — —	ସ ରା ମ ପ	ରା ମ ରା ର	ସ — — —
ଉ ଛା ର ପା	ଉ ଛି ଚି ଉ	ସ ପ ନ ପୁ	ରେ • • •
ପ — ମରା ମ	ପ ନ ସଂନ ସଂ	ନ ସଂ ନସଂରଂ ସଂ	ଧସଂ ନି ଧ ପ
ଅ ଜି ଶା ଅ	କେ ଗୋ ଭା କି	ପ ଡ଼ୁ ଛି ପ	ରା ଶା ଅ ଜି
ପ ନି — —	ଧ ନି ଧ — ନି	ପ ପମ ରା ମ	ପମ ପ ରା ମ
କେ ସୁ ବ ବ	ଠୁ ଛି ବାଜି ମୋ	ସ ପ ଡ଼ ସୁ	ରା • ବ ଛୁ

[୨୦]

ତାଳ—ଦୀପସ

ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇ ଅସେ ନାହିଁ
 ସମ ସ୍ବର୍ଗେର ବାଗ ଜାଣି ନା ମୁଁ
 ତାଳ ମାନ ମୋର କାହିଁ । ବୋ ।
 ଗୀତ ଗାଏଁ ସେନା ମନ ପୁଲୁଣିଅ
 ମୋ ଗାଇବା ତୁଚ୍ଛା ବେଦୁଅ ପଣିଅ
 ତୁଣ୍ଡ ପିଟାଇଲେ ଶୁଣିବା ଲେଉଟ
 ମୁଣ୍ଡ ଦେବ ଝାଲ ଝାଲ ॥
 ମୋ ଗୀତ କୁମ୍ଭରେ ମୋହର ଭିତରେ
 ସୁର ତାର ଚରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ
 ଅସେ ଗାଏଁ, ପୁଣି ଅସେ ଶୁଣେ, ଶୁଣି
 ଅସେ ହୋଇ ଯାଏଁ ବାଇ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	।	।	।	ପ	ରୂପ	ମ	ପ	ମ	ଗ୍ର	ରସ	ର
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମୋ	ତେ	ଗୀ	ତ	ଗା	ର	ଅ	ସେ
ହୁଁ	।	ହୁଁ	।	।	।	ସ	।	।	।	ହର	ସନ୍
ସ	ଂ	ସ	ଂ	ଂ	ଂ	ସ	ଗ	ସ	ଗ	ଶୀ	ର
କା	।	କା	।	।	ର	ହ	ମ	ପ	।	।	।
ମ	।	ପ୍ରମ	।	ଶେ	ନା	ତା	ଲ	ମା	କ	ମୋ	ର
କା	ଂ	ହୁଁ	।	ରୁର	ପ	ମ	ପ	ମ	ହ	ରସ	ର
ସି	।	ସ	।	ଂ	ମୋ	ଗୀ	ତ	ଗା	ର	ଅ	ସେ
ହୁଁ	ଂ	ହୁଁ	ଂ	ଂ	ତେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ପ	।	ପ୍ରମ	।	ପ୍ରମ	ମଗ	ମ	ପ	ନ	।	ସ	ନ	ସ
ଗୀ	ତ	ଗା	।	ଏ	ସି	ନା	ମ	ନ	ପୁ	ହ	ଶି	ଅ

ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ମୋ	ରା	ର	ବା	ଭୁ	ଞ୍ଜା	ଦେ	ହ	ଆ	ପ	ଶି	ପ
ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ଭୁ	ଶ୍ର	ଫି	ଟା	ଛ	କ୍ଳେ	ଧ୍ୱ	ଶି	ବା	କ୍ଳେ	କ	ର
ମ	—	—	ପ	—	ପ୍ରପ	ମ	—	ପ୍ରମ	ହର	ପ	—
ସୁ	ଶ୍ର	ହେ	ବ	ହା	ଇଂ	ହା	ଂ	ଇଂ	ଂ	ମୋ	ଦେ

ସଂସାର

ପ	—	ରହ	ର	ପ	ନ	ପ	ଗ	—	ମ	ପ	—
ମୋ	ଗା	ଦ	ସୁ	ସୁ	ବେ	ମୋ	ହ	ର	ଭ	କ	ବେ
ଗ	ମ	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ମ	ଗ	ର	ସ	—
ସୁ	ର	ତା	ର	ବ	ବେ	ଆ	ନୁ	ବେ	ଆ	ନୁ	ବେ
ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ଆ	ପେ	ରା	ଏ	ବୁ	ଶି	ଆ	ପେ	ଶୁ	ଶେ	ଶୁ	ଶି
ମ	—	ମପ	—	—	—	ମ	—	ପ୍ରମ	ହର	ପ	—
ଆ	ପେ	ହୋ	ଇ	ଯା	ଏଂ	ବା	ଂ	ଇ	ଂ	ମୋ	ଦେ

[୨୧]

ଅଥ ଅନ୍ଧାରୀ ପ୍ରସନ୍ନ ଗୁଣରେ
 ଓ ବନ୍ଧି ତାହାର ଭ୍ରାତୃ ଗୋ
 ଅନ୍ଧ ପିତୃଳାକେ ଅଭ୍ୟୁତଳେ ଛପି
 ପୁଣି ପୁଣି ପୁଣି ଅନ୍ଧ ଗୋ ॥
 ଧରେ... ଧରେ...

ଦିନିକି ଅନ୍ଧଗାରେ
 କେବେ ପାଞ୍ଚଅଳ୍ପ ଦୂରେ ଅନ୍ଧସର
 କେବେ ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ପାଶେ ଗୋ ॥
 ମରମ ଉଠଇ ଅବିତ, ଲବମେ ନିପାରେ ଧରଣ
 ସରମରେ ମୁହଁ ଚାହିଁ ନ ପାରଇ
 ବଦନ ତାଙ୍କର ବାସେ ଗୋ ॥

ଅକାର ମାତ୍ରିକ ସ୍ଵରଲିପି

-।	ସଦା	ଗା		ଗନ୍ତୁପା	ପା	ପା		-।	ପନା	ଧନର୍ସା		ନଧା	ପତ୍ତା	ଗା	I
—	ଅଧ	ଅ		କା	ର.	ଅ		—	ସ୍ଵସ	ନ		ଛ	ଇ	ରେ	
ଧା	ପା	ଦ୍ଵିଗା		ମା	ଗା	ଗବା		ବିଗା	ବା	ସା		-।	-।	-।	II
ଛ	ବ	ଟି		ତା	ହା	ର		ଭା	ଷେ	ଗୋ		—	—	—	
ଗା	ଦ୍ଵା	ଧନର୍ସା		ଧନର୍ସା	ସା	ସା		ସା	ନା	ଧା		ସା	ନା	ନା	I
ଅ	ଶି	ପି		କୁ	ଲା	କେ		ଅ	ଭୁ	ଅ		ଲେ	ଛ	ପି	
ଗା	ସା	ନଧା		ନା	ଦ୍ଵିଧା	ପା		ପତ୍ତା	ଗମା	ଗା		-।	-।	-।	II
ପୁ	ଶି	ପୁ		ଟି	ପୁ	ଟି		ଅ	ସେ	ଗୋ		—	—	—	
{	ସା	ସା		ପତ୍ତା	ଗନ୍ତା	ଗା		ଗନ୍ତା	ଧନା	ଧର୍ସା		ଧନା	-।	-।	I
ଧୀ	—	ରେ		—	—	—		ଧୀ	—	—		ରେ	—	—	
ମ	ର	ମ		ର	ଠ	ର		ଧ	ର	—		ର	—	—	
ଗା	ରାସ	ନା		ଧନା	ଦ୍ଵା	ପା		ଧା	-।	ଧା		-।	-।	-।	I
ହ	ସି	ର		ଠେ	ଅ	ଶି		ଗା	—	ରେ		—	—	—	
ଉ	ର	ମେ		ନ	ପା	ରେ		ଧ	ର	ତ		—	—	—	

ଧା	ନା	ସୀ		ଗୀ	ଗୀ	ଗୀ		ଧା	ଧନା	ନସୀ		ଧନସୀ	ନସୀରୀ	ସୀ	I
ବେ	ବେ	ସା		ର	ଅ	ହି		—	ଦୁରେ	ଅ		ପ	ସ	ଝ	
ସ	ର	ମ		ରେ	ମୃ	ହି		—	ରୁହି	ନ		ପା	ର	ଭ	
ସୀ	ନା	ଧନା	ହୁଧା	ପା	ପା	•		ପହ୍ନା	ଗହ୍ନା	ଧା		-।	-।	-।	II
ବେ	ବେ	ର	ହ	ଟ	ର			ପା	ଶେ	ଗୋ		—	—	—	
ବ	ଦ	ନ	ଭା	କ	ର			ବା	ସେ	ଗୋ		—	—	—	

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପ—ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ, ବାଲେଶ୍ଵର ।

{ ସୀ ନା ପା ପା | ପା -। ପା ପା I ମା ପା ପା ପା | ଛା ପା ମା ଗା I
 ନ — ଶୀ ସ୍ତ ର — ତୋ ର ମୁ ଶି ଶ ଶେ ଶ — ଶେ —
 ରୁ — ଲି ରୁ ଲି — ଯେ ବେ ହୋ ର ଅ ତ ଅ — କା .—

ଗା ମା ପା ପା | ପା ଶା *ପା ଗା I ପପା ନସୀ ନା -। | ସୀଳା ପଶା ପା ପା } I
 ପା ଇଁ ପା ଇଁ ରୁ ହିଁ ରୁ ଲେ ଏ — ଶେ — ତେ — ଶେ —
 ହ ତା ଶ ପ ବ ଶେ ଶୋ ର ପ — ଡେ — ଏ — କା —

ପା ନା ଧୀ ବର୍ | ବର୍ ବର୍ ବର୍ ବର୍ I ସୀ ଧୀ ଗୀ ବର୍ | ସୀ ନା ପା ଶା I
 ପ ର ଲି ପ ବି ଲି ହେ ଲି ଶ — ଶି ମ ନେ — — —
 ଅ ଧ୍ର ର ଭ ତ ରେ ଅ ପେ ଦେ — ଉ ଦେ ଖା — — —

ପା ସୀ ନା ପା | ପା ମା ଗା ମା I ବ ବ ଗା ମା | ପା -। -। -। II
 ଅ ଲ ଶି ତେ ତୁ ହି କା ହିଁ — ପା ଉ ହ ଲି — — —
 ଏ କି ଲି ଲା ତୋ ର ନ — — ବେ ର ଛୁ ରୁ — ବି —

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପ—ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ, ବାଲେଶ୍ଵର

✱ ଅକାର ମାତ୍ରିକ ସ୍ଵରଲିପିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟା :—

ସପ୍ତସ୍ଵର—ସ ର ଗ ମ ପ ଧ ନ । ସ୍ଵର ସଂଲଗ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକାର, ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରା ବୋଲି ଜାଣିବ ।
 ବଡ଼ ଚାର ଦ୍ଵାର ଛନ୍ଦ ବିସ୍ତର ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ବଡ଼ “ଅଇ” I ଦ୍ଵାର ତାଳ ବିସ୍ତର ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି । {—}
 ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଂଶ ଦୁଇଥର ଗାଇ ତଳ ଅଡ଼କୁ ଯିବ । ପେର୍ ଅଂଶ ଦୁଇଟି “ଅଇ” II ଦ୍ଵାର ଶେଷ
 ହୋଇଥିବ, ତାହା ଦୁଇଥର ଗାଇ ମୂଳ ଅଂଶ ଗାଇବ । ରେପ୍ ଦ୍ଵାର ତାରସ୍ଵର ଓ ହସନ୍ତ ଦ୍ଵାର ଉଦାସ୍ଵର
 ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ । କୋମଳ ରେ=ର, କୋମଳ ଗା=ଘ, କୋମଳ ପା=ଫ, କୋମଳ ଧି=ଣ ଓ ବଡ଼
 ମା=ଢ଼ ।

[୨୩]

ତାଳ—ବହରା

ଦେ ଅତିଥ ଏ କି ଶୁଭ (ମୋ) ଦୁଆରେ ନିତି ଅସୁର ଦେ,
କି ଅଶେ ମାତି ଅସନ ପାତି ସାଗୁଡ଼ି ଶୁଭ ବସୁଛ ଦେ ॥

ଏକେ ମୁଁ ନାଗୁ ନବ କୁମାଗୁ ନ ଜାଣେ ବୁଦ୍ଧ ଗତି କାହାର
(ତୁମେ) ବାହୁ ପଥାର ନୟନ ଠାରୁ ମୁରୁକି ମାରି ହସୁଛ ଦେ ॥

• ଏକେଲ ଘର ମାଡୁଛି ଡର ଛୁ ଛୁ କି କର ନିଜ କି ପର
ବେଦୁଅ ପରି ଜବର କର ଘରେ ମୋହର ପଶୁଛ ଦେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	—	ପ	ସ	ଗ	ମ	—	ସ	—	ର	ସ	ର	ମ	ର	—
ଠ	ଦେ	ଠ	ଅ	ଅ	ଡ	ଧ	ଠ	ଏ	ଠ	ଠ	କ	ଗ	ଠ	ଡ	ମୋ
ସ	—	ସ	ର	ସନ	ସ	ନି.ପ.	ନି.	—	ର	—	ସ	ର	ମ	ର	—
ଦୁ	ଅ	ରେ	ଠ	ନି	ଠ	ଡ	ଠ	ଠ	ଅ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଠ	ଠ	ଠ
ସ	—	ର	ମ	ମ	ଗ	ମ	—	—	ପ	—	ନି	ଧ	—	ପ	—
ଠ	କ	ଅ	ଶେ	ମା	ଠ	ଡ	ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ନ	ପା	ଠ	ଡ	ଠ
—	ମ	—	ଗ	ମ	—	ପ	—	—	ମ	ଧ	ପ	ମପ	ଗମ	ର	—
ଠ	ସା	ସ	ଡ	ସ	ଠ	ଡ	ଠ	ଠ	ବ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଠ	ଠ	ଠ

ଅନ୍ତରା

—	ମ	ପ	—	ନ	—	ସଂନ	ଧପ	—	ପ	ଧ	ସଂର	ସଂର	ହଂର	ସଂ	—
ଠ	ଏ	କେ	ମୁଁ	ନା	ଠ	ଗ	ଠ	ଠ	ନ	ବ	କୁ	ମା	ଠ	ଗ	ଠ
—	ନି	—	—	ଧପ	ଧ	ମପ	ମ	—	ପସ	ପସ	ନି.ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ଠ	ନ	ଜା	ଶେ	ଗ	ଠ	ଡ	ଠ	ଠ	ଗ	ଡ	ବା	ହା	ଠ	ର	ଠ
ଗ	—	—	ମ	ଗମ	ପସ	ପମ	ଧ	—	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
ତୁମେ	ବା	ହୁଁ	ପ	ସା	ଠ	ର	ଠ	ଠ	ନ	ସୁ	ନ	ଠା	ଠ	ର	ଠ
—	ସ	—	ର	ସନ	ସ	ନି.ପ.	ନି.	—	ର	—	ସ	ର	ମ	ର	—
ଠ	ସୁ	ଛ	କ	ମା	ଠ	ର	ଠ	ଠ	ହ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଠ	ଠ	ଠ

ଦୁଇପଦ ସମାନ ସ୍ଵର । ସ୍ଵର ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ଦାସ—ତାଳପଦା ।

[୨୪]

ତାଳ—ଅଡ଼ାଠେକା

ଦେଖିବ ଦେଖିବ ବୋଲି ଦେଖା ତ ନ ଦେଲି ଥରେ

ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି ଅଖି ପାଣି ଅଖିରେ ଅଖିରେ ମରେ ।

କାହ୍ନି ଅସି କେତେକେଳେ ଅଦୁ ଅଳେ ରହି ରହି

କି ମଧୁରେ କେତେ କଥା କାନେ କାନେ ଯାଏ କହୁ

ଗୁଡ଼ିଲେ ଛାଇଟି ପର ଉଭାଇ ଯାଏ ସେ ଖରେ ।

ଏଭଳି କଥାଟି ଯାଉ ରୁପଟି କି ଭଳି ତାର

କାଣିବା ପାଇଁ କି ଚିତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ ବାର ବାର

ରୁପକରଣ ନାହିଁ କିବା ରହିଥାଏ ସ୍ଵରେ ସ୍ଵରେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସି	ନଧ	ନ	ରଂସ	ନଧ	ନଧ	ପ	ମ	—	ପ	—	ନ	—	ଧନ	ଧ	ରଂସ	ନ
୦	ଦେଖି	ବ	ଦେ	ଖି	ବ	ବୋ	ଲି	୦	ଦେଖା	ତ	ନ		ଦେ	ଲ	ଥ	ରେ
—	ପ	—	ମ	ପ	ଗ	ର	ଗପ	ମ	—	ଗର	ଗ	ମ	ଗର	ଗର	ସନ	ସ
୦	ଗୁଡ଼ି	ଗୁ	ହି	ଅ	ଖି	ପା	ଖି	୦	ଅଖି	ରେ	ଅ		ଖି	ରେ	ମ	ରେ

ଅନ୍ତରା

—	ର	—	ପ	—	ନଧ	ନ	—	ସନ	ଧପ	ପଧ	ସ	—	ସ	ର	ସନ	ସ
୦	କାହ୍ନି	ଅ	ସି		କେ	ତେ	ବେ	ଲେ	୦	ଅଦୁ	ଅ	ଲେ		ର	ହି	ର
—	ନଧ	ନ	ରଂସ	ନଧ	ନ	ପ	ମ	—	ପ	—	ନ	ନସ	ଧନ	ର	ସ	ନ
୦	କିମ	ଧୁ	ରେ	କେ	ତେ	କ	ଥା		୦	କାନେ	କା	ନେ	ଯା	ଏ	କ	ହି
—	ପଧ	ହି	ଧ	ପଧ	ପ	ମ	ଗ	—	ରଗ	ପ	ମ		ଗର	ଗର	ସନ	ସ
୦	ଗୁଡ଼ି	ଲେ	ଛ	ଇ	ଟି	ପ	ବ	୦	ଉଭା	ଇ	ଯା		ଏ	ସେ	ଖ	ରେ

ଅନ୍ତରା

ପ	—	ପ	—	ପ	ପ	ମ	ପ	ପ	—	ସଂ	ପ	ରଂ	—	ପ	—
ଦେ	ଦେ	କା	୦	କା	କ	ସ	ସ	କ୍ର	ଦେ	କ	କ	କା	୦	ପ	ସ
ପସଂ	ରଂ	—	—	ଗଂ	—	ରଂ	—	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନି	ପ	—	ପ	ପ
ଦେ	୦	ମ	୦	କ	୦	କ୍ଷ	ନା	କା	୦	କ୍ଷ	କ	କା	୦	କ	କ
ପପ	ନସଂ	—	ନ	ପସଂ	ନସ	ପସଂ	ପ	ପ	ନି	ସଂ	ନି	ପ	—	ପ	ପ
ବା	୦	ସ୍ୟ	କ	ର	୦	ସ୍ୟ	କ	ଗ	୦	ଭ	ସ	ରେ	୦	ସ	କ
ପ	—	ମ	—	ର	ମ	ପ	ପ	ପପ	ପ	ମ	ଗମ	ର	—	ର	ଗ
ପ	୦	ଦୁ	ପୁ	କ	୦	କ	ର	କା	୦	କ୍ରି	ପ	ରେ	୦	ପ	ଦେ

ଦୁଇପଦ ସମାନ ସ୍ଵର

ସ୍ଵର ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଢ଼ୀ, କଞ୍ଚନପୁର—ଭାଲପଦା ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

ବାରେ ଅସି ରେ ଅସି ରେ ପୀରତି ଶିଖାଣି
 ପୀରତିର ତାନେ ଜାଣି ରେ
 ବସାଇ ପୀରତି ମେଳା ସକାଳ ପୀରତି ଭେଳା
 ରସାଇ ଦେ ପ୍ରୀତି ସାଗରେ ।
 ଲାଗିଛି ହୃଦେ ଯାବ ଅଜ ପ୍ରୀତି ଉତ୍ସବ,
 ଜାଗିଛି ମାନବ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରୀତିଭାବ ନବ ନବ,
 ଗୌରବ ଦେବତା ଅଜ ପୀରତି ଭୁଷଣେ ସାଜି
 ରତ୍ନ ଅସି ତବ ଅଗରେ
 ଏବେ ତାହାର ଚରଣ ତଳେ
 ଶରଣ ପଶିଣ ବଳେ
 ପ୍ରୀତି ଭକ୍ଷା ଅରେ ମାର ରେ ।

ପ୍ରାୟ ୧

[illegible]

ଅନ୍ତରା

ଧରଣୀ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ
 ଧରଣୀ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ ଶାସନ

ଗ	ମ	ପ	ଧ	—	—	—	ନ	ପ	ଧ	ସ	ସ	—	—	ନ	ସ
କା	ରା	କି	ମା	ନ	ବ	ପ୍ରା	କ୍ଷେ	ପ୍ରୀ	କ	ଭା	ବ	ନ	ବ	ନ	ବ
ଧ	ସଂ	—	—	—	—	—	—	ନ	—	—	—	—	—	ସ	ନ
ପୀ	ର	କ	ଦେ	ବ	ତା	ସ	କ	ପୀ	ର	କ	ଭୁ	ପ	ଶେ	ସା	କ
ଧ	—	—	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	—	—	—	ପ	ମ
ର	ଭା	ସ	ସୁ	କ	ବ	ସ	ସ	ରେ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	ଦେ
ପ	ରଂ	—	—	—	—	—	—	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	—
ତା	ହା	ବ	ବ	ବ	ଶ	ତ	କ୍ଷେ	ପ	ର	ଶ	ପ	ଶ	ଶ	ବ	କ୍ଷେ
ନ	—	—	ଧ	ପ	—	ସ	—	ମ	—	—	—	—	—	—	—
ପ୍ରୀ	କ	ଭ	ସା	ପ	ରେ	ମା	ଗ	ରେ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପୀ—ଶ୍ରୀ ବାଳଦେବ ଚରଣ ନାୟକ, ତାଳପଦା ।

[୨୨]

ଭାଳ—ଦାଦରା ବଳମୁଦି ଲୟ

ରୁପୁରୁପୁକ ବଳ ପାହାନ୍ତି (ସେ) କହୁଗଲ କି କଥାଟି
(ମୋ) ଛାଡ଼ି ନିପରେ, କେଡ଼େ ସୁଅଗେ

ଥୋଇ ଦେଇ ତା ମଥାଟି ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷତି ତାର ମନ୍ତ୍ର ଅମିଶା ଲଗାଇ ଦେଲ କି ସେ ନିଶା

ସରମ ବୋଲା ପୁଲକେ ତଳ ପଡ଼ିଲ ଅଣି ପଡ଼ାଟି ।

କାଣେ ନା ତାର ନାଆଁଟି କିସ, କେଉଁଠି ତାର ଘରଟି

(କହୁ) ଗର ଦିନର ଗହ୍ମା ସେ ମୋର

ତହିଁ ଗହ୍ମା ତା ସ୍ମରଟି ।

ଯଦି କଥାଟି ଗଲ ସେ କହୁ

ପାଶୋର ତାକୁ ଦେଇଗି ମୁହିଁ,

ସବବେଳେ ମୋତେ ଯାଇଛି ଦେଇ

ଅଭିଳାଷକୁ କଥାଟି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ସ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	—
କୁ	ପୁ	କୁ	ପୁ	କ	ଂ	ସ	ତ	ପା	ହା	ତ୍ରି	ଂ
ଗ	ସ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମ	ମ	ଗମ	ଗହ	ଗ	—
କ	ହ	ଗ	ଲ	କ	ଂ	କ	ଥା	ଂ	ଟି	ଂ	ମୋ
ଗ	ପ	—	ମ	ପ	—	ପ	ପନ	ଧ	ପମ	ପ	ମଗ
ଛ	ତ	ଉ	ପ	ରେ	ଂ	କେ	ଡ଼େ	ସୁ	ଅ	ରେ	ଂ
ପ	ନ	ଧ	ପମ	ପଧ	ପ	ମ	ମ	ଗମ	ଗହ	ଗ	—
ଥୋ	ଇ	ଦେ	ଇ	ତା	ଂ	ମ	ଥା	ଂ	ଟି	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ର	ଗ	—	ପ	ଧ	ପ	ପ	ପଧନସ	—	କ	ସ	—
ଶା	ସ	ଟି	ତା	ର	ଂ	ମ	ହ	ଅ	ନି	ଶା	ଂ
ନ	—	ରସ	ନଧ	ପମ	ପ	ପ	ନ	ଧ	ସ	ନ	—
ଲ	ବା	ଇ	ଦେ	ଲ	ଂ	କ	ସେ	ଂ	ନି	ଶା	ଂ

କୀବନ ସଙ୍ଗୀତ

ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର

ପ୍ରସ୍ତା	ସ୍ତମ୍ଭ	ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	ଶୁଦ୍ଧି
କ	୧	୫	୫	୫
କ	୪	୭	୫	୫
୪	୧	୫	୫	୫
୪	୪	୭	— — —	— — —
୭	୧	୧୩	୫	୫
୧	୧	୧୧	୫ — ୫ ୫ ୫	୫ — ୫ ୫ ୫
୧୦	୨	୭	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୮	୫	୫	୫	୫
୨୧	୫	୫	୫	୫
୨୧	୫	୧୩	୫	୫
୩୦	୨	୧୧	୫	୫
୩୨	୪	୫	୫	୫
୪୭	୧	୧୧	୫ ୫	୫ ୫
୬୮	ଗୀତରେ	୪	୫	୫
୮୧	୪	୧୦	୫	୫
୮୧	୪	୧୦	୫	୫
୧୨	ଗୀତରେ	୧	୫	୫
୧୧	୫	୧୪	୫	୫
୧୧	୫	୧୪	୫	୫
୧୦୨	୫	୭	୫	୫
୧୩୦	୧	୧୩	୫	୫
୧୩୨	୨	୨୧	୫	୫
୧୩୨	ଗୀତରେ	ଦିଗ୍‌ବାସୀ ବାଜିବା — ଏକତାଳ	୫	୫
୧୪୨	୪	୫	୫	୫
୧୪୭	୨	୫	୫	୫
୧୪୮	୧	୧୦	୫	୫
୧୫୫	୨	୫	୫	୫
୧୬୦	୧	୫	୫	୫